

PRINT POST APPROVED PP318852/00020

NOVEMBER - DECEMBER 2007

Misli Thoughts

LETO - YEAR 56
ŠTEVILKA - NUMBER 6

<http://www.glasslovenije.com.au>

Praznovanje
Melbourne
Cup na
Slovenskem
društvu Ivan
Cankar v
Geelongu
v torek, 6.
novembra
2007.

Pevke in pevci cerkvenega zbora iz Geelonga so zapeli drugo nedeljo
v novembru ob znamenju Triglava za vse pokojne člane društva Ivan
Cankar in prijatelje.

Ponosen
stari ata
Tone in
stara mama
Pepi Mikuš
ob krstu
vnuka Tyler
Marka
Bouwman,
drugega
sina hčerke
Alexandre.

Na Zlati Obali sta 26.10.2007 praznovala
50-letnico poroke Karel in Francka Knap.

LOTKA RAFOLT iz Geelonga bo 1. januarja
2008 dopolnila 80 let. Čestitamo!

Po maši narodov pred katedralo sv. Patrika
v Melbournu, 14. oktobra 2007.

Misli november - december 2007

VSEBINA

Bog s človeškim obrazom.....	3
Joy - radost.....	5
Vaši darovi.....	7
Izpod Triglava.....	8
Na obisku v deželi 'Tam spodaj'.....	10
Sv. Rafael Sydney.....	12
Iz kluba Panthers-Triglav.....	16
33. slovenski koncert	19
Sveta Družina Adelaide.....	28
Iz Kraljičine dežele - QLD.....	29
Pogovor s Stankom Prosenakom ...	31
Sv. brata	
Ciril in Metod Melbourne.....	36
Matica pokojnih.....	38
Oglasi.....	39
Sporočila fotografij.....	46

Bog s človeškim obrazom

Spoštovani bralci, dragi prijatelji MISLI,

danes popoldan, 17. novembra 2007, sem vstopil v večjo ljubljansko trgovino, da bi kupil neko malenkost za otroke, ki jih želim obiskati jutri. Začuden sem obstal, ko sem videl, da se trgovina že vsa blešči v božičnem in novoletnem vzdušju: od okraskov, plastičnih božičnih drevesc, polnih svetlikajočih se lučk, pa vse do vsemogočih daril Miklavža, Božička, Dedka mraza, itd. Človek težko razumsko vzkladi vso to praznično "šaro" z vpitjem "delavskih množic" prav danes po ljubljanskih ulicah, kako da "smo lačni kruha in da živimo od drobtinic". Če ta praznična "šara" ne bi šla v denar in prodajo, če je ne bi pokupili in v predprazničnem času izpraznili trgovske police, bi jo tudi proizvajalci in trgovci ne prodajali in bi jo kmalu pospravili tja, kamor spada.

Da, tudi "raj pod Triglavom" je preplaval val zahodne kulture nakupovanja in potrate brez resnične potrebe tistega, kar za človeka dostojno življenje potrebujemo.

Tako naši trgovski giganti že mesec in pol pred prazniki prepričljivo in privlačno "oznanjajo" adventno pričakovanje božičnih in novoletnih praznikov, s tem pa božič v taki porabniški družbi postaja le še pravljica za otroke in spomin odraslih na izgubljeno otroštvo, daleč od resničnosti in zahtevnosti, ki jo adventni čas, jaslice, polnočnica in zaključek leta pomenijo. Ker nam nenehno na ves glas trobijo, naj uživamo te pravljичne dneve in praznike, kupujte si čim več daril, obdarujte se z vsem mogočim, četudi nepotrebim, odklopite se od resničnosti življenja, smo zato nesposobni začutiti prevaro, ki nam jo ponuja porabniška družba.

Kristjani (še) vemo in (še) verujemo, da je božič zgodba o Jezusu, da sta vsa božična skrivnost in romantika obseženi v besedi: Emanuel - Bog z nami, Bog na naši strani. Bog s človeškim obrazom in srcem vstopi v naše življenje in postane neločljivo povezan z našo življenjsko usodo v vsem in za vedno. Z učlovečenjem se je združil z vsakim človekom. Kristjani (še) verujemo, da božič pomeni tudi brezdomstvo Emanuela, pomeni beg Emanuela v tujino za golo preživetje in begunstvo v Egipt, da si reši življenje pred Herodom, ki s svojim strahom, ljubosumnostjo in krutostjo širi kulturo smrti in ubijanja najbolj nedolžnih bitij - betlehemskih otrok. Kristjani (še) verujemo, da je božič tudi Emanuelova trnjeva krona na njegovi glavi, okrvavljen škrlatni plašč in opljuvan obraz, težko leseno bruno v obliki križa, ki si ga sam nosi in na njem do kraja daruje svoje življenje v "odkupnino" za mnoge.

Hočemo ali nočemo, smo del te božične zgodbe o Besedi, ki je v določenem času postala človek, naš brat, prijatelj, naš Odrešenik. Božično zgodbo lahko "razumemo" in jo sprejmemo za svojo le z otroškim srcem: "Resnično povem vam, ako ne postanete kakor otroci, ne boste vstopili v Božje kraljestvo" (Mk 10,15).

Vzemimo si nekoliko časa in najdimo nekoliko miru v sebi ter v celoti, v naši notranjosti, obnovimo to božično zgodbo o Otroku, ki je postal za vedno Bog z nami.

Uredništvu, sodelavcem in vsem bralcem priljubljenih MISLI v Avstraliji in po svetu želim mirne božične praznike in zdravo ter blagoslovljeno novo leto 2008. Naj Božje Dete usliši moje tiho željo, da bi lahko svoje brate in tudi Vas v doglednem času tudi osebno obiskal.

dr. p. Viktor Papež, provincialni minister slovenskih frančiškanov

Pridružujem se sporočilu, voščilom in dobrim željam našega provinciala dr. p. Viktorja Papeža v upanju, da se bomo prihodnje leto zares lahko srečali v obhajanju lepih jubilejev, ki jih prinaša leto Gospodovo 2008: 40-letnica blagoslovitve prve slovenske cerkve v Avstraliji – našega svetišča v čast svetima bratoma Cirilu in Metodu v Melbournu, 35-letnica blagoslovitve cerkve sv. Rafaela v Sydneyu ter 25-letnica blagoslovitve cerkve Svete Družine v Adelaidi in Vseh svetih v Wollongongu. Cerkev v Sydneyu je bila blagoslovljena 14. januarja 1973, v Adelaidi 13. februarja 1983, v Melbournu 20. oktobra 1968

ter v Wollongongu 27. novembra 1983. Tako bomo imeli lahko vse leto praznično.

Toda naj najprej zapišem še nekaj besed o letu, ki še traja. **S to številko Misli sklepamo 56. leto** izhajanja naše revije in prvo leto, ko smo postali dvomesečnik. Sicer je bil v to smer nakazan počasen premik že z odločitvijo pokojnega patra Bazilija, ko je prešel na 11 ali včasih na 10 številok na leto. Pater Metod je tudi ohranil dediščino dveh dvojnih številok na leto in isto sem nadaljeval tudi jaz vse do preteklega leta. V letošnjem letu pa smo morali zaradi preproste računice in odgovornosti preiti na izhajanje vsaka dva meseca. Povečali smo obseg za nekaj strani, tako, da imajo sedaj vsake Misli 48 strani in barvni ovitek s sporočilno naslovno stranjo – zgornja polovica naslovnice je fotografija iz Slovenije, spodnja iz Avstralije. Tako imamo še vedno 288 strani branja na leto. To je že kar lepa knjiga! Misli pa so tudi na internetu. V uredništvu se trudimo poleg vsega drugega dela tako nekako »ob delu« delati še zanimivo revijo. V kolikšni meri nam to uspeva, lahko presojate sami vsak drugi mesec. Hvala vsem stalnim in občasnim sodelavcem, dobrotnikom in Vam, dragi naročnik, za zvestobo in dobroto. Hvala Mariji Anžič, ki še vedno oblikuje Misli, sedaj v Sloveniji, je pa seveda res, da je sedaj mnogo več dela na mojih ramah, kljub mnogim sodelavcem. Slovenski misijon v Melbournu je namreč dokaj razvejana in pestra dejavnost. Vedno znova moram pritrdjevati ugotovitvi p. Bazilija, da ni enostavno delati izseljenski časopis in še težje ga je »tržiti«. Mladi rod, ki se zadnja leta naseljuje v Avstraliji, je že digitalni rod, se pravi, da brska po internetnih spletnih straneh, kjer so tudi Misli in seveda ni več »izseljenski« v tistem občutju in doživljanju kot generacija izpred 50 ali celo samo 30 let.

Veliko strani je v teh Mislih namenjenih **33. slovenskemu mladinskemu koncertu**, ki je bil 6. oktobra v Canberri. Prav je tako, saj je to največji praznik slovenske mladosti in kulturne ustvarjalnosti med nami. Bogu hvala, da smo lahko še mladostni!

V tej zadnji številki naše revije so objavljena tudi imena naših rojakov, ki so se od nas poslovili v letu od lanskega novembra – **Matica pokojnih**. V mesecu novembru smo obiskali veliko pokopališč in se v molitvi ter daritvi svete maše hvaležno spomnili življenj, ki so tudi del našega življenja. Naj po Božjem usmiljenju in dobroti počivajo v miru.

Veliko je bilo tudi prazničnih dogodkov, ki jih zapisujemo za spomin: krsti, prvo sveto obhajilo, birma, poroke, obletnice zakonskih jubilentov, življenjske obletnice, ... Ob 70-letnici življenja smo se pogovarjali z znanim melbournskim rojakom Stankom Prosenakom, predsednikom zaupnikov Doma matere Romane v Kew. Veseli smo ponovnega glasu prof. dr. Draga Ocvirka, naših dopisnikov iz Adelaide, Brisbana, Sydneya, Canberre, Melbournu in vseh vas, ki nam ob poslani naročnini napišete še nekaj vrstic zahvale in vzpodbude. Hvala Vam!

Ob voščilu za bližnje božične praznike in novo leto pa **prilagamo še koledar za prestopno leto Gospodovo 2008** ter seznam nekaterih novih stvari v Baragovi knjižnici, ki jo še vedno z ljubeznjivo urejuje gospa Marija Oppelt Oppelli, sedaj s pomočjo gospe Zore Kirn.

Pričakovanje adventa naj nam vsem pomaga doživeti veselje, radost in mir svete božične noči Gospodovega rojstva.

V novem letu pa naj bo Božje ime slavljeno v našem življenju vseh 366 dni.

Radosten božič in srečno, blagoslovljeno leto 2008 – v imenu uredništva Misli, sodelavcev, Marije Anžič iz Slovenije, patrov in sester, ki so nekoč delovali med rojaki v Avstraliji in naših posinovljenih misijonarjev.

Bog z Vami in Mati Marija.

Bog živi!

JOY - RADOST

Drago K. Ocvirk

»Vidiš, to je pa Auki,« je ponosno dejal škof Chris, ko sva prevozila slab kilometer od njegove stolnice sv. Avgušтина do pristanišča. Mestece ima kakih pet tisoč prebivalcev, več cerkvic - vsaka je za drugo krščansko Cerkev ali sekto - in nekaj trgovinic, ki so v glavnem v kitajskih rokah. Bila je sobota dopoldan in semnji dan, zato se je v malem pristanišču trlo branjevk in prodajalcev, kupcev in predvsem radovednežev, med katerimi sem bil tudi sam. Dokler sem imel škofa za vodiča, sem pač poskušal čimbolj izkoristiti to enkratno priložnost in v družbi poznavalca začutiti utrip kraja. Že popoldan bo namreč škof odšel na večdnevno pastoralno turnejo proti severu otoka.

Prav zaradi te turneje sem prišel v Auki, kajti škof je tudi stolni župnik in nima ne kaplana, kaj šele kanonikov, da bi maševali v njegovi odsotnosti. (Ko sem to povedal v Ljubljani, me je kanonik, ki je bil med poslušalci, začudeno vprašal: »Ja kakšna škofija pa je to, če nima kanonikov?«). Od dvajsetih duhovnikov, kolikor jih šteje škofija, je škof edini belec, drugi so domačini, ki so nameščeni na preostalih osmih župnijah. Kadar odide škof na pastoralno turnejo, mora zaprositi za pomoč v prestolnico Honiario, kjer je skoraj vedno kakšna skrita rezerva. Tam so namreč poleg škofijskih duhovnikov tudi redovniki: maristi, dominikanci, lazaristi (Vincentian Fathers) in salezijanci, pa še kakšen gost, ki je še posebej dobrodošel za »mašenje lukenj«. Tokrat sem bil na mojo srečo tak mašilec in maševalec prav jaz. Naj bralca spomnim, da je beseda o Salomonskem otočju, zato se pri nas bolj malo potuje z avtom in je prevozno sredstvo čoln ali ladja, ponekod pa tudi letalo. Ker je Auki drugo največje mesto v deželi, je med njim in Honiario letalska poveza in po dobre pol ure letenja je človek že na cilju.

Na ta otok in v ta kraj sem si zaželel hitro po prihodu na Salomone. Najprej zato, ker je več kakor polovica bogoslovcev, ki sem jih poučeval, doma s tega otoka. Malaitanci veljajo za podjetne in odprte ljudi, razširili so se po vsej deželi in tudi v državnih službah so v večini. Proti njim so se postavili drugi Salomonci v nemirih v letih 2000-2003, tako da so tja prišle delati mir regionalne sile

z Avstralijo na čelu (RAMSI). Drugi razlog, da sem želel v Auki, pa je škof Chris, s katerim sva bila nekaj dni soseda v bogoslovju. V njem sem odkril odprtega človeka, čudovitega kristjana, gorečega dušnega pastirja, odličnega sogovornika ... Je dominikanec, doma iz New Yorka in bo letos 20. decembra srečal Abrahama, škof pa je že šest let. Naj vam zaupam njegovo največjo skrb: Omogočiti fantom, ki bi radi postali duhovniki, da ta cilj tudi dosežejo. Zato se obrača po pomoč na vse strani, kajti študij za enega bogoslovca stane letno okrog 2.250 avstralskih dolarjev. Za polovico kandidatov zbere denar, polovico jih mora odkloniti. In prav zdaj je trenutek, da se oblikujejo duhovniki, ki bodo zelo množičen mladi rod vodili h Kristusu, drugače ga bodo zapeljali volkovi v ovčjih oblačilih. Upam, da bom uspel najti kakšnega botra in pomagati škofu Chrisu!

Izboljšati položaj žena

Po ogledu mesta mi je škof dal na izbiro ali obisk katoliške vasi, ki jo je bilo videti čez pristaniški zaliv, ali vožnja v notranjost, da nekoliko spoznam podeželje. Odločil sem se za to drugo možnost. Cesta, ki je bila pred kratkim asfaltirana, se je vzpenjala v strm hrib in na vrhu ni bila planota, kot sem si predstavljal, marveč se je hrib prekucnil in zdaj sva šla po strmini navzdol. In tako hrib za hribom, vmes pa asfalt preneha in nadaljujeva po dokaj dobrem makadamu naprej. Na obeh straneh ceste so v vzpetini njive, ki jim pravijo »garden«. Zakaj »garden«, sem vprašal škofa, ko te njive vendarle niso vrt? Pigin jezik je preprost, je odvrnil, zato nimajo veliko besed in si pomagajo opisno. Človek ima npr. čisto majhen vrt ali pa majhen vrt, ne čisto majhen vrt ali malo večji majhen vrt ... in tako vse do ogromnega velikega vrta, kar bi utegnili biti naša njiva. In na teh »vrtovih«, majhnih ali velikih, vidim samo ženske. Kje so moški, se sprašujem, saj na otoku ni nobene industrije ali kakšnega drugega dela, da bi mogla biti večina moških zaposlena? Ker ne najdem odgovora, se zatečem po pomoč k mojemu vodiču. Nasmeeji se in pravi: »Moški zdajle opravljajo najpomembnejše delo: razpravljajo, se pogovarjajo.« Potem pa se zresni in zaskrbljeno nadaljuje: »Tako je pri nas,

čprav se naša Cerkev zelo trudi, da bi te navade in miselnost spremenila in razbremenila naše žene.« Da je temu res tako, sem pred tedni videl na otoku Savo, kamor sem šel pomagat župniku Lawrencu. Na otok, kjer je sedem katoliških skupnosti, vsaka s svojo cerkvico, sva prišla v petek proti večeru, po prazniku Marijinega imena, ki je v tej deželi praznik katoliških žena. Prvi konec tedna po tem prazniku je zato priložnost za žene, da se sestanejo in spregovorijo o svojem življenju, njegovih sončnih in senčnih plateg, poskušajo razrešiti kakšno skupno težavo in načrtujejo, kako izboljšati svoj položaj. Smernice so izdelane v medškofijskem odboru za ženska vprašanja in po vsej deželi v vseh župnijah zelo resno in smelo iščejo nova pota in pri tem sodelujejo vsi, ki so kakorkoli vključeni v cerkveno življenje in odgovorni zanj.

Spominjam se, kako je prve dni mojega bivanja v bogoslovju v Tenaru, prišel do sobrata Ivica (po rodu iz Zagreba, sicer pa član slovenske province lazaristov) pijan možakar in rajsajal, da hoče dobiti svojo ženo nazaj. Ivica, ki je župnik tamkajšnje župnije, pa se je bil s faranom pripravil pogovarjati šele, ko bo trezen. Kasneje nam je Ivica razložil, da je možakar v pijanosti grdo pretepal svojo ženo in so ga o tem obvestili vaščani. Zato ji je našel zatočišče pri anglikanskih redovnicah, ki v takšnih primerih rade pomagajo. Čez nekaj dni se je možakar vrnil, tokrat trezen, zato ga je Ivica po predhodnem soglasju z ženo, odpeljal do nje. Ker se ji je opravičil in ji obljubil, da je ne bo več pretepal, se je vrnila domov. A kaj, ko se je zgodba ponovila, in žena se je zopet zatekla po pomoč k župniku ... Sobratje so mi povedali, da se žal tudi na Salomonskih otokih širi alkoholizem in z njim nasilje in razdor v družini. Vsekakor sem ob tem primeru od začetka bivanja na Salomonih spoznal, kako si Cerkev prizadeva zaščiti ženske v primeru nasilja. Zanimivo se mi je zdelo, da v teh prizadevanjih složno delujeta dve največji Cerkvi v deželi: katoliška in anglikanska. Čisto konkretna edinost in prepričljivo pričevanje za Boga ljubezni!

Trdoživa miselnost

Popoldan se je škof Chris z laiškim sodelavcema odpeljal v »bush«, goščavo. Do župnijskega središča je mogoče z avtom, če niso previsoke vode, naprej do vaških skupnosti pa je treba peš. Sam sem se pripravil za nedeljsko mašo in pridigo. V nedeljo je bila stolnica polna, in sicer tako, kakor povsod na Salomonih, je bilo tudi tu ogromno otrok

in mladine. To je zame čudovit prizor, saj v Sloveniji vse redkeje vidim večje skupine otrok, v časopisih pa redno berem, kako so morali zapreti otroški vrtec ali osnovno šolo zdaj tu zdaj tam, ker ni otrok. Medtem, ko je tu nad 40% prebivalstva mlajšega od 15 let, je takih v Sloveniji samo 14,1% ali povedano bolj slikovito: na Salomonih je skoraj vsak drug, ki ga srečate, otrok, v Sloveniji pa vsak sedmi ali osmi. Ljudje navdušeno in zavzeto sodelujejo pri maši, organizacija je brezhibna, sleherni od bralcev do pevcev, ve, kaj mu je storiti, mašnik lahko res zbrano opravlja sveto daritev. Maševal sem angleško, ker ne znam pigin, še manj kak domač jezik (teh je na Malaiti petnajst), vendar so ljudje gladko in glasno odgovarjali. Po maši so se mi zahvaljevali za mašo in pridigo ter vabili, naj še pridem.

Ko sem se vrnil v škofovo hišo, kjer sem prebival, se je oglasil eden od pomembnih mož v skupnosti. Beseda je dala besedo in med kramljanjem mi je možakar povedal zanimiv primer podajanje naše vere. Katoliška vera je radost in zaradi radosti: JOY, je hitel razlagati. Toda radost je mogoča le, če sledimo pravemu vrstnemu redu: J-O-Y, če ta red spremenimo in postavimo na prvo mesto npr. Y, potem ni več JOY, ampak YJO. V življenju moramo zato postaviti na prvo mesto J-ezusa, potem druge O-there in na koncu prideš ti, Y-ou, ki bi rad bil radosten, vesel, srečen. Navdušen sem bil nad njegovim izvajanjem in bil prav vesel, da zna tako preprosto in slikovito podajati našo vero. Razume se, da sem ga pohvalil. Toda možakar je bil še bolj dober pedagog, kakor sem mislil. Nadaljeval je namreč in dejal: Vi ste pri maši rekli »Sestre in bratje!«, a to ni pravi vrstni red. V knjigi piše »Bratje in sestre!« in to je pravi vrstni red. Tako kot ne smemo zamenjati vrstnega reda črk v JOY, tako tudi ni prav, če postavimo ženske pred moške. Red mora biti, če naj se življenje odvija pravilno.

Seveda mora biti red, sem se strinjal z mojim večjim učiteljem. Poglejte, ali nisva midva možka? In kdo je naš drugi, če ne ženske? Ali ni prav, da dajemo moški prednost ženskam, a ne le pri delu, marveč tudi sicer? Ali ne pravi sv. Pavel, da naj drug drugega prehitavamo v ljubezni? Ali je res narobe, če smo pozorni do drugih tudi, kadar so ti drugi - others - ženske? Toda sogovornik ni sledil mojemu sklepanju in je vztrajal pri svojem: najprej moški, potem ženske. Ostala sva vsak na svojem bregu in se kmalu razšla. Zanimivo - sem razmišljal, ko sem ostal sam - toliko je v naši Cerkvi

govora o spoštovanju ženske, nič koliko svetnic je na oltarjih, vsi moški imamo matere in sestre in vendar. Ko v ženski vidimo samo žensko, ne pa svetnico ali mammo ali sestro, potem pa se nam zdi manj vredna od moškega. Toda zato ni podlage v evangelijih in Pavel nam odločno pravi: »Ni ne Juda ne Grka, ni ne sužnja ne svobodnjaka, ni ne moškega ne ženske: kajti vsi ste eden v Kristusu Jezusu« (Gal 3,28). Ne le na Salomonih, tudi drugod mislimo posvetno, ne evangelijsko, navade in običaji, predkrščanska in nekrščanska miselnost nemalokrat preglasi oznanjevanje evangelija ali pa celo poskušamo evangelij vpreči v naš voz in našo miselnost.

Te vrstice za Misli že pišem doma v Sloveniji v mesecu novembru, na pragu adventa. Nič kolikokrat

se bomo v tem času pričakovanja Odrešenikovega rojstva spomnili njegove matere Marije, se zatekali v molitvi k njeni priprošnji in ponavljali angelov pozdrav: »Pozdravljena, obdarjena z milostjo, Gospod je s teboj!« (Lk 1,28). Če je Bog sam hotel postati človek in moški prek ženske, ali nam moškim ne kaže ta Božja izbira, kako je tudi naša celostna uresničitev kot človeka in moškega mogoča le, če ženske vzamemo tako zares, kakor Bog sam? Vsem želim vesel božič, veliko radosti - JOY, v novem letu pa razumevanja, zdravja in moči od zgoraj še zlasti v stiskah in nadlogah.

A naj končam z zahvalo vsem, ki so mi pripravili JOY na poti domov, ko sem se ustavil v Brisbanu. Moj veliki dobrotnik p. Ciril me je napotil k Anici in Mirku Cudermanu na Mount Mee (**fotografija levo zgoraj**), ki sta me nadvse gostoljubno sprejela in skrbela zame. Da bi videl tudi Gold Coast, me je za dva dni odpeljal k Jani in Jožetu Čehu, prav tako imenitnim ljudem in gostiteljem. Pri njih sem srečal še gospo Mirjam Klemen, sestro mojega sošolca, murskosoboškega župnika Martina Horvata. Vsem tem obpotnim angelom iskrena hvala za dobroto in pozornost, kakor tudi vsem, ki sem vas srečal ob začetku svojega potovanja na Salomonove otoke in vsem vam, ki z molitvijo in dobroto svojega srca podpirate misijonsko dejavnost Cerkve. Bog vas živi!

VAŠI DAROVI – do 22. novembra 2007

ZA BERNARDOV SKLAD: \$6,215.20: Urad Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu – donacija Mislim (Javni razpis 2007). **\$200:** Jeni in Fredi Brežnik, Dora Barba. **\$110:** F. & I. Valenčič. **\$100:** Vinka Markovski. **\$60:** Nada in Ivan Jenko. **\$50:** Franc Saksida, Terezija in Walter Prosenak. **\$40:** A. & J. Geržina, F. & M. Smerdely, F. Majc, Štefanija Smole. **\$30:** Jože Rede, Marija Grl, Silvia Goetzl, Mija Ferkul, Alojz Jakša. **\$20:** Peter Mandelj, Frances Dejak, Neža Tush, Katarina Horvat, Marjan Pazek, Ema & Lojze Kovačič, Andrej Grlj, Karl Bevc, Peter Babič, Marta Jelenko, Majda Brožič, Frank Kovačič, Anica Tomšič. **\$15:** Rafael Žičkar. **\$10:** Anka Pekolj, Justina Miklavec, A. & M. Mihič, Milena Karli, Aleksander Bole, Ivanka in Franc Žabkar, John Falež, Matevž Jereb, N. N. **\$7:** Jadranka Rutar. **\$5:** I. & J. Klopčič, Zora Gec, Jože in Vera Cetin.

ZA MISIJONE: \$100: Milka & Jože Brožič (namesto božičnih voščilnic), N.N, Mirko Šveb, Anica & Tone Konda (namesto božičnih voščilnic). **\$50:** Ivanka Bajt za misijone v Afriki (namesto božičnih voščilnic prijateljem), Marija Rogina, Janez Šveb za misijonarja p. Miha Drevenška. **\$40:** Renato Smrdel. **ZA LAČNE: \$50:** Švabovi, Alojz Gašperič, **\$20:** Alojzija Gosak, J. Povh. **ZA SVETO DEŽELO: \$100:** N. N.

BOG POVRNI VSEM DOBROTIKOM!

Zahvala Uradu Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu za pozitiven odgovor na dopis, ki so ga Misli poslale na Javni razpis za finančno podporo Slovcem po svetu v letu 2007. Prijavili se bomo ponovno tudi na razpis za leto 2008, ki ga moramo oddati na pošto do 30.11.2007, saj menimo, da so Misli kot edina tiskana slovenska revija v Avstraliji vredne podpore, ki jo matična Slovenija namenja izseljeni Sloveniji. Uredništvo Misli dobiva tudi same pozitivne odmeve na poslanstvo, ki ga opravlja revija Misli in v za slovensko skupnost v Avstraliji. Preko internetne strani www.glasslovenije.com.au pa se Misli lahko berejo po vsem svetu.

Izpod Triglava

Tone Gorjup

SKLENJEN ŠKOFIJSKI POSTOPEK ZA NADŠKOFA ANTONA VOVKA.

V ljubljanski stolnici je bila 20. oktobra slovesna sveta maša ob sklepu škofijskega postopka zbiranja podatkov o junaških krepostih, življenju in nauku ljubljanskega nadškofa Antona Vovka. Pred koncem maše, ki jo je daroval nadškof Alojz Uran, so zapečatili škatlo z zbranimi dokumenti, ki so jih zatem poslali v Rim na Kongregacijo za zadeve svetnikov, kjer se bo nadaljeval postopek. Ta poteka na osnovi čudeža, ki ga morajo zdaj preiskati za to določene komisije. Nadškof Uran je ob tej priložnosti povabil vse verne, naj molijo, da bi lahko nadškofa Anton Vovka čim prej častili kot blaženega. Vovk se je rodil 19. maja 1900 v Vrbi na Gorenjskem, v isti hiši kakor sto let prej pesnik France Prešeren, s katerim sta bila v sorodu. Po duhovniškem posvečenju je bil dušni pastir v Metliki in Trzinu. Pred vojno je prišel za kanonika v Ljubljano. Junija 1945 je kot generalni vikar prevzel vodstvo ljubljanske škofije. 1. decembra 1946 je bil posvečen za pomožnega škofa. Redni ljubljanski škof je postal po smrti škofa Rožmana, dve leti zatem pa nadškof. V času svoje pastirske službe je doživljal velike pritiske s strani komunističnih oblasti. Neprestano so ga zasliševali, zastraševali in poniževali. Vrhunec trpljenja je bil sramoten napad v Novem mestu, ko so ga 20. januarja 1952 polili z bencinom in zažgali. Nadškof Anton Vovk je umrl 7. julija 1963 v Ljubljani. Postopek za njegovo beatifikacijo se je začel 13. maja 1999.

RAZVELJAVLJENA SODBA ZOPER ŠKOFA GREGORIJA ROŽMANA.

Vrhovno sodišče v Ljubljani je 1. oktobra zaradi številnih postopkovnih napak razveljavilo sodbo zoper škofa Gregorija Rožmana, izrečeno 30. avgusta 1946. Na ta dan ga je vojaško sodišče obsodilo na odvzem prostosti s prisilnim delom za 18 let, izgubo državljanских pravic in zaplembo celotnega premoženja. Obsodili pa so ga, ker je "izvršil izdajstvo naroda in domovine; ker je skupaj z okupatorjem organiziral, odrejal, izvrševal in nasnoval neštete vojne zločine ..." Vrhovno sodišče je zdaj zadevo vrnilo ljubljanskemu okrožnemu sodišču v novo sojenje. Ker so razlogi glede nedopustnosti sojenja v nenavzočnosti v korist tudi obsojenemu Mihi Kreku, je vrhovno sodišče obenem odločilo v njegovo korist, čeprav zanj zahteva za razveljavitev sodbe ni bila izrecno vložena. Zahtevek za varstvo zakonitosti zoper pravnomočno sodbo v zadevi Rožman je vložil sedanji ljubljanski nadškof Alojz Uran. Ko je zvedel za odločitev Vrhovnega sodišča, je dejal, razsodba

pomeni razbremenitev ljubljanske nadškofije in Cerkve na Slovenskem po dolgi ideološki vojni, ki je na pobudo komunističnih ideologov in zgodovinopiscev trajala vse od leta 1945 naprej. Rzsodba končno omogoča korektno razjasnitev odnosa, ki ga je imel škof Rožman do okupacijskih oblasti. Zahtevo za varstvo zakonitosti glede sodbe proti škofu Rožmanu je sicer vložil že nekdanji generalni državni tožilec Anton Drobnič novembra 1998. Njegova zahteva ni prišla na Vrhovno sodišče, ker jo je nova generalna državna tožilka Zdenka Cerar marca 1999 umaknila.

PRVO KOPRSKO-REŠKO SREČANJE.

V cerkvi sv. Petra v Ilirski Bistrici je 4. novembra potekalo prvo srečanje koprskе škofije in reške nadškofije. Maševal je koprski pomožni škof Jurij Bizjak, z njim sta somaševala koprski ordinarij Metod Pirih in reški nadškof Ivan Devčić ter 18 duhovnikov iz obeh škofij. Pobudo za srečanje so dali nekateri hrvaški duhovniki in Rafko Valenčič. Glavni razlog pa je bila 60-letnica imenovanja trnovskega župnika in dekana Karla Jamnika za administratorja reške škofije. Slednji je škofijo upravljal kar iz Ilirske Bistrice, žal pa je po dveh letih umrl. Prvo srečanje obeh škofij so sklenili z obiskom groba nekdanjega administratorja Karla Jamnika na pokopališču ob cerkvi. Škofje in duhovniki so ob tej priložnosti obudili spomin na skupno zgodovino sosednjih škofij. Kot je znano, so v reški škofiji študirali in delovali številni slovenski duhovniki.

DANILO TÜRK NOVI PREDSEDNIK SLOVENIJE.

Volivci in volivke so se na Martinovo nedeljo odločili, da bo najvišji predstavnik Slovenije v prihodnjih petih letih Danilo Türk. Novoizvoljeni predsednik je dobil 68 odstotkov glasov in s tem močno premagal prvega predsednika slovenske vlade, danes evropskega poslanca, Lojzeta Peterleta. Danilo Türk bo uradno prevzel položaj 23. decembra, ko poteče mandat sedanjemu predsedniku Janezu Drnovšku. Lojze Peterle, ki je precej časa veljal za najresnejšega kandidata, je priznal, da ni pričakoval tako velike razlike in novemu predsedniku čestital za pošteno igro med kampanjo. Glede poraza je

še dejal: "Zastopal sem, kar je bilo po mojem mnenju najboljše za Slovenijo in njeno prihodnost, vendar je bil gospodarsko-politični koncept bolj naklonjen gospodu Türku, ki se je oprl na pozicije sile, ki s tem kontekstom niso obremenjene."

Novoizvoljeni tretji predsednik države Danilo Türk se je rodil 19. februarja 1952 v Mariboru. Doktoriral je iz mednarodnega prava. Pri različnih ustanovah Združenih narodov je deloval že kot član jugoslovanskih komisij in delegacij. Od leta 1992 do 2000 je bil veleposlanik Slovenije pri Združenih narodih, zatem pa pomočnik generalnega sekretarja. Od leta 2005 je redni profesor mednarodnega prava na Pravni fakulteti Univerze v Ljubljani. V drugem krogu predsedniških volitev je dobil enotno podporo strank, ki so izšle iz prejšnjega enopartijskega sistema.

NAŠLI KARTOTEKO POLITIČNIH ZAPORNIKOV.

V kletnem arhivu slovenskega ministrstva za pravosodje v Ljubljani so letos poleti v dveh kovinskih zabojnikih našli 5475 kartonov zapornikov z oznako "politično". Nanašajo se na politične zapornike, ki so bili obsojeni in zaprti v Sloveniji med letoma 1945 in 1988. Podatki na kartonih so dokaj skopi, vendar so pomembni za raziskovanje in za prizadete ter njihove svojce, ki lahko za storjene krivice zahtevajo odškodnino. Arhiv Slovenije, ki je gradivo prevzel sredi meseca novembra, namerava imena in priimke obsojencev objaviti na svetovnem spletu. Obsojenci ali njihovi svojci, ki bi se prepoznali, bodo lahko prišli v arhiv in preverili podatke. Če se izkaže, da so bili krivično zaprti, lahko pridobijo status bivšega političnega zapornika; s tem jim pripada odškodnina, ki jo lahko zahtevajo pri komisiji za popravno krivic. V kartoteki so tudi kartoni znanih obsojencev: Jožeta Pučnika, Črtomirja Nagodeta in Ljuba Sirca. Najdeni seznam na enem mestu združuje del političnih zapornikov in je zato zelo priročen pripomoček za iskanje sodb. Iz njega je razvidno, da je bilo zaradi političnih razlogov na smrt obsojenih 176 oseb, na odvzem prostosti s prisilnim delom 3521 oseb, na strogi zapor pa 1721 oseb. Osnovnim podatkom vsakega posameznika sledi rubrika iz kakšnih pobud je bilo storjeno kaznivo dejanje in kazen, na katero je bil obsojen. Najpogostejši vzroki za obsodbo so bili sovražna propaganda, dezertstvo, prikrievanje podatkov, napadi na državno ureditev in ilegalni prehodi meje.

SVETI HIERONIM - MOŽ S KRASA.

Pri založbi Družina je pred tedni izšla knjiga o cerkvenem očetu svetem Hieronimu, ki jo je napisal profesor na teološki fakulteti v Ljubljani Rafko Valenčič. Prevajalec in duhovni pisatelj Hieronim je živel med letoma 347 in 420. Po naročilu papeža Damaza je začel prevajati Sveto pismo iz hebrejskega in grškega izvornika v latinščino. Njegov prevod, znan pod imenom Vulgata, je postal uradni prevod zahodne Cerkve. Znan

je še po razlagah svetopisemskih besedil in duhovnih pismih, ki jih je pisal svojim sodobnikom, tudi v tedanji Emoni. Sveti Hieronim je bil rojen Stridonu, umrl pa je v Betlehemu. Raziskovalci Hieronimovega življenja so stoletja skušali ugotoviti, kje se je nahajal Stridon, a prepričljive razlage niso znali najti. S tem vprašanjem se že vrsto let z veliko ljubeznijo in znanstveno vnemo posveča Rafko Valenčič. Sad njegovega dela je knjiga Sveti Hieronim - mož s Krasa, v kateri je mesto Stridon z veliko verjetnostjo postavil na področje današnje Pivke v bližini ŠilenTabora nad Zagorjem pri Knežaku.

DOBERDOB – KRAŠKO BOJIŠČE 1915-1916.

Kirurg, zgodovinar in sedanji podpredsednik državnega zbora Vasja Klavora je izdal novo knjigo o Soški fronti. V njej je na podlagi dokumentov in številnih pričevanj predstavil leta prve svetovne vojne na območju Doberdoba in v okoliških krajih. Knjiga z naslovom Doberdob - Kraško bojišče 1915-1916 je izšla pri celovski Mohorjevi in dopolnjuje njegova prejšnja dela, v katerih je predstavil Soško fronto na Bovškem, Tolminskem in pri Gorici. Klavora je z zadnjim delom Vorančevemu romanu Doberdob, ki je literarni prikaz vojnega dogajanja, dodal še poljudno zgodovinski oris tega časa.

UMRL FOTOGRAF MARIO MAGAJNA.

V enaindevetdesetem letu starosti je 22. oktobra umrl tržaški fotograf Mario Magajna, ki je kot fotoreporter desetletja delal pri različnih časopisih in revijah. V umetniški fotografiji se je posvečal Trstu z okolico in Krasu. Nehote je v svoj objektiv ujel tudi številne rojake, ki so odšli v Avstralijo. V povojnih letih je namreč dokaj redno spremljal vkrcavanja beguncev na ladje, ki so iz Trsta odplule proti obalam Avstralije. Fotografije iz tega obdobja je konec osemdesetih let predstavil tudi slovenskim skupnostim v Avstraliji.

OGLAS SLOVENSKEGA SOCIALNEGA IN INFORMACIJSKEGA URADA

Odbor SSS in IU obvešča vse Slovence, ki so pretrpeli škodo in krivice po 2. svetovni vojni, to je od leta 1945 do 21. julija 2000, da je še čas do 31. decembra 2007 za vložitev prošnje za odškodnino. Pogovorite se s predstavnikom Informacijskega urada v Kew na telefon 03 9853 7600, ali pa sami pošljite prošnjo in podatke na naslov: Vlada RS, Komisija za izvajanje zakona o popravni krivic, Župančičeva 3, SI-1000 Ljubljana, Slovenija, Evropa.

Informacijski urad je odprt vsako 1., 3. in 4.

nedeljo v mesecu po sveti maši od 11. do 12. ure

in še vsak 1. in 3. četrtek v mesecu v Baragovem

domu v Kew.

Za Odbor Lucija Srnce

Na obisku v deželi »Tam spodaj«

Zadnja leta, ko z ženo Silvano vedno bolj prepuščava najino družinsko podjetje v Ljubljani sinu in hčerki, si občasno privoščiva kakšno večtedensko potovanje v bolj oddaljene kraje. Saj sva veliko potovala po svetu tudi že prej, toda to so bili poslovni obiski, pogosto precej naporni in utrudljivi, ki nama niso dovoljevali, da bi si lahko natančneje ogledovala zanimivosti tujih dežel.

Letos sva se namenila, da obiščeva Avstralijo in Novo Zelandijo. Toda glejte, tudi tokratno potovanje ni bilo v smislu čistega turizma. Kot podpredsednik Čebelarke zveze Slovenije in častni član svetovne čebelarke organizacije Apimondija sem bil povabljen, da obiščem v začetku letošnjega septembra mednarodni kongres čebelarstva v Melbournu. Apimondija organizira vsako drugo leto svetovni kongres v eni od dežel članic. Takšen kongres je bil leta 2003 tudi v Ljubljani, kjer sem opravljal nalogo predsednika slovenskega organizacijskega odbora, moja žena Silvana pa je bila vodja informacijske pisarne. Takrat v Ljubljani smo določili, da bo svetovno srečanje čebelarjev leta 2007 v avstralskem mestu Melbourne. No, povabilo, da prideva na omenjeni kongres v deželo »Down Under« nama je prišlo kar prav, saj je bil to dovolj močan in prepričljiv argument, da potem v njej še nekaj časa ostaneva in si jo ogledava malo bolj od blizu.

V Melbourne sva priletela v soboto, 8. septembra 2007, zvečer in ker je bila nedelja za naju prost dan, sva sklenila, da jo začneva s sveto mašo v slovenskem misijonu pri patru Cirilu Božiču. Po njej pa bova imela verjetno priložnost navezati stike tudi z našimi rojaki, sva si mislila. Moram povedati, da sva ob podobnih dogodkih v Kanadi in posebej še v Argentini spoznala veliko ljudi, o katerih sva prej samo slišala ali brala v tisku. Takšna srečanja so nas vse obogatila in nam bodo ostala vse življenje kot drag spomin. V misijon sva se pripeljala s taksijem ravno ob koncu maše. »Nič hudega, če sta zamudila«, nama je rekel pater Ciril, ko sva se mu predstavila. »Na drugo nedeljo v mesecu je v Kew sveta maša izredno ob 9. uri dopoldne, ker je ob pol dvanajstih sveta maša v 80 km oddaljenem Geelongu ter ob 5. uri popoldne v St. Albansu. Peljali se bomo tja z avtomobilom, tudi mežnar Maks gre z nami, nato pa bomo imeli skupno kosilo v slovenskem domu, kjer bosta imela priložnost spoznati veliko naših rojakov.« In tako se je tudi zgodilo. Bil je prelep sončen pomladanski dan, ravno pravšen, da so bili prvi

vtisi o novi deželi najboljši. V domu so naju sprejeli, kot da smo že stari znanci. Neverjetno, kako hitro navežemo Slovenci med seboj pristne prijateljske stike, kadar se srečamo daleč od domovine. Poleg vsega je bil kuhar Jože Matkovič še čebelar, ki mi je povedal zanimivo izkušnjo s čebelami. Izkušnjo, ki bi ga lahko stala življenje in ki je bila zame, čebelarja s petdesetletnim stažem, nekaj povsem novega. Na tem mestu se zahvaljujem njemu in njegovi soprogi Lojzki ter seveda vsem rojakom za gostoljubje in jim obenem čestitam za čudoviti dom na gričku nad Geelongom. Kaj takšnega lahko spravijo skupaj samo ljudje, ki jih družijo medsebojno prijateljstvo. Pa seveda ljubezen do svojega naroda, do materinega jezika, vere in spoštovanje do domovine, čeprav je ta daleč na drugem koncu sveta.

Po kosilu nama je pater Ciril razkazal še obmorsko mesto Geelong. Nato smo se odpeljali nazaj v Melbourne, kajti ob 17. uri sva morala biti že v kongresnem centru, kjer je bila v veliki dvorani predvidena slovesna otvoritev čebelarkega kongresa, pater Ciril pa je imel ob isti uri še tretjo mašo v severozahodnem delu Melbourne. Ob slovesu sem patru Cirilu podaril zgoščenko, na kateri so štiri moje multimedijske predstavitve velikih mož, ki so v preteklosti krojili zgodovino slovenskega čebelarstva. Naj omenim samo zgodbo o Petru Pavlu Glavarju, največjemu Slovincu 18. stoletja, duhovniku, gospodarstveniku, čebelarju in dobrotniku revnih in ubogih. Upam, da jo boste imeli priložnost kdaj videti, saj vam bo prav gotovo pomagala še bolj utrditi zavedanje vaših korenin.

Na samem kongresu, ki je trajal pet dni, sem spoznal še dva navdušena avstralska čebelarja slovenskega rodu. To sta bila Stanko Starc iz Melbourne in Mihael Godec iz Sydneya. Oba sta aktivna v svojih čebelarskih

S srečanja po maši v Geelongu.

društvi, dobro pa poznata tudi razmere na čebelarškem področju v Sloveniji. Vse kaže, da smo Slovenci pravi čebelarški narod, ki ima smisel in ljubezen do teh malih živalic v krvi, pa naj živimo doma ali v tujini. In tudi tujci nas cenijo kot čebelarje. Na letošnjem kongresu v Melbournu sem osebno prispeval k temu, da se je glas o Sloveniji kar dvakrat slišal v veliki kongresni dvorani. V tekmovalnem delu sem namreč sodeloval v dveh kategorijah in prejel zlato medaljo za čebelarstvo fotografijo, v kategoriji film, video in CD pa srebrno medaljo za multimedijsko predstavitev z naslovom »Slovenija – domovina kranjske čebele« v angleščini. Slovenska različica je na že v omenjeni zgoščenki, ki sem jo podaril patru Cirilu. Tako torej tudi slovenski čebelarji po svojih močeh prispevamo k čim večji razpoznavnosti naše dežele v svetu.

Po končanem kongresu sva se priključila skupini italijanskih čebelarjev, s katerimi naju veže dolgoletno prijateljstvo, in poslej sva bolj ali manj potovala v njihovi družbi. En teden po Avstraliji in nato še po Novi Zelandiji. Od vseh dogodivščin, ki sva jim bila priči, bom opisal samo dve, za naše rojake morda najbolj zanimivi.

Proti večeru desetega dne najinega bivanja v Avstraliji smo prileteli v obmorsko letoviško mesto Cairns na severovzhodu celine in se namestili v luksuznem hotelu. Bilo je že nekoliko temno, vendar ne toliko, da bi ne opazila precej velike cerkve, ki je stala na drugi strani ceste. »Pojdiva si jo ogledat«, sva si rekla, »vse kaže, da je katoliška«. Naši italijanski prijatelji so šli na večerjo, midva pa čez cesto k cerkvi. Žal je bila že zaklenjena, toda v vrtičku ob svetišču zagledava moža srednjih let v kratkih hlačah in premočeni srajci, ki je vneto okopal cvetoče grmičke. Pozdraviva ga in se z njim zapletava v pogovor. Prijazno nama je povedal, da je cerkev posvečena sv. Moniki in da k njej pripadata še veliko župnišče, nekdanji samostan in licej za dekleta.

»Ali morda poznate kakšnega čebelarja v okolici?«, vprašam, ker ne morem iz svoje čebelarške kože.

»Da, poznam. Če imata čas in prideta jutri malo pred osmo zjutraj k sveti maši, vama bom priskrbel točen naslov enega najboljših čebelarjev, kar jih poznam v teh krajih.«

Drugo jutro so odšli italijanski čebelarji pod vodstvom vodnika na ogled deževnega gozda, midva pa v cerkev. Ogled čebelarstva se nama je zdel večja atrakcija kakor deževni gozd, saj sva jih videla dovolj že pred nekaj leti v Afriki in Južni Ameriki. Po končani maši se nama približa najin znanec iz prejšnjega večera z lističem papirja v roki: »Tu je naslov čebelarja. Stopimo v pisarno, pa ga bomo poklicali po telefonu in se dogovorili za obisk pri njem. Ali morda govorita francosko?« Pokimala sva in mož je rekel: »Odlično. Čebelar, ki ga bosta obiskala, je francoskega rodu in je vesel, če lahko kdaj pa kdaj pokramlja s kom v svojem

materinem jeziku. Z navdušenjem vaju bo sprejel. Živi na svoji farmi kakšnih petindvajset kilometrov iz mesta. Ker so avtobusne zveze s tistim krajem bolj slabe, vaju bo tja peljala s svojim avtomobilom gospa, ki dela v naši pisarni.«

Še preden sva se opomogla od prijetnega presenečenja, sva že sedela v avtomobilu. »Kdo pa je tisti prijazni gospod, ki nama je vse to organiziral?« sem čez nekaj časa vprašal gospo za volanom. »Sinoči sva ga spoznala v vrtu ob cerkvi, ko je okopaval cvetlične gredice.«

»Veste, to je pa naš škof«, se je zasmejala. »Vrtnarstvo je njegov konjiček. Vsako prosto urico izkoristi za to, da kaj postori za lepši videz cerkve in njene okolice. Pred leti je bil profesor na teološki fakulteti. Je izredno preprost in prijazen človek, zato se nič ne čudim, če sta mislila, da je vrtnar, ko sta ga sinoči našla med gredicami.«

Naju pa res spremlja angel varuh, sva si mislila. Najprej nama pošlje na pot patra Cirila, zdaj pa še škofa iz Cairnsa. V taki družbi se nama res ne more nič hudega zgoditi.

Nadaljnji potek zgodbe bo morda bolj zanimiv za kakšnega bralca iz čebelarških vrst. Za naše rojake pa bi raje opisal še dogodek iz Nove Zelandije, ki potrjuje znano resnico, kako majhen postaja naš svet.

Z že omenjeno skupino italijanskih čebelarjev smo obiskali neko kraško jamo, nekoliko podobno postojnski, vendar veliko manjšo, ki slovi po množici fluorescentnih črvov. Te žuželke živijo na stropu jame in oddajajo zelenkasto svetlobo, da izgleda kamniti obok kakor zvezdnato nebo. Vodnik, mlad, postaven Maor, nas je vprašal, od kod smo.

»Iz Italije«, so odgovorili najini prijatelji. »Dva sva pa iz Slovenije«, sem hitro dodal.

»Iz Slovenije? Potem pa veste, kje je Bovec? In gotovo poznate najlepšo reko na svetu, reko Sočo?« se je ves razvnel vodnik in nadaljeval: »V Bovcu sem bil na raftingu. Kako lepa je Slovenija! In kako prijazni ljudje živijo tam!«

Nama je ta pohvala seveda laskala, še posebej zato, ker so jo slišali tudi Italijani. In to iz ust domorodca, prvotnega prebivalca Nove Zelandije, dežele, ki slovi po svojih izjemnih naravnih lepotah. Kar je povedal, je pravzaprav čista resnica in midva jo že dolgo poznavava. Navsezadnje sem delček lepote naših krajev prikazal tudi v že omenjeni in nagrajeni multimedijski predstavitvi »Slovenija – domovina kranjske čebele«.

Upam, da si bo to deželo, ki je tudi moja domovina, marsikdo zaželel videti v živo.

Na koncu se še enkrat zahvaljujema patru Cirilu Božiču in vsem rojakom, s katerimi sva se srečala, za prijaznost in pozornost, ki so jo nama izkazali in jim kličeva: Nasvidenje »Tu zgoraj!«

Franc in Silvana Šivic, Ljubljana

Sydney

p. Darko Žnidaršič OFM
 p. Valerijan Jenko OFM, OAM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
 313 Merrylands Road, PO Box 280
 MERRYLANDS NSW 2160
 Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
 Mobile: 0409 074 760; 0419 236 783
 Fax: (02) 9682 7692
 E-mail: darko@pacific.net.au
 valerian@pacific.net.au

V MESECU NOVEMBRU smo znova obhajali bogoslužje in obiskali grobove naših rajnih. Na prvo nedeljo v novembru - pri nas drugo nedeljo, pa obhajamo zahvalno nedeljo.

»MORDA SE ZNAMO Bogu zahvaljevati vsak dan znova, morda pa v svojem življenju sploh ne vidimo nikogar in ničesar, za kar bi se bilo vredno zahvaliti. Takšni ljudje, ki ne znajo biti hvaležni za vsak trenutek svojega življenja, običajno prebudijo čut hvaležnosti v svojem srcu takrat, ko izgubijo nekaj velikega... Tisti, ki znate biti Bogu in ljudem hvaležni vsak dan znova, boste gotovo znali pritrčiti, da je takšno življenje neprimerno lepše od tistega, ko človek zmore videti le sebe, svoje delo, svojo pomembnost ipd. Vse to gotovo nekaj velja, ampak, vse to je minljivo. Zagotovo! Kaj pa potem ostane človeku, ki je v življenju videl zgolj sebe, ko pa je ob tem prezrl svoje bistvo ter Boga in sočloveka? Takemu ostane prej ko slej veliko in prazno razočaranje ter pobožni vzdih k Bogu in sočloveku, ki so včasih še pravočasni, včasih pa prav prepozni.

Da ne bom predolg: zahvalna nedelja je za nekoga tudi enkrat letno kar prepogosta, za nekoga drugega pa je vsak dan našega življenja lepa priložnost, ko skuša z besedami in dejanji Bogu in soljudem reči HVALA.

Dovolite mi, da na tem mestu izrečem besedo HVALA vsem vam, dragi župljani, saj na mnogotere načine jasno pokažete to, da me sprejemate, ter, da mi resnično želite vse najboljše. Iskrena hvala Vam za vse.

Tako je letos napisal svojim faranom besedo zahvale sošolec p. Darka, g. Roman POLJAK, župnik pri Svetem Duhu pri Škofji Loki. »Če bo Bog dal,« bo g. Roman v februarju prihodnje leto prišel na obisk k sošolcu in rojakom pod Južnim soncem.

OB ZAHVALNI NEDELJI se tudi patra Darko in Valerijan zahvaljujeta vsem rojakom naših skupnosti za Vaše sodelovanje, podporo, delo, molitev, za darove in sadove.

LETOŠNJE BOGOSLUŽJE za rajne v Rookwoodu v nedeljo, 4.11., smo obhajali v kapeli novega mavzoleja, zadaj za katoliško pisarno (*fotografija levo*). Bilo je prijetno, sedežev smo imeli dovolj, še veliko naključnih obiskovalcev se nam je pridružilo, prostor je zračen, ozvočen in akustičen. Pevci so s svojimi glasovi napravili svojevrsten vtis. Nato smo se polnoštevilno k molitvi in blagoslovu na stari in novi slovenski Božji njivi. Kapelo mavzoleja smo že rezervirali za naslednje leto. Morda bo boljša zgodnejša ura, saj je sonce že zelo močno sredi dopoldneva.

33. SLOVENSKI KONCERT V CANBERRI

na Slovensko-avstralskem društvu je lepo uspel. Napolnili smo avtobus, še nekaj vas je prišlo z osebnimi avtomobili. Tudi naši nastopajoči so več kot navdušili. Hvala Bogu! Hvala gostiteljem in organizatorjem – domačim in melbournskim, p. Cirilu in Aniti Fistrič, Dragi Gelt, predsednici Društva gospe Vidi Grlj, Francu Čuleku in vsem sotrudnikom, Marthi Magajna, ki je organizirala naš avtobus, in drugim.

KONZULARNE URE bodo v petek, 14.12., od 2.00 do 5.00 popoldne.

LETOŠNJA OPRAVLJENA DELA: V marcu je Štefan Šernek st. popravil bakreno oblogo na našem oltarju v cerkvi sv. Rafaela, ker je že odstopala, in dodal še eno vrhno bakreno ploščo na spodnjem delu oltarja (ki bi morala biti po prvotnih načrtih prav tako položena, tako je povedal Štefan sam).

Ljudmila Jereb z Grenca pri Škofji Loki, sestra našega rojaka Janeza Žusta, je izdelala za naš oltar nov prt z lepimi klekljanimi čipkami – ročno delo. P. Darko je

prinesel prt, ko se je vrnil iz Slovenije konec junija. Jože Cetin je v mesecu juliju izdelal varnostno pregrado pri stranskih vratih cerkve pri zakristiji.

V novembru smo zamenjali žarnice pod postajami križevega pota in še nekatere v naših prostorih z novimi varčnimi.

Cerkev Vseh svetih v Figtreeju je bila obnovljena po požaru, ki je poškodoval prezbiterij cerkve sredi maja. Zavarovalnica, ki je ocenila škodo, je poskrbela za mojstra rezbarja, ki je izdelal popolnoma novo levo steno prezbiterija in deloma obnovil sedež za mašnika. Cerkev je znotraj na novo pobeljena in položen je nov tapison – temno rdeč v prezbiteriju in temno siv v ladji, tako da bo naš Božji dom res prenovljen dočakal 25-letnico blagoslova in naše Božje službe prihodnje leto. Hvala mojstrom in rojakom!

NAPOVEDNI KOLEDAR

SYDNEY - MERRYLANDS

MIKLAVŽEVANJE in sklep Slomškove šole bomo imeli v Merrylandsu na prvo adventno nedeljo, 2.12., po sv. maši.

SREČANJE BOLNIKOV IN UPOKOJENCEV bo v četrtek, 6.12. Ob 10.00 dopoldne bo srečanje molitvene skupine, ob 10.30 sv. maša v cerkvi in potem kosilo v dvorani, ki ga pripravi molitvena skupina. Pri sv. maši boste lahko prejeli zakrament bolniškega maziljenja.

NA PRAZNIK BREZMADEŽNE v soboto, 8.12., bosta sv. maši ob 9.30 dopoldne in ob 7.00 zvečer.

NA 3. ADVENTNO NEDELJO, 16.12., začnemo božično devetdnevnicu, ki jo bomo peli pri rednih sv. mašah: ob nedeljah ob 9.30 dopoldne, med tednom ob 7.00 zvečer, razen v četrtek, ko je sv. maša ob 10.30 dopoldne, in v ponedeljek, 24.12., ko bo sv. maša ob 7.00 zjutraj in sklep devetdnevnicu. (24.12. zvečer maše ne bo!)

SPOVEDOVANJE: Za zakrament sprave pred božičnimi prazniki poskrbimo pravočasno. Tudi za obiske bolnih in ostarelih, ki ne morejo k bogoslužju, sporočite pravočasno. Ne odlašajmo na zadnje dni, ko je gneča – pri Vas in pri nas!

BOŽIČ – GOSPODOVO ROJSTVO

Božična polnočnica bo v naši cerkvi kot običajno. Ob 11.40 zvečer bo božičnica, s katero se bomo pripravili na praznovanje svete noči. Cerkev bo odprta od 11.00 zvečer dalje, priložnost boste imeli tudi za sv. spoved. Na praznik bosta sv. maši še ob 8.00 zjutraj (ljudsko petje) in 9.30 dopoldne (poje dekliški zbor).

ŠTEFANOVANJE

Na praznik sv. Štefana bosta sv. maši ob 9.30 dopoldne in ob 6.00 zvečer. Ob 7.30 bo Štefanovanje – praznovanje dneva samostojnosti in neodvisnosti naše

Slovenije, večerja, ki jo pripravlja 1. delovna skupina in zabava z glasbo in plesom. Za glasbo bodo poskrbeli člani ansambla The Masters.

NA NOVO LETO, PRAZNIK BOŽJE MATERE MARIJE, bo sv. maša samo ob 9.30 dopoldne. Večerje maše ne bo.

FIGTREE – WOLLONGONG

Na zahvalno nedeljo – tudi Martinovo (11.11.) – obhajamo naše žegnanje vseh svetih. Svete maše so še 25.11., 9.12. in 23.12. ob 5.00 popoldne, na sveti večer, 24.12. pa bo zgodnja božična polnočnica ob 8.00 zvečer. V januarju bodo sv. maše na novo leto, 1.1.2008, na Gospodovo razglasenje, 6.1., ter 13. in 27.1., vedno ob 5.00 popoldne.

CANBERRA – GARRAN

Sv. maša je vsako 3. nedeljo v mesecu ob 6.00 zvečer: Na 3. adventno nedeljo, 16.12. Na Božič bo sv. maša ob 6.00 zvečer. V januarju in februarju 2008 bosta sv. maši kot običajno: 20.1. in 17.2. - Morda bo v februarju kakšna sprememba, ker bodo v nadškofiji Canberra - Goulburn od 16. do 26.2.2008 sprejeli križ prijateljstva in ikono Matere Božje, ki potujeta po avstralskih škofijah pred Svetovnim dnevom mladih in se, če nam bo kako mogoče, udeležimo kakšnega bogoslužja ali bedenja. O tem se bomo obvestili.

V mesecu marcu bo sv. maša samo na veliko noč, 23.3., ob 6.00 zvečer. (Na cvetno nedeljo, 16.3. ne bo sv. maše, naslednji dan je tudi Canberra Day.) - Zabeležimo si v koledar – čimprej, tem bolje.

NEWCASTLE – HAMILTON

Sv. maša bo na nedeljo svete Družine, 30.12., ob 6.00 zvečer. Naslednja bo na belo nedeljo, 30.3.2008, ob istem času. Po sv. maši bo čajanka v dvorani.

ZLATA IN SONČNA OBALA IN PLANINKA, QLD

Pater bo obiskal skupnosti rojakov in obhajal božična bogoslužja v soboto, 5.1.2008, ob 4.00 popoldne na Klubu Lipa na Gold Coast-u, v nedeljo, 6.1., na praznik Gospodovega razglasenja – svetih Treh kraljev pa ob 10.30 na Planinki in popoldne ob 5.00 v Buderimu.

KRSTI

Anya Taysa RADOMIR, Maroubra, NSW. Rojena 31.10.2006 v Sydneyu. Oče Marinko Radomir, mati Špela, rojena Slobodnik. Botra sta bila Peter Lončarevič in Mateja Slobodnik. – Stolna župnija Novo mesto – Kapitelj, Slovenija, 12.8.2007. Raphael William John MRAMOR, rojen 31.5.2007. Oče David Mramor, mati Sonja, rojena Novak. Botri: Leon Mramor, Joanne Novak, Ela Šircelj. – Merrylands – Sv. Rafael, 16.9.2007. Sophie

TERLIKAR, rojena 11.5.2007. Oče Robert Terlikar, mati Lina, rojena Aloisio. Botra sta bila Joseph in Constantina Aloisio. – Merrylands – Sv. Rafael, 16.9.2007. Rihanna Lee PIRC, 5 Stephenson Place, Currans Hill, NSW, rojena 30.4.2007. Oče Robert Pirc, mati Rachel Daley. Botra: Gabriela Pirc, priči Dimitros Nitsolas ter Rhonda in Karl Slotney. – Merrylands – Sv. Rafael, 14.10.2007. Toby James OSTRICH, 66 Willis Street, Rooty Hill, NSW, rojen 17.11.2006. Oče Dragomir Ostrič, mati Kelly Sacheen, rojena Mahoney. Boter Robert Ostrič, priča Alexis Murphy. Merrylands – Sv. Rafael, 3.11.2007.

NAŠI PRVOOBHAJANCI:

V nedeljo, 23.9.2007 so pri Sv. Rafaelu pri sv. maši prvič prejeli Jezusa v svoja srca: Mateja LUKEŽIČ, Dominic McAULEY in John MURRAY. Na srečanje z Jezusom jih je pripravljala katehistinja Klara Bracar. Bogoslužje je vodil p. Darko.

NAŠI BIRMANCI:

V nedeljo, 30.9.2007, so pri sv. maši v naši cerkvi prejeli zakrament potrditve v veri in Svetem Duhu štirje naši birmanci: Jordi Marjan DRUŽINEC, Adrian ŠUBER, Amanda ŠUBER in Adriana ŽAJA. Na birmo jih je pripravljala naša organistka Carmen Fuderanan – Austin. Birmal je generalni vikar škofije Parramatta msgr. Robert McGuckin, ki je prvič maševal pri Sv. Rafaelu in nas je vse zelo navdušil. Bog, ki je v vas dobro delo začel, naj ga tudi dopolni! **(Fotografija zgoraj.)**

ZAKONSKI JUBILANTI (fotografija spodaj):

Rafaelovo – žegnanjsko nedeljo smo praznovali 14.10. Kosilo je skuhala tretja delovna skupina – Bog povrni tudi vam! Letos imamo kar nekaj zakonskih jubilentov. Osem od teh je še skupaj obnovilo svoje zakonske obljube: Janko in Katarina MENIČ (57 let), Ivan in Marija ŽIČ (54 let), Gusti in Milka JAMBROVIČ (50 let), Jože in Marica PRINČIČ (50 let) Štefan in Ana ŠERNEK (50 let), Franc in Ivanka VALENČIČ (50 let), Mirko in Marija GODEC (40 let), Ivan in Klara BRCAR (35 let). Drugi letošnji jubilanti so še: Janko in Danila PIRJEVEC (60 let), Franc in Terezija MATUŠ ter Franc in Ana BAŠA (50 let).

»Tako je duhovnik pred leti s štolo ovil vajini roki v znamenje trdne vezi, s katero sta bila združena. Svojo zvezo sta ohranila. Zato danes ponavljam isto znamenje, ki naj vaju spominja, da medsebojno ljubezen ohranita, se med seboj podpirata in ostaneta v Božji milosti do

konca svojega življenja. V imenu Očeta in Sina + in Svetega Duha. Amen.»

ŽIVLJENJSKI JUBILEJI

Na Martinovo in zahvalno nedeljo praznuje srečanje z Abrahamom naša zvesta članica in pomočnica **ANDREJKA ANDREJAŠ**, tajnica našega pastoralnega sveta in nepogrešljiva animatorka pri družinskih mašah in drugih prireditvah, pri urnikih za postrežbo v dvorani in še kje. Otroci in njihove družine (hčerke Natalie, Tanya in Amanda so že poročene) so spekli veliko torto in pripravili lepo praznovanje na Slovenskem društvu Sydney 28.10.2007. »Tanya ima poseben talent za krašenje. Sama je oblikovala čokoladne srčke, kar škoda jih je bilo pojesti,« pravi Andrejka. – Iskrene čestitke, Andrejka, in pogum danes in naprej! Med jubilarji še nismo omenili **JOŽETA KOŠOROKA**, dolgoletnega cerkvenega pevca, bralca in vsestranskega sodelavca. Praznoval je že marca, celih 80 let, vendar je še čas, da se ga spomnimo, dokler koledarsko leto traja. Srečno pot v novo desetletje tudi Jožetu!

Pater DARKO je 23.9.2007 praznoval 40-letnico. Praznovali smo 16.9. v Canberri, v četrtek, 21.9., po maši z domačimi rojaki v Merrylandsu, ko je srečanje molitvene skupine, v nedeljo pa pri družinski maši v Merrylandsu in popoldne z rojaki v Figtreeju – Wollongongu. Hvala za molitve in voščila!

ABRAHAMA je 15.10.2007 srečala tudi **sestra FRANCKA ŽIŽEK**, frančiškanka Brezmadežnega spočetja, ki je bila med nami od leta 1988 do 1997. – Čestitamo!

NAŠI POKOJNI

Sestra smrt nas je pustila pri miru kar tri mesece. Upali smo, da bo rubrika o pokojnih v teh Mislih prazna, vendar se ni zgodilo tako. Sredi oktobra sta odšla k Bogu dva rojaka.

V ponedeljek, 15.10.2007 zvečer, je v bolnišnici Mt. Druitt umrl **IVAN DEBELJAK**, 20 Palena Crescent, St. Clare, NSW. Luč sveta je zagledal v Hrastniku 28.4.1945. Družina se je kasneje preselila v Vrbnje na Gorenjskem, župnija Mošnjah. Ivan se je izučil za finomehanika, v Avstralijo je prišel aprila 1968. Leta 1973 sta se v Ljubljani na kmečki ohceti poročila z Dušico Beguš, ki je doma iz Podbrda. Otrok nista imela. Bolan je bil samo nekaj tednov. P. Darko ga je obiskal v bolnišnici in mu podelil zakramente. Pogrebno mašo smo obhajali v Merrylandsu 19.10.2007, nato smo ga pospremili na Božjo njivo v Pinegrove. Ivan zapušča ženo Dušico, teto Ivanko Žabkar in njeno družino: moža Franca, sinova oz. bratrance Branka in Stanka, doma v Sloveniji pa mamo Alojzijo, sestro Danico, poročeno Štefančič in njeno družino ter brata Milana, ki živi v Radovljici. Mama Alojzija in njeni domači radi pomagajo

v Mošnjah, mama še čisti in krasi farno cerkev, ko je sosesa na vrsti. Skupaj smo se videvali pri nedeljskem in prazničnem bogoslužju in ob drugih prilikah, šli na župnijska romanja. Letos spomladi, ko sem bil doma na dopustu, sem jih obiskal v Vrbnjah (p. Darko).

V soboto, 20.10.2007, je v bolnišnici Royal Prince Alfred Hospital umrl **JOŽE MARINČ** starejši, 6 Boronia Avenue, Burwood, NSW. Rojen je bil na Vrhu v župniji Fara pri Kočevju 5.5.1931. V Avstralijo je prišel leta 1961 in bil delavec v gradbeništvu. Dne 24.4.1971 sta se poročila z Danico Flajnik v stari cerkvi v Merrylandsu. Jože je rad in veliko pomagal pri naši cerkvi in misijonu, prav tako njegova družina. Letos je bil operiran na srcu, toda nastopile so komplikacije in po operaciji se ni več prebudil. P. Valerijan in kurat v bolnišnici sta mu podelila sv. maziljenje. Jože poleg žene Danice zapušča sinove Jožeta, Stanka in Tonija, vnuke Taya, Alysio in Tiffany, v Sloveniji pa 5 sester. Brat Alojz je že pokojni. Pogrebno mašo smo obhajali pri Sv. Rafaelu v sredo, 24.10.2007, nato je bil pokopan na novem slovenskem delu pokopališča Rookwood.

V četrtek, 8.11.2007, je v bolnišnici Sutherland District Hospital (Sydney) umrla **VANESSA MARIJA FABJANČIČ**, hči Antona in Marije, rojene Gustinčič. Luč sveta je zagledala 5.2.1974 v Sydneyu. Krščena je bila 28.4.1974 pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu, pri nas je tudi prejela prvo sv. obhajilo. Birmana je bila 10.7.1984 v cerkvi sv. Brendana v Bankstownu, NSW, kjer je obiskovala župnijsko osnovno šolo. Gimnazijo je obiskovala v Milperi in v Nazaret College v Bankstownu, kjer je maturirala. Študirala je na univerzi MacArthur v Campbelltownu in tam diplomirala iz ekonomije, nato je nadaljevala na univerzi Monash v Melbourne, kjer je dosegla diplomo iz marketinga. Zaposlila se je v National Bank v Sydneyu in v Melbourne, nato pa na Scottish Royal Bank v Londonu (Marketing Manager). Pred petimi leti je zbolela za rakom in bila operirana v Londonu. Vrnila se je v Avstralijo. Bolezen se je za nekaj časa umirila, pred dvema leti pa se je spet ponovila. – Vanessa je bila zelo priljubljena med mladimi, med sošolci in prijatelji in med svojimi najdražjimi, kar se je pokazalo na pogrebni slovesnosti v Rookwoodu, 15.11.2007, pri sv. maši v novem mavzoleju in na naši Božji njivi. S p. Valerijanom je somaševal naš duhovnik rojak g. Edi Sedevečič, ki je prav tako povedal nekaj besed tolažbe. V slovo so ji spregovorili še brat Branko, nečakinji Stephanie in Isabela ter prijateljica Diana. Vanessa poleg staršev in prijateljev zapušča brata Branka, svojega partnerja Brada McKaya, strica Martina Janžekoviča, strica Emila Fabjančiča, bratrance, sestrične, nečake in nečakinje ter sorodnike v Sloveniji. V enem letu so kar trije iz njihovega sorodstva odšli k Bogu: v februarju Vanessini teti Marija Janžekovič in Viktorija Fabjančič in sedaj Vanessa. – Bog jim daj večni mir, mi pa se jih spominjajmo v molitvah. **p. Darko in p. Valerijan**

IZ KLUBA PANTHERS - TRIGLAV

piše Martha Magajna, fotografije Igor Poch

PRIZNANJA SLOVENCEM LETA SLOVENIAN OF THE YEAR AWARDS 2007

Nagradi Slovincem leta za leto 2006 sta kot najpridnejši prostovoljki leta v Newcastlu in Wollongongu prejeli Albina Mavrič iz Newcastla in Barica Brodnik iz Wollongonga.

ALBINA MAVRIČ, doma iz vasice Rute na Primorskem, je prispela v Avstralijo leta 1952 na ladji "Oceania" kot dvajset let staro dekle. Ustavila se je v Newcastlu, kjer se je kmalu po prihodu v cerkvi sv. Srca Jezusovega v Hamiltonu poročila z izvoljencem Andrejem Mavričem, s katerim sta se spoznala in zaljubila že v Sloveniji. Dom in družino sta si ustvarila v Waratah, predmestju Newcastla. Za slovenske organizacije se je zanimala že od vsega začetka in je bila z družino tudi prisotna, ko je p. Bernard septembra 1957 prvič maševal v Newcastlu. Albina je bila globoko povezana v delovanju slovenske skupnosti v sklopu Slovenskega društva "Tivoli". Redno je pomagala pri delu v kuhinji na slovenskih prireditvah, plesih, veselicah, piknikih in drugih srečanjih, pekla pecivo, pripravljala solate, skrbela za čiščenje ali kar in kjer koli je bila potreba. Od vsega začetka je tudi vedno skrbela za čajanke po slovenskih mašah, kjer se že dolga leta po maši zberejo v sosednji dvorani na prijeten klepet in dober prigrizek. Čeprav ji po toliko letih dela danes zdravje peša, skrbi, da z delom nadaljuje njena hčerka Helen. Ko je pred leti izgubila življenjskega sopotnika Andreja, je prevzela njegovo delo kot odbornica društva in nadaljevala z njegovim delom. Albina, čestitamo in hvala ti za delo in skrb!

BARICA BRODNIK je prišla v Avstralijo leta 1966 in si ustvarila dom v Wollongongu. Hitro je našla stike s takratnim slovenskim društvom Danica, ki je delovalo v Wollongongu že od 1960. leta naprej. Barica je zelo navdušena pevka z lepim glasom, zato ni čudno, da se je hitro po prihodu v Wollongong posvetila

Albina Mavrič s Cilko Prinčič
in predsednikom Tivolija Ivom Klopčičem.

Barica Brodnik in predsednik
kluba Planica Wollongong,
Ivan Rudolf.

cerkvenemu pevskeemu zboru, katerega še danes vodi. Ko je današnje slovensko društvo »Planica« pridobilo lasten dom in prijetno cerkveno Vseh svetnikov, se je Barica še bolj zavzela za petje. Po njeni zaslugi je bil ustanovljen mladinski zbor »Zlati glas«, katerega je vodila tri leta. Poskrbela je vsako leto, da je nastopal cerkveni pevski

zbor na slovenskih koncertih, sama pa je rada nastopala na raznih nastopih v mestu, ko se je ponosno oblekla v slovensko narodno nošo. Nekaj časa je bila tudi odbornica slovenskega društva Planica. Skrbela je za slovenske duhovnike, ki prihajajo redno v Wollongong, jih velikokrat pogostila doma ali pa jim pripravila večerjo v klubskih prostorih. Rada pomaga v klubski kuhinji, pri čiščenju dvorane po raznih prireditvah, peče pecivo in velikokrat počisti slovensko cerkveno v Wollongongu. V vsako delo vloži 100 procentov truda in dobre volje in je ena od najbolj spoštovanih članov slovenske skupnosti v Wollongongu. Le tako naprej, Barica, in čestitamo!

DOGODKI

V KLUBU PANTHERS TRIGLAV

Vsako nedeljo zvečer se zberejo pevci in pevke in se poskusijo, kdo je boljši pevec v KARAOKE tekmovanju. Med njimi je tudi precejšnje število otrok in mladine. Še posebno veliko zanimanje je, kadar poteka nagradno tekmovanje za najboljšega pevca ali pevko. Pri tem sodelujejo tudi nekatere mlade slovenske družine s prijatelji, saj našim mladim pogosto bolj ugaja modernejša glasba, kot pa naše slovenske melodije. Še posebno priljubljen je bil večer, posvečen glasbi iz 70-ih let in pevci so bili tudi temu primerno oblečeni.

Tudi Melbourne Cup dan je bil zelo popularen. Po kosilu, pri katerem so bile najbolj

Manager kluba Huy Vu je predal Alici
nagrado za nenavaden klobuk.

Karaoke s pevci v stilu 70- tih let.

priljubljene morske specialitete, je bila izvoljena članica z najbolj zanimivim klobukom, ki je prejela lepo nagrado, potem pa smo spremljali dirko, tako kot vsi milijoni navdušenih Avstralcev. Kot vedno, so nekateri imeli srečo, drugi pa še čakajo, da bo njihov konj pritekkel na cilj.

NA OBISKU SO BILI PRI NAS V KLUBU

Naši prijatelji iz Igralske družine Drežnica so se z veseljem udeležili enega od rednih avtobusnih izletov, tokrat v botanične vrtove v obmorskem mestecu Wollongong (*fotografija spodaj*). Na poti tja smo si ogledali tudi most nad morjem, ki se oklepa visoke kamnite obale in je zelo slikovit, uživali pa smo tudi v razgledu iz Panorama House na Bulli prehodu, nakar smo se vrnili v klub Panthers-Triglav, kjer smo igralce postregli tudi z večerjo, preden so jih njihovi gostitelji odpeljali domov.

Na večerji v našem klubu so se ustavili tudi slovenski pevec Boris Kopitar in mladi ženski ansambel Zapeljivke in skupaj smo preživeli prav prijeten večer. Na žalost so bili v Sydneyu le krajši čas in klubski prostori so bili zavzeti, zato niso mogli nastopiti v klubu Panthers-Triglav, vendar jih nismo zamudili, saj se je večina naših članov udeležila njihovega koncerta v

Marija in Tone Fabjančič.

Ansambel Zapeljivke s predsednikom SDS Ivanom Geričem in predsednikom Panther-Triglav Petrom Krojejem.

Slovenskem društvu Sydney in vsi smo bili navdušeni nad koncertom.

AVTOBUSNI IZLETI

V mesecu oktobru 2007 smo obiskali Buttai Barn v Hunter Valley. Po dolgem suhem obdobju je bil ves dan močno deževen, vendar smo imeli srečo, da je bil program izleta namenjen zabavi v avstralskem stilu, v »Barn« ali gospodarskem poslojpu z balami sena in podeželsko muziko različnih narodov. Ob obloženih mizah, kjer so nam najprej postregli z domačimi »scones« za zajtrk, smo poslušali, kako je na pločevinasto streho je bobnel dež, mi pa smo se pridružili programu, s sodelovanjem publike s petjem, igranjem nenavadnih instrumentov in obilnim podeželskim kosilom. Kot po naročilu je dež pravočasno prenehal, ko smo se odpravili domov. Na naslednji izlet bomo šli obiskat japonske vrtove in si ogledali severno obalo NSW

s krmiljenjem pelikanov v Entrance. Decembra pa na češnje...

Sodelovali smo v programu v Buttai Barn. Lojze in Martha igrata nenavadne inštrumente.

BALINARJI TRIGLAVA

Kot že običajno so bila balinarska tekmovanja v Klubu Panthers-Triglav združena s praznovanji rojstnih dni članov balinarjev. V preteklem mesecu so bili pokrovitelji tekmovanj slavljenci Ivanka Gerdevič in Zdravko Valenčič ter zakonca Marija in Tone Fabjančič. S svojim prispevkom k skupnemu praznovanju rojstnih dni so spet utrdili vezi med balinarji, ki radi delajo stvari skupaj - pa naj bo šport ali zabava. Veseli smo bili tudi najmlajšega balinarja Daniela Samsa, ki je po tradiciji svojih starih očetov, Karla Samsa in Emila Fabjančiča, pokazal velik talent za balinanje. Škoda le, da to lahko dela samo, kadar ima šolske počitnice!

Ivanka Gerdevič in Zdravko Valenčič ter najmlajši balinar Daniel Samsa.

PROGRAM KLUBA PANTHERS-TRIGLAV DO KONCA LETA 2007

MIKLAVŽEVANJE: nedelja, 9. decembra. Vsi otroci bodo obdarjeni, ko pride sv. Miklavž ob 3. uri popoldne. Do njegovega prihoda bo otroke zabaval čarovnik. Za ples bo igral ansambel »Evros«.

Nedelja, 16. decembra, ob 8. uri zjutraj: **MEDKLUBSKO BALINANJE za Cankarjev pokal - ZA VSE SLOVENSKE KLUBE.**

Četrtek, 20. decembra: **Z AVTOBUSOM PO ČEŠNJE.** Odhod ob 6. uri zjutraj.

Torek, 25. decembra: **Božična pojedina** od 12. ure dalje; rezervacije so nujne.

Ponedeljek, 31. decembra: **SILVESTROVANJE;** Buffet pojedina od 6. do 9. ure zvečer. Za ples bo igral ansambel »Evros«.

ZLATA POROKA V WOLLONGONGU

V slovenski cerkvi vseh svetih v Figtree-ju sta 22. julija letos praznovala petdeseto obletnico poroke **ANA in FRANC BAŠA.** Oba sta doma z Dolnjega Zemna pri Ilirski Bistrici. Težka so bila tista leta po vojni, zato sta se, kot toliko mladih takrat, odločila, da gresta v daljni svet s trebuhom za kruhom. Nič ni bilo gotovega, kaj ju bo čakalo, toda z ljubeznijo drug do drugega sta vse prenašala. Poročila sta se v

taborišču Alta Mura v Italiji julija 1957. V maju 1958 sta prispela v Avstralijo. Po petih mesecih se je rodila hčerka Bernarda, ki so jo doma klicali Nadija. Živeli so v hostelu v Unanderra pri Wollongongu. Po treh letih se je rodil sin Alan. Da bi pomagala možu, ki je delal v železarni, se je Ana leta 1969 zaposlila v Wollongong Hospital, kjer je delala do upokojitve. Sedaj živita v Albion Parku, nedaleč od svojih otrok. Nadija in Alan sta poročena in skupaj s svojima družinama čestita mami in očetu ob zlatem jubileju.

Stari mami in staremu očetu čestitke s hvaležnostjo tudi od vseh vnukov.

Hvala p. Valerijanu in p. Darku, ki sta povezala zlato poroko z obhajanjem svete maše, prav tako hvala vsej slovenski skupnosti v Wollongongu, da smo lahko praznovali skupaj.

Hvaležen pozdrav vsem preko Misi!

Družini Vrh in Baša ml.

ČESTITKE zlatoporočencema Ani in Francu Baša, kakor tudi vsem drugim zakonskim jubilentom po širni Avstraliji in drugod, ki letos obhajate svoje jubileje. Nekaj utrinkov s skupnega praznovanja v Sydneyu in Melbournu je tudi v teh Mislih. Bog naj vas vse še naprej podpira s svojo ljubeznijo. p. Ciril

Slovenska verska in kulturna središča v Avstraliji

(koordinator p. Ciril A. Božič OFM, Melbourne, p. Valerijan Jenko OFM OAM, Sydney, p. Janez Tretjak OFM, Adelaide, p. Darko Žnidaršič OFM, Sydney) so bila organizator uspešnega letošnjega 33. slovenskega mladinskega koncerta v Canberri, v

soboto, 6. oktobra 2007, z geslom Spoštuj preteklo, živi danes, delaj za prihodnost.

Gostitelj: Slovensko-avstralsko društvo Canberra – predsednica Vida Grlj, podpredsednik in tajnik Franc Čulek, blagajnik Onorato Bazon, pomočnik blagajnika Alojz Risa, člani odbora: Marija Sečko, Franc Hudina, Duca Sečko, Anton Zalar in Helen Risa in člani društva.

Jože in Jožica Koštrica.

V slavnostno okrašeni dvorani je napeto pričakovala velika množica gledalcev in poslušalcev. Pater Ciril je kmalu po četrti uri popoldne pozdravil vse prisotne, posebne goste, med njimi tudi navzoče predsednike in bivše predsednike slovenskih društev, potem pa povabil na oder predsednico društva v Canberri, gospo Vido Grlj, lepo pozdravil tudi celotni odbor slovenskega avstralskega društva Canberra, kakor tudi bivši odbor. Predsednica društva je pozdravila vse v dvorani in nastopajoče in zaželela uspešno praznovanje pomembnega dne. Ves koncert je snemal in uredil DVD g. Florjan Auser s Slovenian Media House iz Sydneya, tudi član Sveta za Slovence po svetu pri predsedniku Vlade RS.

Zadoneli sta avstralska in slovenska himna. Avstralsko so zapeli Olga Konda, Rudi Črnčec in Andrej Žičkar, slovensko pa Helen Trinnick in Anna Tegelj, Lenti Lenko OAM pa ju je spremljal na klavirju.

Pater Ciril je povedal o letošnjem geslu, kako pomembno je, da spoštujemo dediščino slovenskega naroda, preteklost naše lepe domovine, a de ne pozabimo, da živimo v novi domovini, katero spoštujemo, in da skupno

delamo za varno, mirno in lepo prihodnost vseh.

Nato je povabil gospo Boženo Forštnarič, ki je v imenu Veleposlaništva RS v Canberri spregovorila in poudarila pomembnost koncerta in vsakoletno skrb za prireditev, izrazila zahvalo gostitelju in organizatorjem. Sledil ji je častni generalni konzul za NSW, g. Fredi

Brežnik, ki je v svojih besedah pohvalil nastopajoče, njihov trud in organizatorja, verska središča, ki že toliko let z vso ljubeznijo in vnemo prirejajo koncerte za mladino. **(Fotografiji zgoraj.)**

Povezovalca programa Jožica in Jože Koštrica sta prevzela mikrofona, pozdravila vse navzoče in nastopajoče iz Canberre, Sydneya, Wollongonga, Adelaide in Melbourne, v slovenskem in angleškem jeziku. Program je uredila Draga Gelt OAM. V program je bilo

vpletenih nekaj besed, ki so nas večkrat opozarjale, kako pomembno je spoštovati preteklo, živeti v sedanjosti z vsemi lepotami, navdihi, skrbmi in navdušenostjo ter se veseliti prihodnosti – naj nam bo vsem lepa!

1. Splet plesov iz Bele Krajine je bila prva točka v izvedbi folklorne skupine Iskra iz Melbourne. Napovedovalca sta na kratko povedala o Beli Krajini in o plesih iz Adlešičev in okolice, ki so najbolj ohranjeni v Sloveniji in se močno čuti vpliv Uskokov, kamor so pribežali v srednjem veku pred Turki. Plesalci: Michelle in Melissa Fistrič, Draga Gelt, Amanda in Michele Hervatin, Kara Fergeus, Saša in Dion Srkulj, Martin in Štefan Tegelj, **Andrej Thompson, Jessica in Shanon Trinnick, Kristina Zec** so zaplesali: *Adlešičko in Vilinsko kolo, Lepo Anko, Bratec in sestrice, belokranjsko enačico Zibenšrita, Carsko kašo in Nemo kolo*, učiteljici **Draga Gelt in Michelle Fistrič, Lenti Lenko** je priredil glasbo.

2. Pesem Petelinček kikirika je zapela najmlajša od posameznih nastopajočih – 7-letna **Mateja Koštrica** iz Canberre, ki je z veseljem in nasmehom zapela in zaplesala, na kitaro jo je spremljal Lojze Kavaš ml.

3. Kar precej plesalcev je bilo na koncertu in 8-letna **Natalija Bratina** iz Melbourne je zaplesala *Tap Dance*. Zvedeli smo, da je Natalija sama koreografirala svojo točko.

4. *Stari ata farma* ima je bila pesem, ki jo je priredila **Tončka Stariha**. Peli in nastopili v posebnih oblekah so še: **Kati Stariha** 6 let, **Mitchell Blessing** 11

let, **Veronika Konda** in **Lauren Stariha** obe 12 let, in **Luke Blessing** 13 let; **Tončka Stariha** in **Olga Konda** bolj zreli ženi. Vsi živijo v Sydneyu.

5. Narodno pesem *Ljub'ca moja* sta izvrstno zapela in odigrala **Anna Tegelj** in **Andrew Fistrič**. Poskrbela sta, da ni bilo vse resno na koncertu. Nista sicer več tako mlada, a tudi stara še nista – tako nekako vmes! Odrasla sta.

6. Pesem *Take Five* Paula Desmondja je na saksofon zaigral **Andrej Thompson**, ki je obiskoval Slomškovo šolo v Kew v Melbourneu in sedaj pleše pri folklorni skupini Iskra. Andrej obiskuje 8 leto v Brighton Secondary College in ima 14 let. Andrej ima velik talent in igra saksofon in klarinet v šolskih ansamblih pa tudi pri Melbourne Youth Music v College of the Arts. **Lenti Lenko** ga je spremljal na klavirju.

7. **Imogen Ovijach**, ki zelo rada poje in pleše in študira balet, je zapela in izvrstno zaplesala (delala konkurenco Shirley Temple) ples na melodijo *When I Grow up*. Imogen, iz Menaia v NSW, je stara 8 let in nastopa že od tretjega leta. Študira klasični balet, tap, jazz, moderne plese in irske plese.

8. Slovenski in angleški pesniki so pesnili v preteklosti in njihova modrost in lepota izražanja v vezani besedi nam še vedno bogati dneve. Ruth Renkel pravi: Ne boj se sence, kajti dokazuje ti, da nekje sije luč. In prav to luč sta prikazali 14 letna **Kara Fergeus** in 15 letna **Kristina Zec** v recitalu *Ta luč* z izvlečki iz pesmi Toneta Kuntnerja, Ivana Minattija, Toneta Pavčka, Phila Bosmansa in Karidase. Kara Fergeus je obiskovala slovensko gimnazijo v Melbourneu, redno obiskuje Genazzano FCJ College v Kew. Kristina Zec je bila rojena v Sloveniji, nadaljuje študij v Our Lady of Sion College v Melbourneu in letos je kot prva Slovenka predstavljala slovensko mladino iz Avstralije na Taboru slovenske mladine, kot štipendistka Avstralsko-slovenske konference Slovenskega svetovnega kongresa.

9. **Zdenka Novak**, ki živi v Domu matere Romane v Kew, Melbourne, in jo večkrat vidimo na odru: vedno veselo

Avstralsko himno so zapeli **Olga Konda**, **Andrej Žičkar** in **Rudi Črnčec**, slovensko pa **Helen Trinnick** in **Anna Tegelj**, **Lenti Lenko** OAM pa ju je spremljal na klavirju.

in priljubljeno. Pogumno je zapela narodno pesem *Regiment po cesti gre*. Vsi v dvorani smo ji pomagali.

10. **Štefan Šernek**, član in ustanovitelj pevskega zbora Lipa Slovenskega društva Sydney v letih 1980 – 2006, je na harmoniko zaigral *Venček narodnih in Oj, ta mlinar*.

11. **Melisso Fistrič** smo najprej srečali v folklorni skupini Iskra, kot solistki pa smo ji prisluhnili v pesmi *All You Wanted*. Melissa je VCE študentka in igra tudi klavir.

12. **Lauren Stariha** in **Veronika Konda** obiskujeta Slomškovo šolo v Sydneyu in nastopata za posebne priložnosti v slovenski cerkvi, kjer z veseljem razveselita vse navzoče. Izbrali sta slovensko narodno pesem *Izidor ovčice pase*. Otroška pesem iz slovenske preteklosti, še vedno živa in priljubljena v preprostosti sreče – tudi ta dan je bil lepši prav zaradi te pesmi. Zaigrali sta posamezno odlomek iz Bizetove opere *Carmen* in Bethovnovno *Odo radosti*, skupno pa slovensko narodno pesem *Izidor ovčice pase*.

13. V Sloveniji so se nam nemški, italijanski in madžarski izrazi vrinjali v slovenski jezik. Sedaj, ko smo tukaj, se vriva angleščina. **Tončka Stariha** in **Olga Konda** sta dobro poznani v slovenski skupnosti po svojem humorju. Obe sta modri ženi, ki sta nam prikazali, kako nekateri Slovenci v Avstraliji včasih govorijo: ne slovensko, ne angleško, pol slovensko, pol angleško – no, nekakšno čudno, smešno mešanico obeh jezikov. Svojo točko sta naslovili *50-50*.

14. 17-letni **Stephan Rožanc** je poznan in nadarjen mladenič iz Sydneya in je na klavir zaigral dve skladbi: skladbo *Clauda Debussyja Bruynes* in skladbo *Gabriela Faureja Andante Moderato*. Stephan študira klavir že 9 let in je svojo točko posvetil starim staršem, ki so ga s svojo ljubeznijo vpeljali, navduševali in vzpodbujali vsa leta.

15. **Olga Konda** in **pater Darko Žnidaršič OFM** sta stara znanca še od doma, iz Tržiča, kjer sta bila sosedata. Skupaj sta hodila v osnovno šolo in sodelovala v župniji. Po dolgem času sta se našla v Avstraliji. Vsa desetletja ju družijo veselje in pesem. Zapela sta pesem

že pokojnega duhovnika Jožeta Tovšaka *Ti, domača hiša* in Avsenikovo *Otoček sredi jezera*. Na harmoniko ju je spremljal **Lenti Lenko**.

15A. Natasha, 9 let in sestra **Eliza Žagar**, 7 let, iz Canberre, vnučki poznane pisateljice, pesnice in učiteljice Cilke Žagar, sta ljubko zapeli *Dekle je po vodo šla*, *Angelček* in *Mi se imamo radi*. Na žalost nismo v Melbourne dobili njune prijavnice in nista bili napisani v tiskanem programu. Oprostita! Sta pa naredili izreden vtis.

16. Važno je, da spoštujemo tudi preteklost in kulturo drugih narodov – vsi smo del tega lepega planeta; naj pletemo prijateljske vezi za lepšo bodočnost! Kot sprašuje Neal Walsch: Če bi ves svet sledil tebi, ali bi bil svet boljši prostor? Plesna skupina Iskra in posamezniki so zaplesali Splet latinskih plesov: *Samba*, *Cha cha*, *Jive in Paso Doble*. Zvedeli smo, da Samba izvira iz Angole v Afriki – zaplesali sta jo **Amanda Hervatin** in **Carol Hunter**; izvedeli tudi, da je Cha cha kubanski ples – zaplesala ga je vsa *plesna skupina Iskra*; Jive izvira med črnci jugovzhodne ZDA – plesalci folklorne skupine so posebno uživali v razigranosti in hitrem ritmu tega plesa. Paso Doble je španski folklorni ples, ki prikazuje matadorja in plesalka simbolizira njegov plašč – zaplesali sta ga **Draga Gelt** in **Carol Hunter**. Plese je koreografirala plesna učiteljica *Carol Hunter*.

Povezovalca sta po tej točki napovedala **odmor** in povabila vse nazaj v dvorano za drugi del programa.

17. Ansambel Fantje treh mest (Lenti Lenko - Melbourne, Rudi Črnčec -Sydney, Peter Grivic - Wollongong) plus še eden (Daniel Šmon - Adelaide) nam je zaigral nekaj domačih. Fantje so po 900 km oddaljeni drug od drugega. Radi igrajo in večkrat nastopajo, predvsem v Sydneyu. Po končanem koncertu so nas razveselili za ples. Zaigrali so Avsenikovo *Po trgatvi* in Miheličevo *Razposajeno harmoniko*.

18. Chelsea Ovijach, stara 10 let, rada pleše in poje, kot tudi njena sestra iz Menai v NSW-u. Že od 5. leta poje in pleše in je večča v jazz, klasičnem in modernem baletu, kot tudi v tap. Zapela in zaplesala je pesem iz filma *Funny Girl, I'm the Greatest Star*. In je res zvezda!

19. Johannes Kepler je zapisal: Posveti v svojem dnevu nekaj trenutkov tišini. Vsako jutro je majhno rojstvo, vsak dan je majhno življenje, vsak večer je majhna smrt. Vsak dan sprejmimo malo tišine, da svet jutri ne bo tako kričeč! In Joseph Cardin pravi: Vnesi malo tišine v svoj dan, nauči se biti tiho, pa se boš naučil govoriti. **Sasha Srkulj**, 18 let, študentka v Nazareth College v Melbourneu, nam je prebrala nekaj poezije in misli slovenskih in angleških pesnikov Toneta Pavčka, Cirila Zlobca, Phila Bosmansa in Karidase v recitalu z naslovom *Tišina*.

20. Prisluhnilo smo narodni pesmi lepe preteklosti, ki

je dokaz bogatega včeraj, in obljube, da bo jutri tudi lepo – smehljajmo se! **Melissa in Andrew Fistrič**, hči in oče, sta nastopila že večkrat kot solista na mladinskih koncertih, a letos, za koncert v Canberri, sta se odločila, da bosta zapela skupaj. Melisso poznamo iz melbournške družinske a capella skupine Proteus Anguinus. Zapela sta slovensko narodno *Od kod si dekle ti doma?* In priredbo Doris Day in Roberta Gouleta *Anything you can do, I can do better*.

21. Daniel Šmon, 22 let, je zelo nadarjen in večkrat igra v Adelaidi v slovenskem klubu in kot mlad fantič je nekaj časa živel v Sloveniji. Zelo dobro govori slovensko. Rad ima slovensko glasbo. Ob obisku poznane harmonikarja Roberta Goterja je imel čast, da je igral z njim. Na koncertu je zaigral pesem v priredbi Roberta Goterja *Prinesi mi rože*.

22. Andrew Fistrič je poznan kot dober pevec in šaljivec. Je oče štirih otrok, žena Anita je bila glavni koordinator koncerta. Njegova točka je bila *Malo za šalo* in nasmejali smo se.

23. Miha Žužek je zapisal: Moja večnost je že sedaj tu. Gradi se vsak trenutek. Trenutek ni odvisen od večnosti, večnost pa je od trenutka ... In kenijski pregovor nas svari: Zemlje nismo podedovali od naših prednikov, ampak smo si jo sposodili od naših otrok! **Sandy Hahn**, 20 let, igra klavir šest let in že uči mlade navdušene glasbenike. Študira skladbe na Konservatoriju v Adelaidi. Ali bo to prvi mladi slovenski skladatelj v Avstraliji? Upajmo! Zaigral je pesem v priredbi Jožeta Leskovarja *Roža na vrtu* in svojo lastno skladbo *Tenebrious Deludge*. Čestitamo, Sandy, za tako lep uspeh, kot je lastna skladba! Želimo še veliko uspehov in sreče v bodočnosti!

24. Gregor Nacianški pravi: Nihče ni na svetu samo zase; tu je tudi za vse druge, tudi vera in upanje sta univerzalna, za nas vse. **Michelle in Melissa Fistrič** sta zapeli pesem o veri in upanju *All for Believing - Missy Higgins*. Michelle je stara 23 let in je učiteljica matematike, znanosti in telovadbe v Mill Park Secondary College, zvečer pa uči folklorno skupino Iskra skupno z Drago Gelt. Melissa ima 18 let in se pripravlja na zaključne izpite iz glasbe, dramatike in francoščine v Our Lady of Mercy College v Melbourneu.

25. Simon Koštrica, ki se še uči igranja na harmoniko, in **Lojze Kavaš ml.**, rada primeta za svoja inštrumenta in razveselita sebe in vso zbrano družbo. Oba živita v Canberri. Zaigrala sta *Venček narodnih polk in Venček narodnih valčkov*. Lepo je bilo videti Simona, kako si je oddahnil, ko sta končala pesmi, pa ne od utrujenosti, ampak od veselja, da mu je uspelo.

26. Zala Kavaš rada pleše. Ima 15 let in študira v Queanbeyan High School v NSW-u. V plesni šoli Helen Poulas Dancing School pleše že 8 let. Odlično je zaplesala na melodijo *Reach - Butterfly Affect*.

27. Smeh je zdravje, smeh je sreča – razveselimo in nasmejmo se, pa bo dan še lepši! Daniel Littlewood pravi: Živi v trenutku in v sedanjosti! **Tončka Stariha** - stara mama in **Mitchell Bleesing** – vnuk, oba iz Sydneya, sta se pripravila s humoristično pesmijo in predstavitevjo pesmi Rolfa Harrisa *Jake the Peg*.

28. **Andrew Žičkar** je poznan glasbenik in pevec iz Wollongonga. V slovenski cerkvi v Figtree igra orgle in je direktor glasbe v domači farni cerkvi, pa tudi odbornik pri slovenskem klubu Planica v Figtree. Zapel je poznano pesem *Beli cvet – Edelweiss*.

29. Ne smemo pozabiti žalostne in razburjive preteklosti slovenskega naroda, bolesti, ki jo je čutil pesnik v bolečini domovine in prošnjo, da bo prišel lepši čas. Kot pravi Daniel Littlewood: Ne živi v senci preteklosti. Blagoslovi jo! Zahvali se za žalostne čase, za napake, za veselje in uspehe. **Chantel Zupančič** je prišla iz Adelaide, in je že več let nastopala na mladinskih koncertih. Stara je 15 let in študira v Blackwood High School. Recitirala je pesem Simona Gregorčiča *Domovini* in zapela pesem Erica Claptana *Solze v nebesih*. Chantel navadno igra flavto na koncertih, zato tudi napaka v tiskanem programu. Oprosti.

30. Ksaver Meško je zapisal: Čas mineva, dan za dnem naglo v nemo večnost gre, svet se stara, a ne stara nikdar naše se srce ... In Daniel Littlewood nas je poučil: Nauči se od preteklosti. Glej da ne boš na koncu svojega življenja spoznal, da nisi živel ... **Helena Trinnick** poje pri cerkvenem pevskem zboru v Kew. **Anna Tegelj** večkrat nastopa pri cerkvenih kulturnih programih. Obe sta članici ansambla Rdeči cvet v Melbourneu. Zapeli sta pesem Helene Blagne *Moj dom* in pesem Buddy Hollyja *That will be the Day*.

31. Jean Howarth je napisala: Včeraj je odsev, danes je sedaj, jutri je bonus. In Victor Hugo je dodal: Smeh je sonce, ki odžene zimo s človeškega obraza. **Danica Petrič** je že od rane mladosti poznana kot pesnica in avtorica člankov. Izdala je knjigo z naslovom *Šopek Storžkovih pesmi*. Čestitamo, Danica, za lep uspeh! Prejela je veliko nagrad za svojo poezijo. Danica živi v Sydneyu in jo poznamo tudi z odra, ko sodeluje v dramski skupini. Prebrala je lastni pesnitvi *Srečanje z Abrahamom* in *Moje objokano lice*.

31A. **Lenti Lenko** je spregovoril o pokojni radijski napovedovalki Karolini Antauer in njej smo posvetili slovensko pesem *V dolini tih je vasica mala*. Vodili so **Helen Trinnick, Anna Tegelj ter Lenti**, vsi v dvorani pa smo se pridružili.

32. S pesmijo, deklamacijami in plesom smo prepotovali lep del Slovenije in sveta. **Folklorna skupina Iskra** pa je popeljala vse v slovenski planinski svet. Zvedeli smo, da so se na Gorenjsko plesi razširili predvsem s Tirolskega, vendar so na slovenskih tleh dobili svojstveno podobo, postali so bolj živi in preprosti; prilagojeni slovenskemu temperamentu, domiselnosti in značaju. Gorenjski plesi so eni najbolj poskočnih slovenskih plesov; so

šegavi, s številnimi potrki in hitrimi obrati. Videli smo Splet gorenjskih plesov: *Abrahama gredo, Požugano polko, Okence, Koutre in Žaklje šivat in Ples z metlo*. Učiteljici **Michelle Fistrič** in **Draga Gelt**, pomagala je tudi **Melissa Fistrič, Lenti Lenko** je igral na diatonično harmoniko in pripravil CD.

FINALE: Na oder so za sklep povabili p. Cirila, on pa je povabil vse nastopajoče, da so se mu pridružili. **Michelle Fistrič** je spregovorila nekaj besed o **Svetovnem dnevu mladih drugo leto v Sydneyu**. Pripravila je tudi Power Point predstavitev, katero smo lahko gledali med petjem finalne pesmi. Da se tudi slovenska mladina že pripravlja na ta bogat in pomemben dan, je bila za zaključno pesem izbrana pesem, ki je motto tega praznika, pesem Guya Sebastiana in Larryja Pinto, *Receive the Power*. V angleščini jo je pela **Melissa Fistrič**, v slovenščini pa **Andrew Žičkar**, na klavirju je spremljal **Lenti Lenko**. Vsi smo se pridružili za refren:

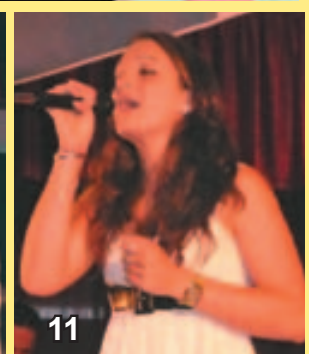
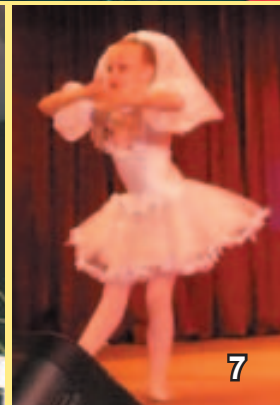
Alleluia Alleluia. Receive the Power from the Holy Spirit.

Alleluia Alleluia. Receive the Power to be a Light unto the World.

Vsi nastopajoči in tehnično osebje na odru so z barvastimi trakovi naredili plapolajočo slovensko zastavo, ki je plapolala med petjem pesmi. Pater Ciril je v dogovoru s p. Janezom, p. Valerijanom in p. Darkom povabil vse **na naslednji koncert v Adelaide, 4. oktobra 2008**. Nadaljeval je z zahvalo vsem sponzorjem za njihovo finančno pomoč pri koncertu, zahvalil se je **predsednici Slovensko-avstralskega društva Canberra gospe Vidi Grlj** in ji podaril cvetje. Prav tako je podaril v zahvalo cvetje tudi **Aniti Fistrič - glavni koordinatorki, Dragi Gelt, Marthi Magajna, Lidiji Bratina in Michelle Fistrič; Francu Čuleku in Andrewju Fistriču** pa je podaril steklenico pijače. Vsem sponzorjem, vsem nastopajočim in vsem sodelujočim posameznikom in organizacijam je pater Valerijan izročil priznanja, pater Ciril pa je klical imena.

Častni generalni konzul RS za NSW, g. Fredi Breznik, z ženo Jeni in patrom Janezom.

12

13

14

15

16

17

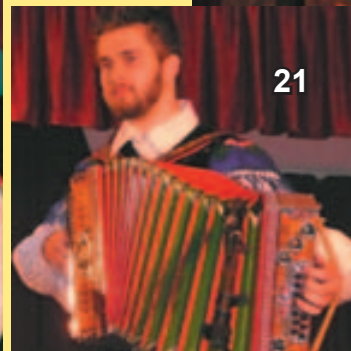
20

18

19

21

22

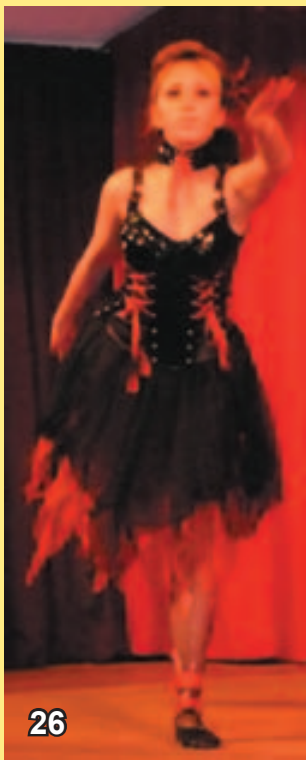
23

24

25

26

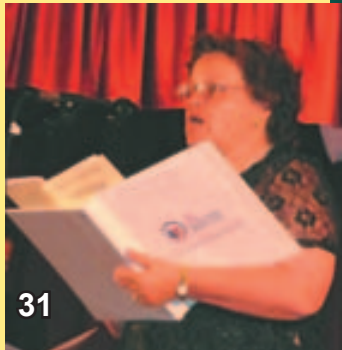
27

28

29

31

32

15A

Finale

16

Mladina, ponosni smo na vas in na vaše uspehe – tako ste se potrudili, da je bil koncert zanimiv, raznolik, dodelan do najvišje strokovne možne točke, saj lahko rečemo, da so nekateri nastopajoči bili kot pravi profesionalci, ne le amaterji. Tako lepo je videti slovensko mladino, ki se trudi in obenem tudi uživa – to je bilo važno: uživali so, brali smo to z njihovih nasmejanih in žarečih obrazov in leskajočih oči. Čudovito! Tudi odrasli niso zaostajali: trudili so se, da so vključili v svoje točke mladino, kjer je le bilo mogoče in so prav tako uživali v svojih nastopih kot mladina. Najvažnejše pa je bilo, da so se mladi srečali, se spoznali med seboj in sklenili prijateljstva, ki jih bodo, upajmo, vezala še mnoga leta. Važno je bilo sodelovanje med organizatorjem in gostiteljem, veliko ur priprav, načrtovanja in urejevanja, kar gre **zahvala Aniti Fistrič in Francu Čuleku**, pa še mnogim, ki so priskočili na pomoč. V veliko pomoč so bili prav vsi sponzorji, posebno še **Urad za Slovence v zamejstvu in po svetu**, saj brez njihove finančne pomoči koncert ne bi mogel biti tako dodelan, tako na visoki ravni (v tiskanem programu so navedeni prav vsi sponzorji). **Pohvalo zasluži tudi vse tehnično osebje: Lenti Lenko, Simon Grilj, Janez Černe, Drago Zec, Janko Tegelj, kot tudi žene, ki so poskrbele za srečolov: Mary Žele in Ana Zec s pomočnicami, da ne pozabimo mamic, očetov, babic in dedkov**, ki so tako skrbno pripravili in uredili otroke za nastop ter mnogih, ki so prodajali in kupili srečke za srečolov.

Kako lepa je bila zahvala otrok z odlično izpeljanimi točkami!

Po okusni večerji – **hvala članom društva Canberra** – smo poslušali glasbo in pesali ob zvokih ansambla Fantje treh mest plus še eden. Žrebanje srečolova je potekalo urejeno in hitro in z veselih in zadovoljnih obrazov je vsakdo lahko bral, da je koncert lepo uspel, kljub temu, da je bil časovno zelo dolg. Kdor uživa ob lepi pesmi, slovenski besedi, plesu in glasbi, ne gleda na uro: veseli in dvigne se v bogastvu kulture in lepote, pa čas še prehitro mine.

Z veseljem in ponosom čestitam vsem nastopajočim, organizatorjem in gostitelju ter vsem, ki ste doprinesli k uspehu 33. koncerta.

DOPIS p. Cirila:

Pridružujem se že izrečenim zahvalam na teh straneh Misli vsem, ki ste vtkali toliko svojega dragocenega časa za ta naš praznik avstralsko-slovenske mladosti: Vsem nastopajočim in vsem sodelavcem. In teh je veliko! **HVALA Dragi Gelt OAM**

za program, vezno besedilo, tudi za gornji zapis in še toliko drugih stvari in opravil. Zahvaljujem se iz srca **koordinatorki koncerta Aniti Fistrič in njeni družini**, ki je z vso vnemo opravila zahtevno delo; še posebej

Vida Grlj, predsednica društva v Canberri.

Kuharji pripravljajo za kosilo.

tudi **Michelle Fistrič** za navdušeno in strokovno vodenje folklorne skupine Iskra. Iskrena zahvala **Slovensko-avstralskemu društvu v Canberri**: **gospe predsednici Vidi Grlj, podpredsedniku in tajniku ter koordinatorju v Canberri g. Francu Čuleku ter ostalim članom odbora in društva, še posebej delavcem v kuhinji in za barom za dobro opravljeno delo**: Prijetni so spomini na trude minile! Brez **Lydije Bratina** bi se morali iz Melbourne odpraviti peš in spati pod zvezdami – hvala Lydiji za vso skrb, da smo napolnili in srečno pripeljali dva avtobusa rojakov iz Melbourne, tudi hvala **Slavku Blatniku** za njegov delež v St. Albansu in **Marthi Magajna** za njeno podobno delo v Sydneyu. Tu je seveda še toliko imen, ki bi jih bilo potrebno imenovati. Seznam bi bil predolg. Naj pa imenujem vsaj še nekatere: Logo koncerta je delo **Jenny Petelin** iz Melbourne, plakati in oblikovanje priznanj: **Michelle Kohek**; hvala **Veroniki Lisman** in **Martinu Osolniku**. Hvala odrskemu mojstru **Andrewju Fistriču**; odgovornemu za luči **Janezu Černetu**, za ozvočenje **Lentiju Lenku** in **Simonu Grilju**, snemalcu **Florjanu Auserju**, za fotografiranje **Marthi Magajna, Henryju Stariha** in **Florjanu Auserju**; **staršem folklorne skupine Iskra, vsem sponzorjem** (po imenu so naštetih v programu), tistim, ki so prodajali srečke (**Tilki Lenko, Angelci Veedetz, mladim iz folklorne skupine Iskra, Francu Čuleku, Karlu Bergincu, Aniti Polazer, Marthi Magajna, Danici Petrič, Štefki Šprajcer, Zori Johnson**), okrasili dvorano, postavili mize ter še mnogim, mnogim neimenovanim. Pomembno je, da je bilo vpletenih toliko mladih druge in tretje generacije, saj so prav oni zagotovili prihodnosti. Bog povrni za vse napore. Hvala! Doživeta je bila tudi nedeljska sveta maša, ki smo jo obhajali v nedeljo, 7. oktobra 2007, ob

Pater Valerijan je prvič obiskal Floriado.

10.30 dopoldne v dvorani društva. Bogu hvala!

Za drugo leto pa smo si rekli nasvidenje na 34. slovenskem mladinskem koncertu v Adelaidi v soboto, na praznik sv. Frančiška Asiškega, 4. oktobra 2008. Bog živi!

ODMEVI na koncert v Canberri

33. slovenski mladinski koncert v Canberri je za nami. Nekaterim se je zdel malo dolg, kot so vedno taki koncerti, priznati pa moramo, da če nam bi nekdo dal izbiro, katero točko bi izpustili, da bi program skrajšali, bi imeli zelo težko nalogo, saj so bile vse točke programa lepe, zanimive in prisrčne.

Skupaj z obiskom 33. slovenskega koncerta smo si ogledali tudi Floriado v Canberri, naslednji dan pa smo se udeležili svete maše v klubu v Canberri, kjer se je zbralo veliko ljudi. Maševali so vsi štirje slovenski duhovniki iz vseh krajev Avstralije, prepeval je pevski zbor iz Canberre, sodelovali mladi, po maši pa so nam pridne kuharice in kuharji pripravili dobro kosilo.

Priznati moram, da nismo pričakovali, da bo organizacija koncerta in postrežba v klubu za toliko ljudi tako gladko potekla. Organizatorji res zaslužijo pohvalo, saj ni lahko organizirati nekaj čisto novega in drugačnega. Pravijo, da bo naslednje leto koncert v Adelaidi. Upajmo, da se vidimo tam...

Martha Magajna, Sydney

It was great. And it is great every year; it is fun and good to be seeing other Slovenian people around Australia. I have a good time on the bus; I have a good time in the hotel (especially buffet breakfast). And the concert is great too. I am really excited for next year!

Mathew Bratina, Melbourne

This year I was exited to do a tap dance. I thought that maybe it wouldn't be good enough, but everybody said they enjoyed it. During rehearsal Melissa Fistrič was laughing at me practicing and I was sad, but then she came and told me she thought I did a really

good job and then I was happy. I like going to different places because I can meet new friends at the concert. It was fun.

Natalie Bratina, Melbourne

I feel that the best thing about the concert is to see people working together towards a great project that is the Concert. I like seeing the young people making closer friendships and meeting new friends from other states. I love the way that the young people inspire each other to practice and display their talents and in doing so, they are developing into capable and confident individuals.

Lydia Bratina, Melbourne

p. Janez Tretjak OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
51 Young Avenue
WEST HINDMARSH SA 5007

Tel.: 08 8121 3869
Email: tretjakj@gmail.com

PRVO SOBOTO V OKTOBRU smo se tudi iz Adelaide udeležili slovenskega mladinskega koncerta v Canberri. Bil sem vesel, da so se kar trije mladi iz Adelaide prijavili in nastopili na koncertu: Chantel Zupančič, Sandy Hahn in Daniel Šmon. Srečanje s solistom na klavirju Sandijem Hahnom, prvo srečanje z mladim talentom, ki je Slovenec in je pokazal svoje izredne sposobnosti in seveda z drugimi nastopajočimi in sodelujočimi, je bilo ohrabrujoče. Sandi se je sedaj tudi povezal z našo versko skupnostjo in začel prihajati k slovenski sveti maši. Bog daj, da bi vztrajal!

Na predzadnji nedeljo v mesecu oktobru, ki je posvečena misijonom, smo v naši skupnosti pri sveti daritvi molili za misijonarje, priporočili Bogu njihovo delo in pastoralno skrb za širjenje evangelija, da bi včasih nerazumevanja misijonarjev in brezbržnosti ljudi do Božje besede ne vzela poguma oznanjevalcem in da bi vztrajali. Te brezbržnosti je danes po svetu vedno več, ko je na pohodu materializem. Bog tudi to dopušča. Vztrajna molitve, kakor molitev svete Monike, matere svetega Avguština, ko je molila za svojega sina 30 let, Bog ni prezrl njenih solz in vztrajne molitve: Po 30 letih se je sin spreobrnil! Tako Bog danes ne bo prezrl vztrajne molitve in dela za Božje kraljestvo. Po sveti maši, kot vsa leta, smo tudi letos pripravili skupno kosilo in loterijo, namenjeno za misijone. Darežljivost slovenske skupnosti v Adelaidi naj kot drobni žarek prispeva k nadaljnjemu delu v misijonih. Vsem soudeležencem in sodelavcem naj Bog poplača!

ODŠEL JE K BOGU

Dne 1. julija 2007 je v Zahodni Avstraliji v Esperance odšel k Bogu **BRUNO FRANCO**. Pokojni se je rodil 25. septembra 1937 v Benetkah – Venetia, Italija. Bruno je obiskoval slovensko šolo v Benetkah, slovensko gimnazijo pa je končal pri svetem Jakobu v Trstu. Leta 1961 se je preselil v Avstralijo, kjer je živel z ženo Daphne. Bruno zapušča ženo in brate: Brankota, Ludvika in Borisa, vsi živijo v Avstraliji. Ženi in bratom z družinami izrekamo naše sožalje, pokojnega pa priporočamo Božjemu usmiljenju. (Hvala za poročilo Brunovi svakinji Roži Franco iz Port Lincolna).

Prvo nedeljo v adventu, 2. decembra, bo naše otroke v verskem središču svete Družine po sveti maši obiskal **sveti MIKLAVŽ**. Po obdaritvi bodo otroci pogoščeni v dvoranci.

Na praznik Marijinega brezmadežnega spočetja bo sveta maša ob 10. uri dopoldne, po maši bodo litanije v čast Materi Božji, posvetitev Mariji, molili bomo za duhovniške in redovniške poklice .

V adventu bo vsak petek in nedeljo po sveti maši priložnost za sveto spoved. Praznovanje Gospodovega rojstva bo doživeto, ne samo ob bogato obloženi mizi in darovih, temveč duhovno pripravljeni in v čista srca se bo naselil tihi notranji mir in veselje. Priložnosti bo dovolj, ne zamudite je!

Jaslice bodo takšne, kakršne bomo skupaj naredili! Delali jih bomo v četrtek, 20., in v petek, 21. decembra. Vabljeni k sodelovanju!

Na božično vigilijo, ki je letos na nedeljo, bo popoldne priložnost za sveto spoved.

BOŽIČ 2007, torek, 25. decembra: Ob polnoči bo slovesna polnočnica z zborovskim in ljudskim petjem nabožnih pesmi. Na božič dopoldne bo ob 10. uri praznična sveta maša.

Na praznik prvega mučenca, svetega Štefana, v sredo, 26. decembra, bo praznična sveta maša ob 10. uri. Po sveti maši bo blagoslov vode in soli.

Praznik svete Družine, zavetnikov slovenskega misijona, je 30. decembra. Ob 10. uri bo sveta maša, po sveti maši osvežitev v dvoranci.

Na novo leto, praznik Marije Matere Božje, v torek, 1. januarja 2008, bo ob 10. uri sveta maša.

Z Bogom pričnimo leto. Izročimo se mu in ga prosimo za Njegovo varstvo, blagoslov in za zdravje.

13. februarja 2008 bo minilo 25 let, ko je takratni ljubljanski nadškof in metropolit, sedaj že pokojni dr. Alojzij Šuštar, blagoslovil našo cerkev ob navzočnosti takrat vseh slovenskih duhovnikov v Avstraliji. V 25 letih se je veliko spremenilo, veliko rojakov se je že preselilo v večnost, ki so delili z nami skrbi in trud za naše versko središče. Brez njih in

vas ne bi bilo našega verskega središča. Kako dolgo še bo služilo, ... je v veliki meri odvisno od rojakov. Nekaterim pomeni slovensko versko središče vse, saj leto za letom prihajate in pomagate. Včasih sključeni pod težo let, bolezni in dela, vendar imate radi misijon. Nekaterim pa je obrobno in nepomembno središče.... Vsem in za vse se želimo ta dan Bogu zahvaliti za vse prejete blagoslove in milosti, ki smo jih prejeli in jih še prejemo - od porok, krstov, obletic in spremljanja na zadnji poti na božjo njivo. Koliko lepih dni srečanj upokojencev, slovenska šola, pirhovanje, pustovanje, umetnostno barvanje velikonočnih pisank, mladinski koncerti, materinski in očetovski dnevi, obiski slovenskih škofov in drugi obiski.... pa tudi težki trenutki - za vse

Bogu hvala, in naj nas še teh nekaj let spremlja Bog s svojim blagoslovom.

10. februarja 2008 bo ob 10. uri slovesna sveta maša v zahvalo za 25 let naše cerkve, posvečene sveti Družini. Po sveti maši bo skupno kosilo. Vse vas vabim, da se Bogu zahvalimo in ga prosimo za Njegov blagoslov, da nas še varuje vsa leta, ki so pred nami!

Rojake v MILDURI in BERRIJU bom obiskal po njihovi želji in v dogovoru - za dan in čas v adventu ali pa po novem letu se bomo dogovorili.

Vsem želim milosti in Božjega miru polnih praznikov Gospodovega rojstva, v letu 2008 naj Vas spremlja Božji blagoslov in Božje varstvo! *p. Janez*

IZ KRALJIČINE DEŽELE

Mirko Cuderman

Pater Ciril je poskrbel, da sva z Anico že prejela **DVD letošnjega 33. mladinskega koncerta v Canberri** in čestitati morava vsem nastopajočim in organizatorjem. Žal mi je, da nisva mogla biti navzoča. Posnetek pa nama je vseeno nudil lepo doživetje zelo uspele prireditve. DVD bomo posodili še drugim rojakom tukaj.

Dobil sem tudi dve novi knjigi, ki se mi zdita vredni naše pozornosti, zato naj jih na kratko predstavim. Knjigo **FORGIVE AND FORGET** je v angleščini napisal **Jože Košorok** iz Sydneya in je zanimiva ne samo za nas, ki smo bežali čez mejo, ampak za vsakogar, ki se zanima za resnico povojne zgodovine našega naroda. Jožetova knjiga je bila zelo dobrodošla v Sloveniji, predvsem pri zgodovinarjih, ki se ukvarjajo s polpreteklo zgodovino po drugi svetovni vojni. Jože je bil povabljen tudi na radijski pogovor v studio radia Ognjišče, kjer je lahko poročal o dogodkih, o katerih javnost še ni vedela. V njegovi knjigi vidim moč Resnice, saj Bog vedno poskrbi, da ni ničesar dovolj skritega, da se ne bi prej ali slej izvedelo. Naj dodam, da je pisec knjige dobro poznan tudi med nami v Queenslandu, posebno v starejši generaciji, saj je bil Jože poleg pokojnega Cirila Vuga eden glavnih snovateljev organiziranja slovenske skupnosti v Brisbanu. Njegovi arhivi in pa zapisniki Janeza Primožiča nam lepo pričajo o začetnem delovanju in snovanju brisbanske slovenske skupnosti. Upam, da bo Jože še kaj napisal tudi o tem.

Drugo knjigo **ZBIRKA PESMI** mi je poslala Vilma Kobal. **Knjiga je zbirka pesmi in raznih zapisov pokojnega Ivana Kobala.** Ivan je še vedno zelo znana osebnost med Slovenci v Avstraliji. Njegove knjige **The Snowy – Cradle of a New Australia, Man Who Built the Snowy** v angleščini oziroma v slovenščini Možje iz Snowija so veliko pripomogle pri spoznavanju dela in delavcev na tem ogromnem projektu. Obenem so njegove knjige uspešno in lepo predstavile Slovence tukajšnjemu svetu. Tudi v novi knjigi **ZBIRKA PESMI** močno občutimo njegovo ljubezen do domovine Slovenije in njegove

Vipavske doline ter močno vero v Stvarnika. Ivana se spominjam, ko nam je ob priliki seminarja za arhivarje na avtobusnem potovanju po Sloveniji deklamiral nekaj svojih domoljubnih pesmi. Takrat smo Ivanu dali ime Vipavski Slavček. Zato pa me je posebno ganil stavek v novi knjigi, ko Vilma piše: "...Naj bo knjiga namenjena pokojnemu Ivanu, saj v življenju nikoli ni prejel nobene nagrade ali nobenega priznanja, zato naj bo ta knjiga v njegov trajen spomin."

Slovensko društvo LIPA na Gold Coastu je nedavno na svojem letnem občnem zboru izvolilo **novi odbor: predsednik - Jani Pal, podpredsednik – Jože Gjerek, tajnica - Marija Judnič, pomočnica tajnice – Vlasta Borčul, blagajničarka – Milka Marušič, ostali odborniki: Marica Pal, Sonja in Lojze Buzinel ter Gerry Homan.** Čestitam tamkajšnjim rojakom za vztrajnost pri delu.

Ob koncu oktobra nas je obiskal pater Darko. Na Zlati Obali sta ga sprejela Jože in Marta Gjerek in mu nudila prevoz in prenočišče. Na društvu Lipa je za rojake daroval sv. mašo ter se je med njimi, posebno v prijetni družbi pri čajanki po maši, počutil dobre volje. Pater Darko je v dvorani društva Planinke pri maši blagoslovil tudi dva nova zelo lepa mašna plašča, ki ju je kupil za našo brisbansko versko skupnost ob svojem zadnjem obisku v Sloveniji. Za patrovo skrb in pozornost se mu v imenu vseh zahvaljujem, saj bosta plašča prav gotovo lepo poživila bogoslužje med nami. Na hribčku Planinke smo tokrat po maši lahko srečali več novih slovenskih družin, ki nam jih je predstavil Tony Lenko. Tega srečanja smo bili vsi zelo veseli, saj nam mlade družine dajejo upanje za nadaljevanje slovenstva na tem delu sveta.

Po slovenski sv. maši smo se spomnili 30-letnice nakupa slovenskega zemljišča, kjer sedaj stoji društvena dvorana in balinarsko igrišče. Brisbanska skupnost je od vsega začetka od ustanovitve naprej želela svoje zemljišče – slovensko zemljo, kar se nam je uresničilo z nakupom sedanjega "hribčka" dne 14.10.1977. Zemljišče smo

takrat z nabirkami po hišah in z društvenim denarjem plačali v gotovini. To je bila glavna in zelo pomembna pridobitev za našo skupnost. Škoda je le, da je čedalje težje pridobiti nove ljudi v naš odbor, da bi nadaljevali slovenstvo na tem delu sveta. Zadnji občni zbor je bil neuspešen in bomo morali sklicati nov občni zbor za sestavo novega odbora.

V Buderimu nas je bilo tokrat bolj malo pri slovenski službi božji, samo sedem. Bilo pa je toliko bolj veselo po maši, ko smo pri polni mizi **praznovali rojstni dan MIRKE ZAVNIK (na fotografiji spodaj)**. Naslednji dan je pater Darko obiskal bolnike. Čas je hitro minil in že sva morala na letališče.

V petek, 26.10.2007, sta **KAREL in FRANČIŠKA KNAP** praznovala **zlato poroko** in obnovila zakonske obljube v njihovi farni cerkvi Srca Jezusovega v Merimacu, Clear Island Water. Otroci in vnuki so pripravili slovesno in veselo družinsko praznovanje. Prilagam sliko slavljenčev, ki že dolga leta sodelujeta v slovenski skupnosti in zaslužita, da se skupaj veselimo njenega jubileja. Želimo jima še nadaljnje sreče v krogu svojih dragih. **(Fotografija je na strani 2.)**

Po daljšem času in raziskavah je policiji v Queenslandu uspelo na podlagi DNA potrditi, da je bilo najdeno okostje ob robu puščave okostje prekmurskega rojaka Janeza Šarkanja. Po približno 12 mesecih so s helikopterjem našli njegove ostanke skupno z dokumenti in kolesom znamke Repco, 60 km zahodno od Windorah. Senior Constable Jim Beck mi je po telefonu dejal, da kljub raziskavam ne vedo pravega vzroka smrti. Možnosti je več: srčni napad, lakota, žeja ali smrt zaradi kačjega pika. Constable Jim Beck še dodaja, da je škoda, da ni nesrečnejš iskal pomoči ali vode pri motoristih na bližnji glavni cesti. Izgledalo je po legi trupla tako, kot da se je ulegel od utrujenosti in se ni več zbudil. Zadnjikrat so ga videli v Quilpie 13. junija 2006. Pokojni **JANEZ ŠARKANJ** je bil rojen 30. novembra 1959 v Krogu pri Murski Soboti. Njegovi starši Marija in Janez Šarkanj povedo, da so zadnjikrat videli Janeza pred štirimi leti, ko je zapustil delo v tekstilnem podjetju Mura in se preselil na Ptuj. Zvedela pa sta od znancev, da je odšel v Avstralijo kolesarit. Telesni ostanke pokojnika so bili

upepeljeni v Avstraliji in poslani domov.

Poročati vam moram še o smrti tukaj zelo znane **ŠTEFKE ZORKO** z Zlate obale, ki je umrla za rakom 29. oktobra 2007 v bolnišnici Gold Coast. Pokojnica je bila rojena 30. januarja 1929 v vasi Struge na Dolenjskem. Poročena je bila z Alojzom Zorkom, ki je tudi že pokojni 4 leta. Skupaj počivata na Allambe pokopališču v Nerangu. Štefka je rada obiskovala slovenske prireditve pri društvu Lipa, kakor tudi na društvu Planinka. Pogrebne obrede je opravil domači duhovnik Fr. Pat Moloney v domači cerkvi svete Brigite v Nerangu. Pokojnica zapušča štiri otroke: Slavka, Dušana, Zlato in Vesno ter osem vnukov. Naše sožalje družini. Draga Štefka, počivaj v miru.

Prve dneve novembra je na Zlati obali potekalo svetovno prvenstvo v kotalkanju – World Artistic Skating, ki se ga je udeležilo 26 držav. Med njimi je bilo šest atletov iz Slovenije: Sara Pregelj, ki je osvojila bronasto medaljo v ženskem skupnem tekmovanju, ter Maxi Cerar, Lucija Mlinarič, Nika Arčon, Teja Arčon in Petra Pokovec, ki so kljub močni konkurenci pokazale zelo dobre rezultate. Z nastopajočimi atleti je prišlo tudi več navijačev iz Slovenije, ki so se v nedeljo, 4. novembra, s Tonyjem Lenkom in drugimi mladimi rojaki srečali pri Slovenskem društvu Lipa. Marička Judnič je poročala, da je bilo zelo lepo videti in srečati toliko novih mladih rojakov na njihovi nedeljski društveni prireditvi.

Končati pa moram ta dopis z žalostno novico, da nas je v petek, 9. novembra 2007, zapustil **STANKO SIVEC**. Po daljši bolezni je umrl v brisbanski bolnišnici. Pater Darko mu je ob zadnjem obisku 28. oktobra podelil poslednji zakrament. Vest o njegovi smrti smo prejeli preko njegovega nečaka Tončeta iz Slovenije. Pokojni je živel samsko življenje. Pokojni Stane je bil rojen 19. marca 1926 v vasi Libušnje pri Kobaridu. Franc Visočnik, ki se pozna s Stankovimi sorodniki v Sloveniji, mi je dejal, da je imel Stanko v domovini še pet sester in enega brata. Stanko je dolga leta vozil avtobus pri Brisbane City Council, kot šofer mestnega avtobusnega prometa. V naši skupnosti je poznan kot soustanovitelj društva Planinke in urednik društvenega glasila Obzorja in Glas Planinke. Predvsem pa je bil med nami Stanko poznan kot pevovodja in organist. Marsikateri brisbanski pevec ali pevka se še lahko spominja pevskih vaj pod vodstvom Stanka v bivšem poslopju - gradbišču nove katedrale, ki pa je bila pred leti prodana. Stanko je zelo skrbno pripravljajl pesmi za bogoslužje; vedno je natipkal s pisalnim strojem program pesmi. Pri maši v dvorani društva Planinke je vedno igral na svoje elektronske orgle, kar je vedno lepo poživilo slovensko bogoslužje. Za pokojnega Stanka je v času njegove bolezni zelo skrbno in lepo skrbela Gizela Vuga, za kar zasluži naše priznanje. Naše sožalje vsem Stankovim sorodnikom v domovini. Naši pokojni naj počivajo v miru.

Pogovor s Stankom Prosenakom ob njegovi 70-letnici

»Uganite, kdo jih bo dopolnil 70?« so na vabilo ob fotografiji dečka, starega tri leta, zapisali Vaši otroci. Je to Vaša prva fotografija?

Mislím, da je, saj takrat pred tolikimi leti se ni toliko slikalo, kot se to dela danes, vsaj pri nas doma ni bilo denarja za takšen luksus. Iz svojega otroštva imam le kakšne tri fotografije. To sliko je naredil bratranec mojega očeta, duhovnik g. Maks Žitnik, ob priliki njegovega obiska pri mojem starem očetu. Pri naši

hiši smo se slikali le ob obisku kakšnega bogatejšega sorodnika, ker doma nismo nikdar imeli fotoaparata.

Zanima me tudi nekaj Vaših spominov na otroštvo, na starše, družino, šolo, na mesto, kjer ste odraščali.

Rodil sem se 15. oktobra 1937. Živelí smo v naselju Zgornja Bistrica, domačini smo rekli »Na Kuglu«. Naša vas z dvanajstimi hišami je ležala na vzpetini na pol poti med mestom Slovenska Bistrica ter kilometer in pol oddaljeno vasjo Zgornja Bistrica. Moj oče Feliks je bil po poklicu mizar, mama je pa spretno gospodinjila, kot se je takrat spodobilo za mater s tremi otroki. Dostikrat je morala ustvariti večerjo ali kosilo iz nič. Imam tri leta mlajšo sestro Vilmo in pet let mlajšega brata Valterja. Sestra živi s svojo družino doma, brat pa tukaj v Avstraliji. Rekel sem, da je bil oče po poklicu mizar, vendar je zaradi boljšega zaslužka dolga leta delal v livarni bakra, v tovarni, ki jo danes poznamo pod imenom Impol. Naš ata je bil vsa štiri leta v času vojne kot nekdanji vojaški »sanitet« pri švicarskem Rdečem križu. V tej vlogi je skupaj s svojimi sodelavci po vsakem bombardiranju bližnjega železniškega križišča Pragersko ali kjerkoli je bilo potrebno, ponoči ali podnevi, nudil prvo pomoč ranjenim civilistom ali vojakom. Zato ga tudi Nemci niso mobilizirali. Iz svojih prvih let se spominjam, kako so pri nas doma gradili hišo. Mešali so ilovico s slamo ter iz te mešanice 'štesali', kot smo temu delu rekli, debele zunanje zidove. Spominjam se zidarja, ki me je vedno spraševal: »Te kaj v uho ebe?« Šolo sem začel pri šestem letu starosti, za časa nemške okupacije. Prav dobro se spominjam nekaterih dogodkov iz vojnega časa, posebno cvetne nedelje leta 1941, ko so vkorakali nemški vojaki. Ravno smo prišli z butaricami (preslacami) iz farne cerkve, ko se je mimo valila kolona nemških vojakov. Redno bombardiranje bližnjega železniškega križišča Pragersko in Maribora sta mi v živem spominu. Spominjam se tudi neumnega soseda, pijanega Pruša,

ki je redno postavljaj svoj, od Nemcev podarjen 'Volksempfenger' radio, na okno svoje kočé in ga navil tako glasno, da se je čulo po celi vasi. Morali smo poslušati Hitlerjeve govore. Naša mama se je vedno jezila nanj in ga imela za butla / osla, ki ne ve, kaj počne. Drugače je bil čas okupacije zame le ena velika igra. Letanje za vojaki, pobiranje izstreljenih nabojev in druge neumnosti, ki jih običajno počenjajo pet do osem let stari fantki.

Vojna se je končala in fantki so odraščali v fante.

Po vojni je seveda bilo drugače. Oče je zapustil delo v tovarni in se vrnil v svoj poklic. Vzel je v najem mizarsko delavnico in začel delati na

svoje. Po koncu vojne vse do leta 1948 se ni kaj velikega zgodilo. Moral sem ponavljati drugi razred osnovne šole, skupaj z drugimi učenci. Spominjam se, kako je mama jokala, ko je morala z vozičkom odpeljati obvezno oddajo na občino. Na naši 3000 kvadratnih metrov veliki parceli se ni dosti pridelalo, pa še od tega so starši morali oddati delež za potrebe nove države. Tudi očetov zaslužek ni dosti pomagal. Nekako sredi leta 1946 je neke mirne noči zaropotalo na našem oknu in zaslišali smo glas: »Tovariš, vstani. Greš z nami!« Oče je odprl vrata, pred njim je stal udbovec, za njim pa dva miličnika z naperjenima brzostrelkama. Mama je prosila za razlago in jokala, mi otroci smo jokali, očeta so odpeljali. Šele po štirinajstih dneh je mama izvedela, da je ata v mariborskih zaporih. Čez šestindvajset mesecev se je oče vrnil s prisilnega dela na železniški progi nekje v Bosni, kot mizar je gradil železniške postaje. Slišali smo za fabricirane procese, ki so se dogajali v povojni Jugoslaviji. Moj oče je bil žrtev teh procesov, izmišljenih obtožb, odvzema državljanских pravic in zaplembe premoženja. Vse to se je zgodilo brez vsake sodbe ali razlage. Malo pred upokojitvijo je izvedel, da bi naj bil obsojen na štiri leta prisilnega dela zaradi nekakšnega sodelovanja z državi nevarnimi elementi in anglo-ameriškimi špijoni. Naš ata je na žalost bil nevaren le sam sebi, ker je prevečkrat povedal resnico, ko je pregloboko pogledal v čašo. Vrgli so nas iz naše skromne hišice, končali smo na cesti, zavetje smo našli pri dobri teti Rozi. Po posredovanju lokalnega župana so nam po dveh mesecih po izgonu dovolili vrnitev nazaj v naš dom. Zelo dobro se spominjam živilskih kart za hrano. Bile so zelene barve, prečrtane z rdečim svinčnikom, kar je pomenilo, da so dobre le za koruzno moko. Mama je iz te moke ustvarjala čudeže. V koruzno moko je vmesila sadje, da se ni vse skupaj razletelo, preden si prinesel do ust. Mama nas je dala dostikrat spat še pri belem dnevu, ker nam ni imela kaj dati za večerjo. Ko je mama

s pomočjo dobrih ljudi po nekaj mesecih uspela dobiti delo v tovarni, se je stanje pri nas nekoliko izboljšalo, imeli smo kaj za pojest. Naši sosede so bili zelo dobri in so nam dosti pomagali. Za veliko noč me je soseda Fina poklicala s ceste, kjer sem se igral z njenimi otroki, in mi dala košarico s kosom potice in kosom mesa. V tistih šestindvajsetih mesecih sem jaz zelo hitro odrasel. Moral sem pomagati mami skrbeti za mlajšo sestro in bratca. Mama je delala različne šihte. Ko je bila na nočni izmeni od desete ure zvečer do šeste zjutraj, smo bili otroci sami, enako tudi ob popoldnevih, ko je delala od dveh popoldne do desete zvečer. Tisti čas je pustil močan pečat na meni. Kljub temu, da dosti stvari nisem razumel, sem vedel, da kar se je dogajalo, ni bilo prav in upravičeno. Ko so v šoli drugim otrokom delili za malico toplo mleko, so mene zapodili ven. Moji otroški spomini na zlato svobodo, o kateri se je toliko govorilo, so le strah pred oblastjo, pomanjkanje, zapostavljanje in sramotenje v šoli. V četrtem razredu sem bil deležen marsikatero klofute, na račun nečesa, česar nisem razumel. Končal sem le dva razreda gimnazije, ker sem drugi razred ponavljal. Leta 1951, tri mesece pred mojim štirinajstim letom, me je oče dal učiti za mizarja. Po enem letu učenja mizarске obrti in obiskovanju obrtne šole sem ugotovil, da ta poklic ni za mene. Razočaral sem očeta, ker kot prvi sin bi pač moral nadaljevati družinsko tradicijo kot mizar, saj tudi stari oče je bil mizar. Naslednje leto oktobra sem dobil vajeniško mesto v trgovini. Tako sem se izučil za trgovca in uspešno končal trgovsko šolo. Hvala Bogu, da sem imel korajžo zamenjati učenje poklica, ker v trgovski šoli sem vsaj delno nadoknadel zamujeno izobrazbo, katere mi je do takrat manjkalo. Julija 1955 sem končal trgovsko šolo z odličnim uspehom, enako tudi izpit za trgovskega pomočnika.

V trgovski šoli se dobro spominjam profesorja Brežeta, ki nam je zaupno pripovedoval o generalu Maistru in njegovi zaslugi, da na Štajerskem danes govorimo slovensko, zapel nam je tudi Slomškovo »Slovenski smo fantje ob Dravci doma«. Njegovo pripovedovanje je naredilo name poseben vtis in vzbudilo v meni poseben ponos do slovenstva, ki ni vključeval kakšnega posebnega občutka do bratstva in enotnosti, o katerem so nas učili v trgovski šoli po več ur na teden. Ta odnos me spremlja vse življenje, vse do danes. Menda sem bil edini, ki se je držnil na predvojaški skupaj s svojimi sovrstniki zapeti koračnico »Regiment po cesti gre«, namesto kakšne partizanske. Na to predrzno dejanje me je pred nedavnim ponovno spomnil prijatelj Franček.

Kaj je mladega Stanka pognalo iz prijaznega mesteca Slovenska Bistrica v neznanost tujega sveta?

Odgovor na to vprašanje bi verjetno lahko bil zelo zelo dolg. Saj vsak od nas ima nekaj v sebi, kar mu pravi in šepeta, kaj narediti. Nekakšen glas v notranjosti nam podzavestno šepeta in vsiljuje gotove ideje in misli, ki potem pridejo na dan kot življenjske odločitve. Še kot otrok sem rad poslušal pripovedovanja o ljudeh, ki so odšli kam

v tujino. Mama je večkrat pripovedovala o svoji sestrični, ki je odšla v Ameriko. Moja mama bi ji naj sledila, pa ji je oče zadnji čas prepovedal. Sestrična ji je že poslala vozni listek, katerega je stari ata prodal. Od maminega očeta brat Matevž je odšel v Avstralijo že davnega leta 1886, o njem smo vedeli le to, da je živel v Melbournu. Povrhu je imela mama pol brata Gustla v Avstriji. Očetov bratranec duhovnik je živel v Vatikanu, drugi sorodnik, tudi duhovnik, pa v Ameriki. Vse to je verjetno malo vplivalo na mojo končno odločitev. Zavestno sem se odločil, da pogledam, kako se živi v kapitalizmu, potem, ko mi je eden od oficirjev na naborih zabrusil: »Za tebe je obična intendantska služba, pošto ti nisi naš, otac ti je bio kašnjen.« No, sedaj sem vedel, da sem nekje že zapisan kot nezanesljiv. Nekako za božič leta 1955 so mi ponudili mesto poslovodje na kmetijski zadrugi. Pogoj za promocijo je bila rdeča knjižica - vstop v partijo. Knjižico sem zavrnil in z njo tudi delovno mesto. Dobro sem vedel, da to se mi bo slabo pisalo za prihodnost. Zraven vsega je pa bil zaslužek tako slab, da za mesečno plačo nisem mogel kupiti enega para čevljev, kaj šele kaj drugega. Odločil sem se da grem 'prek', kot smo temu takrat rekli. Nisem pa imel v mislih kakšne Avstralije. Moja želja je bila ostati v Gradcu v sosednji Avstriji pri stricu Gustlu.

Ko ste se zadnjikrat še ozrli nazaj, kam Vas je potem vodila nova pot?

Stric Gustl me ni hotel niti poznati, kaj še kaj drugega. Po razočaranju nad stricem, sem končal v begunskem taborišču v Salzburgu. Manj kot devetnajst leten begunec sem se začel zavedati, da bo treba kam čez lužo. Mama mi je v prvem pismu napisala nekako takole: »Zelo nas je prizadelo, ko si nas zapustil tako nenadoma, brez slovesa. Ata ni nič kaj dosti rekel, le jokal je kar naprej. Jaz sem pa že dolgo sumila, da nekaj načrtuješ. Vse od takrat, ko sem našla tiste avstrijske šilinge, ki si jih imel skrite med listi v knjigi na omari, delno pa tudi radi tega, ker si od časa do časa spraševal, kako se to in ono reče po nemško. Seveda sem kot mati zelo žalostna, ker sem te izgubila, vendar se tolažim s tem, da si pameten in iznajdljiv. Prepričana sem, da se boš v življenju znašel in ti bo dobro. Nikdar pa ne smeš pozabiti na Boga, kje si doma in, da te imamo radi«.

Maminih besed sem bil toliko bolj vesel, ker me ni obtoževala ali karala. Kljub temu, da sem se sam pri sebi dostikrat počutil zelo neprijetno zaradi tega, ker me je enostavno vzela noč, odšel sem, kot toliko drugih, brez slovesa. Sprejel sem, da v Avstriji ne morem ostati, zato sem se hitro prijavil za Kanado in bil tudi sprejet. Ker pa je bilo treba čakati na transport za v zmrznjeno severno Ameriko do marca naslednjega leta, sem se kar na hitro odločil za Avstralijo. Avstralija je takrat obetala hiter postopek pri urejevanju papirjev in transporta. Končno mi je pa bilo popolnoma vseeno, kam grem; poznal nisem razmer nikjer. Res je bilo, kot je moja sestra Vilma povedala za moj sedemdeseti rojstni dan: »Saj je bila Avstralija dežela, ki smo jo enačili z Luno.« Spominjam

se pa, da sem se tolažil; če ne bo šlo in se mi ne bo dopadlo, se bom pa vrnil; nisem pa pomislil, kam.

Kako je izgledala Avstralija tistega leta, ko ste stopili nanjo in kdaj ste lahko rekli samemu sebi: Tukaj bom ostal!

Na avstralskih tleh sem pristal 9. decembra 1956. Bil je krasen poletni dan, ko so se, okrog poldneva, kolesa našega letala družbe Scandinavian Airlines dotaknila vročega asfalta essendonskega letališča, od katerega se je odbijala poletna vročina. Mislim sem, da pristajamo na vodi. Takoj po izstopu iz letala sem dobil prijeten občutek odprtosti in svetlobe, počutil sem se prijetno. Zelo dobro mi je ostal v spominu moj prvi kontakt z avstralskim policajem na letališču. Gledal sem moža v modri uniformi, naslonjenega na ograjo, v pogovoru s svojim kolegom. Brezbrižno sta se pogovarjala, verjetno o konjskih dirkah ali o nogometu. Za nas tujce, ki smo se ravnokar pripeljali iz drugega konca sveta, se še zmenila nista. Nobene brzostrelke ali pendreka, kot je to bil običaj doma, enako tudi v Avstriji. Poizkušal sem govoriti z njima, ali bolje povedano, z rokami sem mahal ter ju spraševal, kje imata bang-bang in prekrizal sem roke, kot bi bil vkljenjen. Odgovorila sta s kretljivo rok, iz katere sem razbral, da v Avstraliji bang-bang ne potrebujejo; pokazal pa mi je lisice, ki jih je potegnil iz zadnjega žepa. Rekel sem si: To pa že mora biti dobra dežela, če policaji ne nosijo orožja. Res je, da je bilo življenje v Avstraliji takrat v veliki meri zelo preprosto in ne komplicirano z raznimi političnimi ali verskimi odnosi. Anglo-Avstralci so bili, in so še danes, privatni ljudje, ki se ne obremenjujejo s tem, kaj si. Pa tudi ne marajo, da kdo vtika nos v njihov business. Priseljenec je čez noč postal New Australian. Strogi so in še verjamejo v »Fair Go«.

Ob priliki me je kolega, ki se je po letu in pol bivanja v Avstraliji vrnil v Avstrijo, vprašal, da bi šel z njim. Ni mi bilo treba dosti misliti, preden sem mu odgovoril: »Če bom kdaj šel kam, potem le nazaj v Slovenijo in nikamor drugam.« Moj kolega Franc se je poročil s svojo izvoljenko in ostal v Avstriji. Odkrito povem, da mi ni bilo nikdar žal, ker sem si izbral Avstralijo za svoj novi dom.

Povejte nam kaj o svojem delu.

Moja prva zaposlitev je bila v Južni Avstraliji. Delal sem na gradnji nove železniške proge v Port Augusti in severno proti kraju, ki se imenuje Marree. Tam sem tudi prvič doživel pravo multikulturno Avstralijo. Vsi priseljenci smo sukali kramp in lopato brez razlike, kaj je kdo znal in odkod je prišel. Jezike smo se učili eden od drugega, samo tistega ne, ki bi ga najbolj potrebovali za boljšo zaposlitev v novi domovini. Ko sem bil prve dni v zbirnem centru v Bonegilli, me je srbski tolmač vprašal, kaj sem po poklicu. Odgovoril sem mu, da sem izučen trgovec. Na kar mi je on hitro odgovoril: »Ovdje u Australiji si tvornički radnik, i ništa drugo.« Do danes mu še nisem oprostil, ker se je tako grdo zmotil. Po treh letih bivanja in dela v Južni Avstraliji sem se ob koncu leta 1959 za stalno preselil v Melbourne. Po opravljanju raznih fizičnih del in dve leti na melbournskem tramvaju, sem se končno zaposlil v svoji stroki in v enem letu napredoval do poslovodje. In tako v eni ali drugi obliki nadaljeval vse do upokojitve leta 1998. Svoje delovno življenje sem zaključil kot upravnik v domu matere Romane, slovenskem domu za ostarele.

Potem se nekega dne »prikaže« Mary. Kdaj in kje sta se poročila?

V Melbourne sem se za stalno preselil za božič leta 1959. Preko prijateljev Marije in Franca Pongračič sem se na njuni poroki avgusta 1960 prvič spoznal s prikupno, malce boječo Mary Vogrig. Mary je takrat govorila zame kaj čudno slovenščino, beneško narečje iz doline pod Matajurjem. Sporazumevala sva se malce po angleško, malo po slovensko in »no malo po naše«, kot je ona imenovala svoj jezik. Mama in tata Vogrig sta bila pravi beneški korenini. Mama Yolanda je kar hitro hotela vedeti, po kaj hodim, in mi kar hitro dala vedeti: »Ti puobič, če misliš zaries, smješ še prit, če se pa škerčaš, pa kar doma ostan.« Oktobra naslednjega leta naju je pokojni pater Bazilij poročil v farni cerkvi sv. Petra v Claytonu. V zakonu so se nama rodili trije otroci: Štefan, Jože in Suzanna. Najstarejši sin Štefan je po poklicu računovodja in učitelj na katoliški višji šoli, z ženo Joanne imata tri otroke: dve deklici in dečka. Jože in Paula imata hčerko in sina. Jože je po poklicu elektroinštalater. Suzana je poročena z Markusom Krugerjem; po poklicu je tudi ona učiteljica na višji šoli, imata dve pridni deklici Natašo in Jano. Vsi trije otroci govorijo za silo slovensko in so ponosni na svoje korenine,

saj v naši hiši smo bili vselej le Slovenci.

Družina je rastla, z njo seveda nove skrbi. Ampak kot vem, ste kar radi rajžali skupaj in marsikje šotorili.

Še ko so bili otroci majhni, smo redno preživljali počitnice nekje ob morju v izposojenem caravanu ali kar pod šotorom. Vedno so se nam pridružili eni ali drugi od prijateljev, da je bilo bolj prijetno in veselo. Takrat so tudi otroci vzljubili naravo, dobili veselje za izlete in se naučili uživati na soncu in na prostem. Osebnost sem vzljubil avstralsko naravo, ali bolje rečeno bush že, ko sem delal v Južni Avstraliji. Zame predstavlja avstralski bush neskončne razdalje, ki jih je treba prepotovati, preden prideš iz kraja v kraj; nekaj lepega, nekaj drugačnega. Ni kaj lepšega, kot preživeti nekaj dni v caravanu nekje v Flinders Ranges v Južni Avstraliji ali med skalami pod evkalipti v Grampians. Lepo je preživeti nekaj dni od doma, saj potem človek bolj upošteva tisto, kar ima doma.

Seveda pa je bilo poleg dela verjetno tudi kar nekaj časa za skupno slovensko stvar. Že zelo zgodaj ste med vidnimi delavci organizirane slovenske skupnosti pri Slovenskem društvu Melbourne, pa potem pri cerkvi, skupaj s p. Bazilijem.

Član pri Slovenskem društvu Melbourne sem postal že ob svojem prvem obisku v Melbourne leta 1958. V odbor sem pristopil prvič leta 1964 kot blagajnik in ostal v odboru do leta 1969. Med tem časom nisem samo upravljal posle blagajnika, sodeloval sem pri dramski skupini in pri organiziranju plesnih zabav in piknikov. Službene dolžnosti mi za nekaj časa niso dovoljevale sodelovanja v odboru. Sem pa sledil dogajanjem pri mojem društvu in se redno udeleževal plesov in drugih prireditev. Leta 1972 sem se zopet vključil pri akciji za nakup zemljišča v Elthamu. Slovenskemu društvu sem predsedoval skupaj šest let v času gradnje doma od leta 1975. Najprej štiri leta in po dvoletnem presledku še dve leti. Pred tem in za tem sem opravljal razne dolžnosti v odborih do začetka devetdesetih. V Slovenskem narodnem svetu sem deloval najprej kot podpredsednik in kasneje dve leti kot predsednik. Večkrat sem bil obtožen, da se ukvarjam s politiko, ker sem sodeloval pri procesu osamosvajanja Slovenije. Zadovoljen sem, ker sem imel priliko sodelovati po svoji sposobnosti, pri tem, v kar sem verjel in za kar sem živel. Tako kot sem prej vsa leta delal za slovensko stvar pri Slovenskem društvu Melbourne, sem to tudi nadaljeval v sodelovanju z Demosom in pomladnimi silami v stari domovini. Škoda, da nas takrat ni bilo več, ki bi odprto podprli rojake v domovini pri njihovem prizadevanju za čimprejšnjo mednarodno priznanje. Zadnjih par let vodim Lovsko družino pri Slovenskem društvu Melbourne, v imenu katere sem s pomočniki organiziral že devet različnih potovanj za naše rojake in seveda v dobro mojemu društvu.

Od kdaj je ta želja v Stanku, da rad odkriva nove kraje, srečuje nove ljudi? Sedaj je že kar precej

potovanj, ki sta jih z Mary organizirala za slovenske popotnike po Avstraliji, Novi Zelandiji, Evropi,... Kar nekaj zapisov z Vaših potovanj smo objavili tudi v naših Mislih.

Potovala sva z ženo že od nekdaj rada. Začelo se je čisto po naključju. Neki petek večer smo sedeli v lovski koči na hribčku v Elthamu pri kozarcu piva. Pogovarjali smo se, da bi šli nekam na izlet. Obljubil sem, da bom poizkusil do naslednjega srečanja pripraviti kakšen program. Tako se je začelo s pet dnevним potovanjem v Južno Avstralijo in od tam nadaljevalo v centralno Avstralijo, Darwin, Cairns, dvakrat v Novo Zelandijo, dvakrat v Evropo in Slovenijo, sedaj pa še enkrat v Novo Zelandijo. Vsa potovanja so bila do sedaj polno zasedena. Nikakor pa to ne bi mogel brez pomoči in razumevanja žene Mary. Vsak potnik, ki se odloči za katero od naših potovanj, ali katerokoli potovanje ima nedvomno željo po družbi in nečem novem. Človek, ki potuje, se vedno nauči kaj novega in s tem zadovolji svoji radovednosti in istočasno širi svoje obzorje. Upam, da se bodo naši potniki strinjali, če rečem, da smo se na vsakem potovanju nečesa naučili in kaj novega spoznali. Človek ne spozna samo novih krajev, spozna tudi svoje sopotnike in se nauči razumevanja in potrpežljivosti, vrlin, katerih nam dostikrat manjka. Vsako potovanje da posamezniku novega zagona za življenje. Bog ve, da pri naših letih potrebujemo vsak dan kaj novega, da ne postanemo brezbržni, topi in leni. Kdor se dolgočasi, je sam sebi v nadlego in vsem, ki so okrog njega. Zase in za Mary lahko rečem, da naju vsako potovanje znova poživlji in navda z novo željo po nečem novem.

Iz potovanj preidiva ponovno k delu: 5. februarja drugo leto (2008) bo minilo že 20 let, kar Vas je p. Bazilij, ki že deset let počiva v grobu, imenoval za zaupnika Doma matere Romane, prvega slovenskega doma počitka v Avstraliji, sedaj ste tudi predsednik zaupnikov. Kako je prišlo do tega Vajinega tesnega in zaupnega sodelovanja?

Pri izgradnji slovenskega doma za ostarele sem začel aktivno sodelovati potem, ko me je pokojni pater Bazilij leta 1987 povabil v odbor zaupnikov za izgraditev doma. Moram priznati, da sem bil presenečen, ker je ponudil tako zaupno in častno mesto tudi meni, saj je bilo v naši skupnosti v Melbourne, po mojem mišljenju, dosti drugih bolj zaslužnih oseb. Ljudi, ki so naredili dosti več za slovenski misijon, kot pa jaz. Ker sem cenil patra Bazilija in občudoval njegovo vztrajnost, verjel v njegovo zamisel in njegovo zagnanost, sem ponudbo sprejel. Vsa leta smo sodelovali, izgradili dom in ga postavili na noge. Pri socialnih delavcih in pri oblasteh smo si pridobili dobro ime. S patrom Bazilijem sem tesno sodeloval kot upravnik doma skoraj šest let. Posebno zadnji dve leti njegovega življenja sva skoraj dnevno poklepetala, običajno na klopci na dvorišču Baragovega doma, včasih pa kar pred vrati Doma matere Romane. Zadnje leto je kazal znake utrujenosti; enkrat sem ga našel na dvorišču

Mary pripravili pravo presenečenje. Vedel sem, kaj pripravljajo otroci za praznovanje mojega praznika, saj tisti del ni bila tajna. Niso mi pa izdali pravega presenečenja. Večji problem je bila mama, ki je kar naprej spraševala in nadlegovala otroke z vprašanji: »Kaj pa to in ono? Glejte, da ne bo zmanjkalo hrane in pijače itd?« Višek praznovanja moje 70-letnice je bil vsekakor trenutek, ko se je pred mano pojavila moja draga sestra Vilma iz Slovenije. Nisem vedel ali sanjam ali imam privid. Vzelo mi je kar nekaj minut, preden sem se začel zavedati, kaj se pravzaprav dogaja. Nepopisno veselje prevzame človeka ob tako prijetnem presenečenju, ki ga je mogoče razumeti le, če ga sam doživiš.

Baragovega doma, ko je zadremal kar med zalivanjem rož. Na svojih ramenih je imel preveč za svoja leta in za svoje zdravje. Prva briga mu je bila za svoje rojake, vedno je bil na razpolago.

Povejte seveda tudi o sedanjem utripu tega našega doma, ki ga bo kmalu obiskal tudi sveti Miklavž!

Po tolikih letih uspešnega poslovanja je naš dom postal neločljiv del našega slovenskega misijona v Melbournu. Poleg svojega glavnega poslanstva: skrbeti za starejše in nege potrebne rojake, nudi naš dom tudi zaposlitev kar 28 osebam. Po šestnajstih letih uspešnega poslovanja smo pa začeli ugotavljati tisto, česar smo se že dolgo časa bali: Naš dom postaja po številu postelj premajhen za bodoče pozitivno poslovanje. Imamo le trideset postelj in ni nobene perspektive ali potrebe za širjenje ali dogradnjo. Po vseh normah, ki veljajo za domove te vrste, je potrebno za pozitivno finančno poslovanje najmanj 45 ali več postelj. Upoštevati moramo, da se stroški vsak dan višajo, dnevne tarife se pa ne gibljejo navzgor v skladu z naraščajočimi stroški poslovanja. Tudi državna dotacija zaostaja. Odbor zaupnikov skupaj z upravnico proučuje možnosti povečanja dohodkov v skladu s pravili in danimi možnostmi. Povišanje dnevne tarife, ki jo plačujejo posamezni stanovalci, v tem primeru ne pride v poštev. Treba bo pa resno proučiti celoten način poslovanja in strokovno ugotoviti, kje se da v bodoče kaj prišparati in tako zagotoviti zaposlitev in seveda nadaljevati s prvovrstno nego. Osebno bi bil zelo vesel, če bi jutri lahko povedali, da slovenski dom za ostarele v resnici služi samo Slovencem. V takem primeru bi imeli vzrok za širitev in eventualno dogradnjo. Tako bi se sanje patra Bazilija res uresničile »tako fletno po domače«, kot pride sveti Miklavž.

Stanko, praznovanje Vaše 70-letnice je bilo lepo in tudi veliko presenečenje so Vam pripravili, mar ne?

Res je, da so mi otroci in žena

Moje drugo in enako nepričakovano presenečenje je pa bilo seveda to, ko ste meni in moji ženi Mary prinesel in izročil Apostolski blagoslov svetega očeta papeža Benedikta XVI., na katerem je zapisano: »Sveti oče Benedikt XVI. iz srca podeljuje svoj apostolski blagoslov Stanku Prosenaku, ki se veseli 70 let življenja skupaj z ženo Mary, s katero sta poročena 46 let. S hvaležnostjo za vse dobro, ki sta ga storila za dobrobit slovenske skupnosti v Avstraliji, kliče Božjega varstva in priprošnje Marije Pomagaj na Vaju in na Vajine otroke Štefana, Jožeta in Suzano ter na njihove družine.«

Tako visokega in častnega priznanja in apostolskega blagoslova nisem nikdar pričakoval ali sploh pomislil, da bi si kaj takšnega sploh zaslužil. Prisrčna hvala svetemu očetu za blagoslov.

Ko postaja v Melbournu preveč mrzlo ali preveč vroče, se po navadi Stanko in Mary odpravita kam drugam. Sama ali s celo skupino popotnikov. Kaj je v načrtu?

V tem trenutku nič drugega kot naslednje potovanje s skupino 48 slovenskih potnikov v Novo Zelandijo 19. januarja 2008. Kaj bo pa prineslo novo leto, bomo pa še videli. Nekaj želja in predlogov je že bilo izrečenih, proučil bom, kaj je izvedljivo in kaj ni. Pred nami je božič in novo leto. Najprej bomo proslavili praznike, ki so pred nami, potem bomo pa začeli misliti za naprej.

Dragi Stanko, hvala za pogovor, hvala za Vaše delo, ki ga skupaj z Mary opravljata za dobrobit mnogih sorojakov, še veliko volje, zdravja in veselja in veliko novih poti. In hvala tudi, ker sta skupaj z Maksom Koržetom, ki je 6. oktobra praznoval 81. rojstni dan, tako lepo »počastila« zbrano družino v hotelu po koncertu v Canberri: »Kol'kor kapljic tol'ko let, Bog nam daj na svet' živet'!«

Pogovarjal se je p. Ciril.

p. Ciril A. Božič, OFM
Sts. CYRIL & METHODIUS
SLOVENIAN MISSION
Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO Box 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
E-mail: cirilb@bigpond.com
DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

VELIKO DOGAJANJ je za nami in ker so te strani Misli tudi kronika slovenskega utripa v Viktoriji, moramo navesti vsaj najpomembnejše dogodke, ki so se dogodili ter seveda napovedati program za advent, božič ter začetek novega leta 2008.

33. SLOVENSKI MLADINSKI KONCERT je izredno lepo uspel in o tem lahko berete in si ogledate fotografijo na mnogih straneh teh Misli. Povedati moram, da je bila glavna organizacija v rokah Melbourne in seveda izrednega gostitelja Slovensko-avstralskega društva Canberra. Iz Melbourne smo potovali z dvema avtobusoma in sicer prvi dan do Naroombe v NSW. Drugi dan so nekateri mlajši odšli na ribolov, avtobus starejših pa na ogled botaničnega vrta. Po prihodu v Canberro smo si ogledali parlament, kjer nas je »sprejela« kraljica, pred starim parlamentom smo obiskali še Aborigene in njihovo »ambasado« ter skupaj z njimi naložili na ogenj, ki za ima za njih isti simbolni pomen kot ga ima v krščanstvu: moč toplote in sija; plamen se pne proti nebu, ..., ogledali smo si vojaški muzej. V soboto je bil ogled floriade, popoldne koncert; v nedeljo pa sveta maša in BBQ ter slovo od prijaznih gostiteljev. Iz Canberre smo potovali domov po Hume Highway. Je pa v Canberro prispelo še nekaj melbournčanov s svojimi avtomobili, nekateri pa z letalom. Z nami je bil na avtobusu za nazaj v Melbourne tudi p. Valerijan, ki je potem dve nedelji nadomeščal p. Cirila, ki je odšel v Zahodno Avstralijo na nabiranje duhovnih in telesnih moči. Hvala p. Valerijanu, domu matere Romane in vsem, ki ste mu pomagali.

O drugih dogodkih je bilo napovedano že v prejšnjih Mislih (september-oktober 2007, stran 34). Kakor je bilo napovedano, tako se je vse tudi lepo uresničilo. Naj zapišem le, da smo letos prvič – zaradi dežja in močnega vetra – imeli molitve na prvo nedeljo v novembru v mavzoleju pokopališča Keilor. Na seji pastoralnega sveta, 12. novembra, so člani izrazili željo, da bi sedaj vsako leto imeli molitve ne več pri skupnih grobovih, ampak v mavzoleju, saj smo vse bolj stari in ponavadi nas pritiska vročina močnega opoldanskega sonca. No, letos smo za spremembo imeli lep dež, za katerega že dolgo molimo, saj nam primanjkuje vode.

SKUPNO OBHAJANJE ZAKONSKIH JUBILEJEV smo obhajali v nedeljo, 18. novembra, pri deseti sveti maši, kjer so sodelovali slavljenici. Leah in Melissa

Fistrič pa sta lepo zapeli pesem »You and I«. Po maši je bilo družinsko kosilo v dvorani, Slomškova šola je imela pouk, pa tudi zadnji dan tečaja slovenskega jezika za odrasle v tem letu. Letošnji zakonski jubilatnje so: Marija in Tone BRNE – 62 let, Matilda in Franc KOVAČIČ – 55 let. Zlatoporočenci – 50 let – so: Albina in Jože DEKLEVA, Marija in Anton ISKRA, Silva in Matevž JEREB, Kristina in Albin KOČJANČIČ, Ana in Stanko LEŠNJAK, Jožka in Alojz LIČEN, Iva in Albert LOGAR, Ivanka in Franc TOMAŽIČ, Afra in Ivan TREBŠE. 40 let sta praznovala Anica in Lojze MARKIČ. Srebrno poroko pa: Metka in Feliks GRANDOVEC, Anita in Andrew FISTRIČ ter Ljubica in Darko POSTRUŽIN. SMO pa zvedeli še za nekatere jubilate: Liljana in Ivan BREZOVEC sta zlatoporočenca; Milka in Jože BROŽIČ 45 let, Pavla in Matija CESTNIK – 35 let in še kdo.

Vsem zakonskim jubilatnom iskrene čestitke. Za spomin so dobili lepo podobo Marije Pomagaj, ob njeni stoletnici kronanja. **In še misel:** *Verjetno so najdragocenejše tiste močeve besede, s katerimi hvali svojo ženo. In velja seveda tudi: Verjetno so najdragocenejše tiste ženine besede, s katerimi hvali svojega moža!*

OB GODU SV. CECILIJE, 22. novembra, smo darovali sveto mašo za naše žive in pokojne člane pevskega zbora: pevce, organiste, pevovodje. Ob tej priložnosti se hočemo tudi zahvaliti vsem našim pevkam, pevcem, organistom in pevovodkinjama Metki v Kew in Stanki v Geelongu za veliko požrtvovalnost, saj pridejo pevci iz Melbourne redno vsak teden dvakrat v Kew: med tednom na vaje in v nedeljo k maši. Veliko truda in sredstev je vloženi, da je naše bogoslužje tako lepo. Hvala!

IGRALSKA SKUPINA verskega in kulturnega središča v Kew je uprizorila veseloigro Začarana Ančka v nedeljo, 25. novembra, ob 11.30 dopoldne v dvorani pod cerkvijo. Vstopnine ni bilo. So pa igralci hvaležni za prostovoljne darove, ki so jih namenili za kritje stroškov postavitve slovenske kapelice na gričku Ta Pinu v Bacchus Marshu. Igralke so bile: Ljubica Postružin, Ana Zec, Tilka Lenko, Anica Markič, Ana Tegelj, Lydija Bratina, Anamarija Cek in edini igralec z dvema vlogama Lojze Jerič. Šepetalka je bila Francka Ažin, režija je delo Drage Gelt. Frizure in šminke jim je uredila Helena Leber, ozvočenje in luči je imel na skrbi Simon Grilj. Pripravo odra so igralkam

pomagali: Štefan Cek, Valentin Lenko, Tanja Markič, Jože Rozman, Peter Lenarčič, Darko Postružin, Bernard Brenčič, Lucija in Štefan Srnec. Po predstavi so članice društva sv. Eme pripravile kranjske klobase, pecivo in pijačo. Na razpolago pa so bili že tudi orehi za božično potico.

Zadnja nedelja v cerkvenem letu, praznik Kristusa, Kralja vesoljstva, 25. novembra: Ob 6. uri zvečer smo molili za pokojne na pokopališču v **WODONGI** ter ob 7. uri zvečer darovali sveto mašo v cerkvi Sacred Heart.

MIKLAVŽ bo obiskal otroke v Kew prvo nedeljo v decembru, po deseti maši, v cerkvi.

ADVENTNO ROMANJE bomo imeli **drugo soboto v decembru, na praznik Brezmadežne, 8. decembra**. Romali bomo preko Geelonga v **COLAC**, kjer bomo imeli ob 11.30 dopoldne v Marijini cerkvi sveto mašo in pete litanije Matere Božje. Po kosilu iz romarske torbe se bomo odpeljali po zanimivi poti mimo jezer v Cressy in potem po novi poti do Geelonga nazaj v Kew, kamor je predviden povratek ob 6. uri zvečer. Z nami bo na romanju tudi pater Darko Žnidaršič iz Sydneya, tako, da bo na razpolago tisti konec tedna tudi tuji spovednik. Cena potovanja je 22 dolarjev. Prijave sprejema voditeljica molitvene skupine gospa Fani Šajn, telefon 9853 1946. Rojaki iz Geelonga in okolice so vabljeni, da se pripeljejo v Colac z osebnimi avtomobili. Zgleda, da bomo napolnili dva avtobusa. Rojaki iz Geelonga pa ste vabljeni, da se tja pripelžete s svojimi avtomobili.

ADVENTNO SPOVEDOVANJE:

KEW: Vsako adventno nedeljo uro pred mašo ter prav tako ob petkih in sobotah pol ure pred sv. mašo ob 10. uri dopoldne. Priložnost za tujega spovednika bo v nedeljo, 9. decembra, od 8. do 9. ure dopoldne, pa tudi že na prvi petek, 7. decembra, pred deseto mašo in po njej. Pater Darko bo na razpolago za spovedovanje v Kew od petka, 7. decembra, do torka, 11. decembra.

ST. ALBANS: Drugo nedeljo v decembru, 9. decembra, od 4.00 do 4.55. Spovedovala bosta p. Darko in p. Ciril.

ALTONA NORTH: Ponedeljek, 10. decembra, od 4.30 popoldne do 6.00. Spovedovala bosta p. Darko in p. Ciril. Nato pa isti dan, ponedeljek, 10. decembra, v **GEELONGU** od 7.00 do 8.00 zvečer.

SPRINGVALE: V četrtek, 13. decembra, od 5.00 do 6.00 zvečer.

Kot vidite, bo dovolj priložnosti za prejem zakramenta Božjega usmiljenja, ki nam pomaga, da lahko z novo svežino živimo naprej.

BOŽIČNA DEVETDNEVNICA: Prvi dan devetdnevnice je na 3. adventno nedeljo, 16. decembra. To nedeljo bo tudi družinsko kosilo in zahvala društvu sv. Eme ter vsem ekipam, ki so ga nam pripravljale skozi vse leto. **Maša v domu matere Romane bo v petek, 21. decembra, ob 10.30 dopoldne,** z božično devetdnevnico.

Adventno-božična oddaja bo na slovenskem programu

radia 3 ZZZ v sredo, 19. decembra, od 7. do 8. ure zvečer (FM 92,3).

Na 4. adventno nedeljo, 23. decembra, bomo po deseti maši prosili za pomoč, da prenesemo stole na dvorišče pred lurško votlino, kjer bo polnočnica. To nedeljo bo ob 6. uri zvečer sveta maša v **MORWELLU**. Pred mašo bo prilika za spoved. Po maši pa bomo imeli srečanje v mestnem vrtu vrtnic.

BOŽIČ, torek, 25. decembra 2007: **Praznik Gospodovega rojstva.** Program pred polnočnico ob 11.15 zvečer pripravlja Draga Gelt s pevskim zborom in posamezniki, ki bodo predstavili stare slovenske božične pesmi. Pripravljajo pa se tudi otroci Slomškove šole. Ob polnoči, sredi noči od ponedeljka na torek, bo slovesna polnočna maša. Jaslice v lurški votlini in lučke bosta tudi letos postavila Simon Grilj in David Hvalica. **Na božični dan bosta sveti maši ob 8. in 10. uri dopoldne v cerkvi, prav tako na praznik sv. Štefana, v sredo, 26. decembra.** S slovensko himno po deseti maši se bomo ta dan spomnili slovenskega praznika samostojnosti.

ZADNJA NEDELJA V LETU, 30. decembra 2007, je praznik Svete Družine, zavetnice slovenskega misijona v Adelaidi. Pošiljamo čestitke p. Janezu in tamkajšnjemu občestvu. Pri obeh mašah, ob 8. in 10. uri, bomo zapeli zahvalno pesem za milosti leta 2007. In prisrčna zahvala seveda tudi vsem vam, dobrim ljudem, ki z dobroto svojega srca podpirate na tako različne in mnogotere načine delovanje slovenskega misijona v Melbournu.

NOVO LETO, torek, 1. januarja 2008, praznik Marije, Božje Matere, svetovni dan miru. Praznični sveti maši bosta ob 10. uri dopoldne ter ob 7.30 zvečer.

Prvo nedeljo v januarju 2008 obhajamo praznik Svetih Treh Kraljev, na drugo nedeljo pa praznik Jezusovega krsta. Na zadnjo nedeljo, 27. januarja, bomo zapeli avstralsko himno v počastitev praznika naše nove domovine. Tisto nedeljo bo društvo sv. Eme pripravilo BBQ za vse, ki so v letu 2007 sodelovali pri pripravi družinskih kosil. Občni zbor društva sv. Eme bo prvo nedeljo v februarju, po Prešernovi proslavi. Prva nedelja v februarju 2008 je že tudi pustna nedelja, kajti v sredo, 6. februarja, je že PEPELNICA, začetek postnega časa. Druga nedelja, 10. februarja 2008, je že 1. postna nedelja. Velika noč je namreč zelo zgodaj: 23. marca 2008.

KRSTI: Oscar Peter KRNEL, roj. 08.08.2006, South Brisbane QLD. Mati Emily Jane McKinnon, oče David Peter Krnel. Botri so Julie Anne Krnel, Robyn Guthrie, Denis Spilar. Sv. Ciril in Metod, Kew, 30.09.2007. Tyler Mark BOUWMAN, roj. 16.11.2006, Fitzroy VIC. Mati Alexandra Antoinette Mikuš, oče Mark Giles Bouwman. Botra sta Josie in Mike Chapman. Sv. Ciril in Metod, Kew, 17.11.2007. Christina Lucy Paula OGRIZEK, roj. 25.7.2007, Fitzroy VIC. Mati Rosetta Nina Matassa, oče John Dušan Ogrizek. Botra sta Suzie Wesley in Pasquale Matassa. Sv. Ciril in Metod, Kew, 25.11.2007. - Čestitke staršem, botrom in starim staršem.

ODŠLI SO:

VIKTORIJA KOFOL roj. MARKIČ je umrla 17.05.2007 v Footscray Hospital. Rojena je bila 10.10.1917 v kraju Leskovec pri Novi Gorici, v družini 12 otrok in edina je odšla v tujino. Poročila se je decembra 1948 v Neaplju z **ALOJZOM KOFOLOM**, ki je bil rojen 25.04.1912 v Banjščici in je umrl 10.12.2005 v Williamstown Hospital v Melbournu, star 93 let. V Avstralijo sta prišla marca 1950. Nekaj časa so živela v Waggi Waggi, kjer se je rodila hčerka Silva (Sylvia). Sin Robert je bil rojen leta 1956 in je bil prvi, ki ga je krstil pater Bazilij: 14.10.1956 v cerkvi Sacred Heart v Newportu. Tako je prvi zapisan v naši krstni knjigi. Na istem naslovu kot so vsi živeli takrat, sedaj še živi sin Robert. Viktorija je bila kremirana in pokopana na pokopališču Altona Memorial Park. – Hvala Silvi Kofol in njeni hčerki Tanji za poročilo.

KAROLINA ANTAUER roj. FLORJAN je umrla po daljši in zahrbtni bolezni raka v bolnišnici South Eastern Private Hospital v Noble Parku (Melbourne) 22.09.2007. Rojena je bila 30.04.1962 v Celju. Toda več let je preživela v Ljubljani. Leta 1995 se je z drugim možem Gregorjem Zupanom, hčerko Patricijo Antauer ter očetom Dragom in mamo Justino preselila v Auckland na Novi Zelandiji. Leta 1999 so se vsi preselili v Melbourne. Njen brat Milan Fabjan živi na Novi Zelandiji. Od leta 2000 je sodelovala z Elico Rizmal na radiu SBS in jo nadomeščala predvsem v času njenega dopusta. Po smrti Elice na lansko veliko noč, 16. aprila 2006, je Karolina prevzela vodenje slovenskega programa na državnem radiu SBS. Dolgo se je borila z boleznijo in bila aktivna do konca, saj je še dva tedna pred smrtjo vozila avto proti Sydneyu, kamor sta potovala z Gregorjem, da bi se udeležila slavja 50-letnice SD Sydney. A je bil napor že prehud. Pogrebna slovesnost je bila v kapeli pogrebnega zavoda Tobin Brothers v Noble Parku 26.09.2007, sledila je kremacija v Springvale krematoriju.

JANEZ ČEH je umrl v bolnišnici v Ballaratu 27.09.2007. Rojen je bil v Podvincih pri Ptujju, župnija sv. Peter in Pavel v Ptujju. Mejo je prekoračil s svojimi prijatelji v Dravogradu leta 1945. Novembra leta 1949 je prispel v Avstralijo. Najprej je bil v kampu v Bonegilli. Pozneje je živel v Daylesfordu, kjer je spoznal Margaret Ware. Po dveh letih sta se poročila. Dom sta si uredila v Ballaratu. Rodila sta se jima Filip in Ana. Janez je bil zaposlen v tekstilni industriji Lucas v Ballaratu vse do upokojitve. Zelo rad je zahajal v lepe domače kraje v Podvince in okolice ter obiskal svoje domače in sorodnike. Na zadnjem obisku je bil še letos z vso svojo družino, da jim je pokazal svoj rojstni kraj in sestre ter njihove družine. Neža, Terezija, Ana in Lojzka živijo v Sloveniji. Tukaj v Avstraliji pa zapušča ženo Margaret, hčerko Ano in sina Filipa z družinama (vnuka Christopherja in Davida), žalujočo sestro Veroniko Seljak z možem Ladislavom in hčerkama Vero in Tanyo z družinama. Pokopan je na pokopališču Sebastopol Cemetery v Ballaratu. – Hvala Veroniki Seljak za poročilo.

FRANC BUBNIČ je umrl 04.10.2007 v Royal Melbourne Hospital. Rojen je bil 23.01.1929 v vasi Obrov. Živel je v West Footscrayu. V Avstralijo je prišel okrog leta 1955. Delala sta skupaj z bratom Mariom, ki je umrl pred šestimi leti, v Franciji pa živi sestra Draga, sestra Slava pa na domu v Obrovu. Zadnje njegovo delo je bilo za SEC (State Electricity Commission) v odprtem premogovniku v Morwellu. Pogrebna maša je bila v cerkvi Our Lady v Maidstone 11.10.2007. Pokopan je na pokopališču v Altoni. V Melbournu je žena pokojnega brata Maria, se pravi Franceva svakinja Marija s sinom Davidom, drugi sin Boris pa živi v ZDA.

ANICA VASIČ je umrla 10.10.2007. Rojena je bila v Tolminu leta 1930. Z možem Mirkom, srbskega rodu, sta živela v Huntingdale. Imata sina in dva vnuka. Z možem sta bila nepopisna partnerja. Ko je mož Mirko izgubil spomin in moral v dom za ostarele, Anica tega ni mogla prenašati. Rada sta zahajala na slovensko društvo Planica. – Hvala Zori Gec za poročilo.

JANIS MARIE SKOK je umrla 14.10.2007 v Austin Hospital v Heidelbergu v Melbournu. Rojena je bila 21.03.1952 v Londonu v Angliji. Poročena je bila z Ivanom Skokom. V družini je šest otrok: tri dekleta in trije fantje. Zbolela je za rakom na prsni, toda delala je do konca. Pokopana je bila 19.10.2007 na pokopališču Warrandyte.

LEOPOLDA TRGOVČIČ roj. NAPOTNIK je umrla 21.10.2007. Rojena je bila leta 25.10.1930 v vasi Tepanje pri Slovenski Bistrici. V Avstralijo je prišla leta 1956. Poročila se je s Stevom Trgovčičem, iz Karlovca. Zapušča moža Steva in sina Stevena z ženo Diano in sinom Noah-om v St. Albansu. Pogrebno slovesnost je opravil v kapeli pogrebnega zavoda Tobin Brothers v St. Albansu Fr. O'Reilly 26.10.2007. Kremirana je bila v Altoni.

DARKO KOLARIČ je umrl za rakom 15.11.2007 v bolnišnici Epworth v Richmondu v Melbournu. Rojen je bil 11.07.1952 na Ptujju. V Mariboru ima brata Francija in Iva z družinama. V Avstralijo je prišel leta 1990 kot tiskar skupaj z družino, ženo Slavico in sinovi Markom, Mitjem in Matjažem. Njegova hčerka Mateja je ostala v Sloveniji. Tam imata z možem Črtom sina Vita. Pred tem je Darko tako, kot njegovi kolegi, ki so tudi prišli v Avstralijo, delal pri Mariborskem tisku, od leta 1973. S Slavico roj. Weindorfer se je poročil 10.09.1977. Leta 1992 sta se ločila. Zadnjih deset let je Darko živel skupaj z vdovo Sonjo Biuk, ki ima hčerki Tanjo in Nicole z možem Stewartom. S Slavico in Miranom Fiderškom so bili prijateljsko povezani. Pogrebna slovesnost je bila 20.11.2007 v kapeli Joyce v Fawcner Crematorium. Pepel bosta odnesla v Slovenijo sinova Mitja in Matjaž in ga položila v grob Darkovih staršev na pokopališču Pobrežje v Mariboru.

p. Ciril

Sožalje sorodnikom pokojnih, rajni pa naj po Božjem usmiljenju počivajo v miru.

Matica pokojnih

od 20. oktobra 2006 do 22. novembra 2007

NEW SOUTH WALES IN ACT

MARIJA VALDI

rojena v Idriji
+ 19.05.2006 Hazelbrook NSW

ELIZABETA SMEDLEY roj. BEZJAK

r. 06.11.1928 Bukovci
+ 11.09.2006 Carlingford, NSW

ALOJZ KOROTANČNIK-LESLIE KOROW

r. 07.05.1933 Sv. Lovrenc na Pohorju
+ 11.10.2006 Fairfield NSW

AMALIJA LIND roj. HERMAN

r. 27.12.1931 Ojstro nad Laškim
+ 23.08.2006 Auburn NSW

JANEZ JOHN ERPIČ

r. 09.08.1943 Kranj
+ 14.11.2006 Holder ACT

FRANC ŠVEB

r. 06.10.1936 Učakovci – Vinica
+ 18.11.2006 Mt. Druit NSW

ALOJZ ROSIČ

r. ni podatkov
+ 01.12.2006 Tempe NSW

FRANČIŠKA LENKIČ roj. GORJUP

r. 24.10.1924 Srednje pri Gorici
+ 15.12.2006 Liverpool NSW

ŠTEFAN TOMAŽIČ

r. 04.12.1936 Nova Lipa, Vinica
+ 17.12.2006 Auburn NSW

MILAN HAUPTMAN

r. 25.04.1940 Trbovlje
+ 20.12.2006 Corrimal NSW

SILVIJA ŠAULE roj. SAMSA

r. 11.08.1928 Velika Pristava pri Pivki
+ 28.12.2006 Campsie NSW

IVAN CENČIČ

r. 19.12.1927 Borjana pri Kobaridu
04.01.2007 Auburn NSW

PAVEL BARBA

r. 01.08.1930 Podbeže pri Ilir. Bistrici
+ 17.01.2007 Yagoona NSW

KAREL MEZE

r. 02.09.1926 Vipava
+ 06.02.2007 Warratah NSW

KONRAD VUČKO

r. 18.12.1912 Srednja Bistrica Pri Črenšovcih
+ 11.02.2007 Nowra NSW

ZORINA MAVRIČ roj. DEBELAK

r. 31.07.1923 Mišček Benečija
+ 23.02.2007 Sydney NSW

VIKTORIJA FABIJANČIČ roj. GREGORI

r. 04.08.1937 Trst
+ 21.02.2007 Greenacre NSW

ALOJZ ČEBOKLI

r. 28.05.1922 Potoki pri Kobaridu
+ 27.02.2007 Sydney NSW

CYRIL HERBERT WHITE

r. 03.10.1925 Gundavindi QLD
+ 02.03.2007 Kogarah NSW
MAGDA STRAŽIŠČAR roj. PAJENK

r. 27.01.1938 Ljubljana
+ 05.03.2007 Mt Druitt NSW

ANTONIJA ALIČ roj. GREGORIN

r. 24.03.1937 Moste pri Komendi
+ 02.03.2007 Liverpool NSW

VILKO ANTON ŽUMER

r. 10.01.1938 Šentvid nad Ljubljano
+ 06.03.2007 Leichardt NSW

TRAUDI-VALTRAUDE TOMOVIČ

r. 09.06.1915 Maribor
+ 09.03.2007 Tongabbie NSW

ANTONIJA VODOPIVEC

r. 20.12.1920 Cerknica
+ 04.03.2007 Wellington NSW

ANTON ŽBOGAR

r. 30.09.1914 Banjšice na Primorskem
+ 16.03.2007 Westmead NSW

JOHAN IVAN STAJNKO

r. 15.08.1915 Laze-Tuhinj pri Kamniku
+ 17.03.2007 St Mary's NSW

ERNEST KOVAČ

r. 11.10.1939 Dolič v Prekmurju
+ 22.03.2007 Mt Druitt NSW

TEREZIJA ISTENIČ roj. ŠEMRL

r. 06.10.1937 Idrija
+ 29.03.2007 Camperdown NSW

EUGEN BRAJDOT

r. 30.01.1930 Mossa (Moša) pri Gorici
+ 27.04.2007 Auburn NSW

MARIJA PAVLA LUKEŽIČ roj. VRZEL

r. 06.06.1949 Maribor
+ 09.05.2007 Fairfield NSW

GIZELA ŠARKAN roj. FENOŠ

r. 07.12.1938 Cankova v Prekmurju
+ 17.05.2007 Westmead NSW

JOŽE FURLAN

r. 06.08.1946 Col
+ 11.03.2007 Penrith NSW

IVAN URBAS

r. 19.05.1929 Slivice pri Rakeku
+ 31.03.2007 Canberra ACT

IVAN STANIČ

r. 27.12.1920 Kamence
+ 16.06.2007 Croydon NSW

FRANC ERPIČ

r. 05.03.1914 Šmihelj
+ 09.07.2007 Canberra ACT

LJUDMILA LIPEC roj. ROLIH

r. 14.09.1914 Koritnice pri Knežaku
+ 13.07.2007 St John's Park NSW

STANKO KUKEC

r. 28.10.1923 Jelovec pri Mariboru
+ 12.08.2007 Warrabrook NSW

HELEN ADA GORJUP

r. 27.07.1938 Gunedah NSW
+ 02.09.2007 Warratah NSW

IVAN DEBELJAK

r. 28.04.1945 Hrastnik
+ 15.10.2007 Mt Druitt NSW

JOŽE MARINČ

r. 05.05.1931 Vrh, Fara pri Kočevju
+ 20.10.2007 Camperdown NSW

VANESSA MARIJA FABJANČIČ

r. 05.02.1974 Sydney NSW
+ 08.11.2007 Sutherland NSW

SOUTH AUSTRALIA

VINKO URBANČIČ

+ 08.02.2006 Port Lincoln SA

JOŽE SEVER

r. 27.02.1927 Krog v Prekmurju
+ 15.01.2007 Adelaide SA

ANA ANITA MARINŠEK roj. ZORMAN

r. 30.07.1926 Šmarca pri Kamniku
+ 16.03.2007 Adelaide SA

RAJKO MATOŠ

r. 1936 Bukovec pri Zg. Polskavi
+ 24.04.2007 Adelaide SA

FRANC LAVRENČIČ

r. 1927
+ 05.05.2007 Adelaide SA

FRANC VIČIČ

r. 17.01.1917 Slovenija
+ 08.06.2007 Adelaide SA

MIMI URBANČIČ

r. 29.04.1929 Ribnica
+ 20.10.2007 Port Lincoln SA

VICTORIA IN TASMANIA

ALOJZ KOFOL

r. 25.04.1912 Banjščica
+ 10.12.2005 Williamstown VIC

PAVLA PETEK roj. LEGAT

r. Selo pri Žirovnici
+ 2006

JOŽE ŠTURM

r. 23.09.1915 Senožeče
+ 26.09.2006 Gippsland VIC

ANGELA PODGORŠEK roj. ŠNELER

r. 1931 Damelj pri Vinici
+ 22.10.2006 Sunshine VIC

SILVO POŽENEL

r. 18.12.1931 Črni Vrh nad Idrijo
+ 11.11.2006 Melbourne VIC

ROZALIJA PLESS roj. GOLOBIČ

r. 16.12.1926 Brežice
+ 11.11.2006 Hobart TAS

EMIL SIMČIČ

r. 31.03.1929 Škalnice
+ 14.11.2006 Wodonga VIC

SALVATORE (SAMMY) GRECO

r. 02.12.1938 Calabria Italija
+ 16.11.2006 Heidelberg VIC

ANTON (TONY) ZAGORC

r. 21.10.1929 Smolenja vas pri Novem mestu
+ 19.11.2006 Werribee VIC

SUZANA MATAK roj. STEGELJ

r. 31.07.1933 Malo Brdo pri Postojni
+ 19.11.2006 Heidelberg VIC

STANKO STERLE

r. 21.10.1929 Koritnice pri Knežaku
+ 21.10.2006 Geelong VIC

LIBERO SLOBODAN BABIČ

r. 16.02.1929 Smokvica pri Kopru
+ 29.12.2006 Werribee VIC

GIOSSEPINA (JOŽICA) ANTONICH roj. LIČEN

r. 21.12.1925 Volčja Draga
+ 07.01.2007 Glen Weverley VIC

ŠTEFANIJA MARKEŽIČ roj. MIKULIČ

r. 16.12.1914 Brezovice pri Kopru
+ 07.01.2007 Fawkner VIC

ANDREJ FISTRIČ

r. 07.10.1931 Podčetrtak
+ 13.01.2007 Vermont South VIC

MARIO GULIČ

r. 03.01.1937 Vrhpolje pri Vipavi
+ 19.01.2007 Clayton VIC

MIROSLAV JEŽ

r. 22.08.1940 Erzeli pri Ajdovščini
+ 04.03.2007 Kyneton VIC

MIRKO STARC

r. 23.05.1925 Črni Kal
+ 11.03.2007 Melbourne VIC

SONJA ČEBIN

r. 10.05.1922 Ljubljana
+ 30.03.2007 Melbourne VIC

STANISLAV (STANE) KIRN

r. 10.01.1928 Zagorje pri Pivki
+ 02.04.2007 Box Hill VIC

AMALIJA ŠTEPAN

r. 14.07.1927 Semič
+ 08.04.2007 Sunshine VIC

SILVESTER BOLE

r. 27.12.1912 Voglje pri Repentabru
+ 29.04.2007 Broadmeadows VIC

SLAVA KOČET roj. ROT

r. 05.08.1941 Ljubljana
+ 02.05.2007 Werribee VIC

FRANK SLEJKO

r. 10.01.1923 Ravne pri Črničah
+ 02.05.2007 Geelong VIC

TEREZIJA CRESI roj. BRATINA

r. 29.12.1920 Dolga Poljana
+ 09.05.2007 Footscray VIC

FANIKA PEČAK roj. SKUBIC

r. 05.10.1936 Ljubljana
+ 09.05.2007 Melbourne VIC

VIKTORIJA KOFOL roj. MARKIČ

r. 10.10.1917 Leskovec pri Novi Gorici
+ 17.05.2007 Footscray VIC

ALOJZ ZADEL

r. 09.01.1935 Podbeže pri Ilir. Bistrici
+ 03.06.2007 Melbourne VIC

BOGDAN WEINBERGER

r. 31.07.1920 Miren pri Gorici
+ 09.06.2007 Sunshine VIC

Dr. BRANKO ČESNIK

r. 04.01.1956 Melbourne VIC
+ 10.06.2007 Melbourne VIC

DRAGO SLAVEC

r. 12.03.1933 Bač pri Pivki
+ 10.06.2007 Melbourne VIC

SLAVA SUSOVIČ

r. 01.01.1932 Otok Lastovo – Dalmacija
+ 14.06.2007 Melbourne VIC

JOŽE TURK

r. 01.11.1925 Hinje
+ 16.06.2007 St Albans VIC

MARTA ZAVADLAL roj. COLJA

r. 25.02.1929 Culjava pri Gabrovici
+ 08.07.2007 Coufield VIC

FRANK ČESNIK

r. 16.07.1961 Melbourne VIC
+ 14.07.2007 Avondale Heights VIC

MARIA ELIZABETA CASE

r. 16.03.1916 Belluno Italija
+ 08.08.2007 Kew VIC

SONJA VELLA roj. ZITTERSCHLAGER

r. 09.05.1940 Ljubljana
+ 21.08.2007 St Albans VIC

KAROLINA ANTAUER

r. 30.04.1962 Celje
+ 22.09.2007 Melbourne VIC

JANEZ ČEH

r. 12.06.1927 Podvince pri Ptuj
+ 27.09.2007 Ballarat VIC

FRANC BUBNIČ

r. 23.01.1929 Obrov
04.10.2007 Melbourne VIC

ANICA VASIČ

r. 1930 Tolmin
+ 10.10.2007 Huntingdale VIC

JANIS MARIE SKOK

r. 21.03.1952 London
+ 14.10.2007 Heidelberg VIC

LEOPOLDA TRGOVČIČ roj. NAPOTNIK

r. 25.10.1930 Tepanje pri Slov. Bistrici
+ 21.10.2007 Melbourne VIC

DARKO KOLARIČ

r. 11.07.1952 Ptuj
+ 15.11.2007 Richmond VIC

QUEENSLAND**IVAN MIKETIČ**

roj. 18.5.1918 Gorenjci, Adlešiči
+ 28.2.1976 Brisbane QLD

PETER LUZAR

roj. 10.3.1976 Šentjernej na Dolenjskem
+ 15.2.2007 Nosa Beach QLD

MARJAN LUŠČAK

roj. 1919
+ feb. 2007 Brisbane QLD

FRANC ZADELJ

r. 29.11. 1931 Klenik
+ 16.3. 2007 v Innisfail QLD

ALOJZ SUŠEC

r. 28.4.1926 Slovenj Gradec
+ 26.4.2007 Brisbane QLD

ALOJZ SMREKAR

r. 6.10.1931 Kamno pri Kobaridu
+ 17.5. 2007 Brisbane, QLD

ŽELJKO JOSIPOVIČ

r. 11.3. 1960 Kostrivnica pri Rogaški Slatini
+ 24.5.2007 Redcliffe QLD

ANDREJ PLESNIČAR

r. 18.4.1952 Salta, Argentina
+ 18.5.2007 Brisbane QLD

PETER PAHOR

r. 18.5.1931 Vale pri sežani
+ 6.6.2007 Brisbane QLD

JANEZ ŠARKANJ

r. 30.11.1959 Krog pri Murski Soboti
+ junij 2006 Windorah, QLD

ŠTEFAN TAYLOR

r. 22.12.1931 Anhovo pri Gorici
+ 20.8.2007 Brisbane QLD

ŠTEFKA ZORKO

r. 30.1.1929 Struga na Dolenjskem
+ 29.10.2007 Gold Coast QLD

STANKO SIVEC

r.19.3.1926 Libušnje pri Kobaridu
+ 9.11.2007 Brisbane QLD

WESTERN AUSTRALIA**MARIJA JANŽEKOVIČ roj. FABIJANČIČ**

r. 15.08.1936 Javorje pri Hrušici
+ 15.02.2007 Perth WA

TEREZIJA GINA GESMUNDO roj. ILJAŠ

r. 17.10.1914 Račice
+ 01.03.2007 St James WA

BRUNO FRANCO

r. 25.09.1937 Benetke
+ 01.07.2007 Esperance WA

»Vedno več je osmrtnic v Mislih. Tokrat vam tudi jaz sporočam vest o smrti prijateljice **MIMI URBANČIČ**. Umrla je v domu Mathew Flinders v Port Lincolnu 28.10.2007. Rojena je bila 29.04.1929, menda v Ribnici (tako mi je povedala pred leti). Pokopana je ob možu Vinku, ki je umrl 08.02.2006. Pogreb pokojnice je bil 15.10.2007 v Port Lincolnu. Zapušča hčerko Silvijo z možem Rossom ter tri vnuke, v Port Lincolnu pa sina Vinkota z ženo Paulino in vnukom Vinkotom. Sorodnikov nima, razen brata, ki pa ni vedela zanj. Bila je žrtev vojne. Njena starša sta bila ubita, zato je odrasčala pri rejnikih v Podgorici pri Domžalah. Vseh 51 let je živela v Port Lincolnu. Naj ji bo lahka avstralska zemlja.«

Marta Zrim,

Huntfield Heights SA 5163.

ZAHVALA

Družina pokojne VANESSE MARIJE FABJANČIČ in njen življenjski partner Brad McKay se najlepše zahvaljujejo za vse cvetje, sožalje in druge izraze podpore in ljubezni, ki smo jih prejeli od sorodnikov, prijateljev, Vanessinih vrstnikov in sodelavcev in drugih. Še posebno se zahvaljujemo našim duhovnikom: p. Valerijanu, p. Darku in g. Ediju Sedevčiču ter klubu Panthers-Triglav za njihovo pomoč in podporo.

Družina Fabjancič, Brad McKay in vsi njeni

Hvala za sporočila in sodelovanje mnogih. Le tako lahko zares čimbolj natančno vodimo Matico umrlih rojakov v Avstraliji.

NA NOVO ALI PONOVO NA VOLJO V BARAGOVI KNJIŽNICI V KEW KNJIGARNA BASIL'S FOUNDATION. Pripravila Marija Oppelt Oppelli.

Učimo se slovensko I., II., III. Let's Learn Slovenian I., II., III.: Draga Gelt, Magda Pišotek, Marija Penca - **\$25.**

Znaš slovensko – Do you know Slovenian? – Tečaj slovenskega jezika za odrasle: Draga Gelt. Slovenian language course for adults. Osnovna slovnična pravila in vaje. - **\$25.**

Slovenian Language Manual I., II. – Milena Gobetz in Breda Lončar. - **\$30.**

Moderni slovar: Angleško-slovenski in slovensko-angleški, trde platnice. - **\$90.**

25 Years of Slovenian Language in Victoria, Australia – Saša Ceferin. - **\$15.**

Veneti – First Builders of European Community. Angleški prevod, trde platnice, 534 strani, 150 ilustracij. Ivan Tomažič. - **\$50.**

Slovenci, kdo smo? Ivan Tomažič. - **\$30.**

Etruščani in Veneti. Drugi venetski zbornik. Ivan Tomažič. – **\$20.**

Slovenske korenine. Ivan Tomažič. - **\$10.**

Zbornik prve mednarodne konference: Veneti v etnognezi srednje-evropskega prebivalstva. Proceeding of first International topical Conference. - **\$25.**

Tretji venetski zbornik. V Evropi 2000. Ivan Tomažič. - **\$25.**

Razstava Veneti na Slovenskem, Ptuj 2001. - **\$5.**

PAX ET BONUM – Mir in dobro. Draga Gelt, Veronika Ferfolja. - **\$35.**

100 receptov sestre Nikoline 1, 2, 3, 4, 5, 6. Vsaka knjiga **\$15.**

SVETO PISMO STARE IN NOVE ZAVEZE. Trde platnice **-\$50**; mehke platnice **-\$35.**

ŠE IZ VERSKEGA SREDIŠČA V KEW:
SLOMŠKOVA ŠOLA bo imela vpis prvo nedeljo v februarju, začetek pouka pa bo tretjo nedeljo, 17. februarja 2008, od 11. do 13. ure.
TEČAJ SLOVENSKEGA JEZIKA ZA ODRASLE se bo tudi začel tretjo nedeljo v februarju 2008.

V BARAGOVİ KNJIŽNICI lahko kupite nove slovenske božične voščilnice, marijanske koledarje za leto 2008, Mohorjeve knjige, pratike in tudi DVD-je s 33. slovenskega mladinskega koncerta. Cena DVD-eja je \$25.

KONZULARNE URE bodo v Kew v ponedeljek, 10. decembra, od 13. do 17. ure.

ZNAMKE VSEH VRST zbira za pomoč misijonarjem g. Franc SAKSIDA, Ul. Biasoletto 125, 34142 Trst –Trieste, Italija. Sodelavcem se zahvaljuje, vsem pa vošči blagoslovljen božič in uspešno novo leto.

AD CAPRY PTY LTD SHOWER SCREENS & MIRRORS

Specialised in:
Frameless * Semi Frameless *
Fully Framed * Over Bath*
Glass Panels *
Splashbacks & Mirrors

AL DVORJAK

Mobile: 0421 782 005

Phone: 02 9687 5545

Fax: 02 9687 5545

27 A Alto Street
South Wentworthville
NSW 2145

Dom počitka matere Romane - slovenski dom za starejše Mother Romana Home - Slovenian Aged Care Facility

11-15 A'Beckett Street, KEW, VIC 3101, Phone: 03 9853 1054, Fax: 03 9855 0811
E-mail: romanahome@optusnet.com.au

Dom počitka matere Romane je ustanova slovenskega misijona v Melbournu, ki nudi bivanje v domačem okolju ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego. Poleg prijaznega krščanskega okolja in domače družbe vam nudimo toplo in udobno sobico, okusno domačo hrano, popolno zdravniško nego in vso oskrbo. Slovenska cerkev svetih bratov Cirila in Metoda je oddaljena le slabih 20 metrov in dostopna po klančini, ki pelje naravnost v prve klopi, rezervirane za stanovalce doma počitka.

Pogoj za sprejem v dom je tako imenovani "Aged Care Assessment" - sprejemni dokument, ki vam ga preskrbi vaš zdravnik. Dnevno tarifo določa Centrelink na osnovi posameznikove pokojnine. Pogoj sprejema v slovenski Dom počitka ni na osnovi posameznikovega premoženja, temveč na podlagi zdravstvenega stanja in potrebne nege v popolnem skladu s pravili zveznega ministrstva za zdravstvo. Naš dom spada v tako imenovano kategorijo 'Ageing in place – doživljenjsko ostati v enem prostoru'. Sedaj delamo na tem, da bo stanovalec tudi v primeru najvišje nege lahko ostal v našem domu do smrti ali tako dolgo, kot bo to želel sam ali njegovi svojci.

Ste mogoče že razmišljali, kakšno bi bilo življenje v Domu? Ali veste, da nudimo tudi kratkoročno nego 'Respite Care'. Na primer, če želi družina za krajši čas na dopust, nudimo očetu ali mami oskrbo v našem domu do 63 dni v enem letu.

V kolikor bi pa le želeli vedeti, kakšno je življenje v domu, zakaj ne bi poizkusili za dva ali tri tedne in se šele potem odločali za stalno preselitev v dom. Življenje v domu matere Romane je kar prijetno, vsak dan se dogaja kaj novega.

Za vse dodatne podrobnosti in pogoje sprejema pa pokličite prijazno upravnico, gospo Sandro Krnel, in se dogovorite za primeren čas srečanja in ogleda doma. Gospa Sandra je edina pooblaščenca oseba, ki vam lahko pravilno odgovori na vsa vaša vprašanja glede slovenskega doma počitka v Kew.

GLAS SLOVENIJE

»THE VOICE OF SLOVENIA«

PO BOX 191, SYLVANIA NSW 2224

Tel.: 02 9522 9911 Fax: 02 9522 9922

STIČIŠČE

AVSTRALSKIH SLOVENCEV

Domača stran na internetu:

www.glasslovenije.com.au

Dr Tony Lenko

Registered Migration Agent MARN 0214093

Svetovanje za vsa področja avstralskega migracijskega zakona.

Pridobivanje poklicnih, delovnih, poslovnih in drugih viz.

Tel **07 5578 5155**
Email **tony@activemigration.com**
Web **www.ActiveMigration.com**

SLOVENIA
tel.: +386 1 234 9 130
fax: +386 1 234 9 140
www.cityhotel.si
info@cityhotel.si

full buffet breakfast
or breakfast "to go"

restaurant &
summer terrace

convention centre
wi-fi & cyber cafe

disability friendly
pets welcome

free health assistance
free safety deposit box
free bike rental
free postcards

HOSPITALITY IN THE
 of the city

kaarje hotels ltd
palmatrnova 15
SI-1000 LJUBLJANA

Good Income? No Savings?
105% finance at standard rates.
No deposit required.

WHY RENT?

PREMIUM LOANS. LOW WHOLESALE RATES.
NO ACCOUNT FEES. NO ANNUAL FEES.

 133 455
CALL & ASK US HOW MUCH WE CAN SAVE YOU!

ROYAL GUARDIAN
MORTGAGE CORPORATION

Head Office: 4 Railway Parade Burwood NSW 2158. Tel: 02 9522 9911. www.royalguardian.com.au. Royal Guardian Mortgage Corporation is a wholly owned 100% Australian owned non bank lender providing property loans around Australia. Royal Guardian is a member of the Mortgage Finance Association of Australia. *All loans subject to approval. Terms, fees and conditions apply to all loans. **DISCLAIMER:** Comparison rate applies to the example given. Different products and terms will result in different comparison rates. Costs such as valuation fees or early termination fees are not included in the comparison rate but may influence the cost of the loan. The comparison rate is based on a \$70,000 loan over 25 years. A comparison rate schedule is available from our head office. *Fixed rates may change daily. Royal Guardian will endeavour to hold the rate as long as possible.

**VELEPOSLANIŠTVO
REPUBLIKE SLOVENIJE**
Telefon: 02 6243 4830 Fax: 02 6243 4827
e-mail: VCA@gov.si
www.gov.si/mzz/dkp/vca/eng/

Odpravnik poslov: Gregor Kozovinc
Druga sekretarka: Božena Forštnarič
Veleposlaništvo je odprto vse delovne dni od 9.00 do 16.30

Konzularne ure so od 10.00 do 12.00
Embassy of Republic of Slovenia
PO Box 284, Civic Square
CANBERRA ACT 2608

GENERALNI KONZULAT RS za NSW

Generalni častni konzul: Alfred Brežnik

Telefon: 02 9517 1591
Fax: 02 9519 8889
E-mail: slovcon@emona.com.au

PO Box 188, COOGEE NSW 2034

Australian Mallee Art

Velika izbira kvalitetnih avstralskih
spominkov

Avtentična Aborigenska umetnost
Ročna dela in darila

Shipping service – Interstate and overseas
Shop 3092, Level 3 Westfield Shoppingtown

Southland CHELTENHAM VIC 3192

Phone: +61 3 9584 4466

Mobile: 0419 037 054

E-mail: info@malleear.com

Web: www.malleear.com

TOBIN BROTHERS
FUNERALS

Leaders in Service and Care

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM
NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

Funeral Advice Line

9500 0900

www.tobinbrothers.com.au

GOJAK & MEATS SMALL GOODS

220 Burwood Road
Burwood NSW 2134
Tel.: (02) 9747 4028

Rojakom v Sydneyu se toplo priporočamo.

Slovcem v Melbournu se priporoča
kamnoseško podjetje

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO AND JOE MEMORIALS P/L
10 Bancell Street
Campbellfield VIC 3061
Work: tel. 9359 1179
Home: tel. 9470 4046

ZA VSA DELA DAJEMO GARANCIJO!

Are your dentures more comfortable in
a glass...? If so, for a free consultation
contact:

KONFIDENT Pty. Ltd.

STAN KRNEL

dental prosthetist
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133

Tel.:(03) 9873 0888

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...?
Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo
brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL

zobni tehnik

specialist

za umetno zobovje in zaščitne proteze

DONVALE TRAVEL

SLOVENIA TRAVEL

1952 - 2007

**THE GREGORICH FAMILY HAS SERVED THE SLOVENIAN
COMMUNITY IN AUSTRALIA FOR 55 YEARS.**

**For all your travel requirements: Hotels; Car Hire or Leasing;
Cruises; Air travel; Group bookings worldwide; Travel Insurance.**

Special Fares to Slovenia and also to Europe

Licence No. 30218

**Please contact us for dates and economical
rates. Make an early reservation
to avoid disappointment.**

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE

**PRIGLASITE SE ZA ENO SKUPINSKIH
POTOVANJ ZA OBISK SLOVENIJE V LETU 2008**

**Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta....**

**Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!**

**Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!**

**ERIC IVAN GREGORICH
Slovenija Travel/Donvale Travel
1042-1044 Doncaster Road
EAST DONCASTER VIC 3109
Telefon: 03 9842 5666
Fax: 03 9842 5943**

Multicultural Day at School

On 23rd September 2007, Year 4 at my school celebrated Multicultural Day. Students dressed up in their country's national dress or they wore their country's national colours.

I represented Slovenia. I wore a Gorenjska national dress which my family borrowed from the Slovenian Association in Wetherill Park and we borrowed a flag from Pater Valerijan.

In the morning we had a special multicultural liturgy and then we sang the Australian national anthem. We had a multicultural parade and we carried our national flag in the parade. We had to call out which country we represented. I was the only one who represented Slovenia. The children also brought food representing their countries.

I brought potato salad and čevapčiče. I couldn't bring in potica because of the school's ban on nuts. Dad made a DVD on Slovenia. In the DVD there was a program on how children live in Slovenia, pictures from Slovenian life and music from Atomic Harmonic. All of year 4 saw the DVD. I was very proud of my cultural heritage, especially when everybody saw the DVD on Slovenia. Not many people even knew Slovenia existed.

I would like to thank Pater Valerijan for lending my family the Slovenian flag and the Slovenian Association for lending me the national dress. A special thank you to Gospa Andrejka for coming to see me on our Multicultural Day.

Suzanna Poredos, Sydney NSW

SPOROČILA FOTOGRAFIJ

NASLOVNA STRAN ZGORAJ: Žive jaslice v Postojnski jami za božič 2006.

NASLOVNA STRAN SPODAJ: Finale 33. slovenskega mladinskega koncerta v dvorani Slovensko-avstralskega društva v Canberri v soboto, 6. oktobra 2007.

PREDZADNJA STRAN OVITKA – STRAN 47: Utrinki s koncerta v Canberri, 6. oktobra 2007.

ZADNJA STRAN OVITKA – STRAN 48:

Ob ognju Aborigenov pred starim parlamentom v Canberri, 5.10.2007.

Pater Darko z rojaki ob znamenju pokojnim rojakom v QLD na zemljišču društva Planinka.

Zakonski jubilatnje po lepi slovesnosti v Kew, 18.11.2007.

FOTOGRAFIJE SO PRISPEVALI:

Miha Krivic, Turizem Kras: Naslovnica zgoraj (Hvala za brezplačno dovoljenje za objavo).

Florjan Auser: Naslovnica spodaj. Gusti Glavnik: 2. Pater Ciril: 2, 4, 7, 20, 23, 24, 25, 28, 35, 36, 42, 48. Angelca Veedetz: 2. Arhiv družine Knap: 2. Arhiv Misli: 8. Franc Šivic: 10. Martha Magajna: 12, 14, 16, 17, 18, 19, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 47. Arhiv družine Vrh: 18. Henry Stariha: 23, 24, 25, 26, 47. Mirko Cuderman: 30, 48. Arhiv družine Stanka Prosenaka: 31, 33. Andrejka Andrejaš: 46. Michelle Fistrič: 48.

**HVALA FOTOGRAFOM
IN VSEM SODELAVCEM MISLI.**

Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts - Božje in človeške

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič, OFM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | Ureja (Production Editor) in računalniški prelom: Marija Anžič, Ljubljana | **Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 E-mail: misli@bigpond.com** | Naročnina za leto 2008 je 30 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije letalsko 70 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej | **Poverjenišтво** za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew Vic 3101 | **Tisk (Printing):** **Distinction Printing Pty. Ltd.,** 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | **Tel.: 03 9387 8488 | Fax: 03 9380 2141.** **Misli na internetu:** | Florjan Auser | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI. ISSN 1443-8364

Utrinki s koncerta v Canberri, 06.10.2007

